

Bruxelles, 10.7.2013.
COM(2013) 520 final

2013/0253 (COD)

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o uspostavi ujednačenih pravila i ujednačenog postupka za rješavanje kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog mehanizma rješavanja i jedinstvenog fonda za rješavanje banaka te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

Kao što je navedeno u komunikaciji Komisije Europskom parlamentu i Vijeću pod naslovom „Plan za razvoj bankarske unije”¹, komunikaciji Komisije „Nacrt za produbljenu i istinsku ekonomsku i monetarnu uniju – Pokretanje europske rasprave”² i izvješću predsjedničke četvorke „Ususret istinskoj ekonomskoj i monetarnoj uniji”³ od 2012., integrirani financijski okvir, odnosno „bankarska unija”, važan je dio političkih mjera za povratak Europe na put gospodarskog oporavka i rasta.

Brz napredak u smjeru bankarske unije nužan je za osiguranje financijske stabilnosti i rasta u europodručju i na cijelom unutarnjem tržištu. Odlučujući je to korak u prevladavanju trenutačne financijske fragmentacije i nesigurnosti, olakšavanju uvjeta financiranja za ranjive države i banke i za prekid veze među njima te ponovnom pokretanju prekogranične bankarske aktivnosti na unutarnjem tržištu ne samo u korist europodručja nego i država članica izvan njega. Na temelju zajedničkog regulatornog okvira koji vrijedi u 28 država članica unutarnjeg tržišta (jedinствeni pravilnik), Europska komisija primijenila je sveobuhvatan pristup i predložila plan razvoja bankarske unije s pomoću različitih instrumenata i mjera, što može vrijediti za sve države članice, ali u svakom slučaju uključuje 18 trenutačnih članica europodručja.

U ožujku 2013. Europsko vijeće obvezalo se da će s pomoću sljedećih mjera uspostaviti bankarsku uniju. Prvo, potrebno je kao prioritet što prije zaključiti preostale zakonodavne postupke za uspostavu jedinstvenog nadzornog mehanizma (SSM) kojim se nadležnost za nadzor nad bankama europodručja⁴ dodjeljuje ESB-u. Drugo, tijekom ljetnih mjeseci treba postići dogovor o tome kako bi europski stabilizacijski mehanizam (ESM) mogao poslužiti, nakon uspostave SSM-a i preispitivanja bankovnih bilanci, uključujući definiranje „prethodne aktive”, za izravnu rekapitalizaciju banaka. Tijekom ljeta 2013. treba postići i dogovor o Komisijinom prijedlogu direktive Europskog parlamenta i Vijeća od [] o uspostavi okvira za oporavak i rješavanje kreditnih institucija i investicijskih društava (dalje u tekstu „Direktiva [] Europskog parlamenta i Vijeća od []”⁵). Konačno, Komisijin prijedlog o jedinstvenom mehanizmu rješavanja (SRM) s primjerenim i djelotvornim zaštitnim mehanizmom trebalo bi ispitati kao prioritet i s namjerom da se donese tijekom trenutačnog parlamentarnog ciklusa.

Kako je utvrđeno, bankarskom unijom bit će obuhvaćene države članice unutar europodručja i one izvan njega koje to odaberu. Jedinствeni pravilnik o bonitetnim zahtjevima⁶ i pravila za

¹ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu i Vijeću „Plan za razvoj bankarske unije”, COM(2012) 510, 12.9.2012.

² Komunikacija komisije „Nacrt za produbljenu i istinsku ekonomsku i monetarnu uniju – Pokretanje europske rasprave”, COM(2012) 777 završna verzija/2, 30.11.2012.

³ „Ususret istinskoj ekonomskoj i monetarnoj uniji”, izvješće predsjednika Europskog Vijeća Hermana Van Rompuya, EUCO 120/12, 26.6.2012.

⁴ COM(2012) 511.

⁵ Prijedlog direktive Europskog parlamenta i Vijeća o uspostavi okvira za oporavak i rješavanje kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni direktiva Vijeća 77/91/EEZ i 82/891/EZ, direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ i 2011/35/EZ i Uredbe (EU) br. 1093/2010 COM (2012) 280, 06.6.2012.

⁶ Uredba i direktiva o kapitalnim zahtjevima (CRR/CRD IV) http://ec.europa.eu/internal_market/bank/regcapital/index_en.htm

rješavanje banaka primjenjivat će se unutar bankarske unije te u svim ostalim državama članicama. Tako će se očuvati cjelovitost unutarnjeg tržišta. Veća financijska stabilnost, kao rezultat bankarske unije, ojačat će i povjerenje te izgleda za rast na području cijelog unutarnjeg tržišta. Središnja i jedinstvena primjena pravila o bonitetu i rješavanju u državama članicama koje sudjeluju u bankarskoj uniji koristit će svim državama članicama. Rješavanjem financijske fragmentiranosti koja trenutačno ometa gospodarsku aktivnost pridonijet će se poštenom tržišnom natjecanju i uklanjanju prepreka slobodnom iskorištavanju temeljnih sloboda ne samo u uključenim državama članicama nego i na cijelom unutarnjem tržištu.

1.1. Jedinstveni mehanizam rješavanja i financijski aranžmani kao ključni elementi bankarske unije

Žurno postignut dogovor o jedinstvenom nadzornom mehanizmu u travnju 2013., samo sedam mjeseci nakon Komisijina prijedloga od rujna 2012., postavljeni su temelji bankarske unije kao sastavnog dijela ekonomske i monetarne unije.

Pojačanim nadzorom unutar SSM-a vratit će se povjerenje u zdravlje banaka. ESB će 2014. preuzeti vrhovnu nadležnost za nadzor banaka u europodručju. U praksi će ESB izravno nadzirati najveće i međunarodno najaktivnije banke, uz mogućnost uvođenja izravnog nadzora u druge banke, dok će nacionalna tijela biti nadležna za svakodnevni nadzor manjih banaka.

Na temelju SSM-a i radi uspostave održivosti bankarskog tržišta u državama članicama uključenima u SSM, EU mora uspostaviti jedinstveni mehanizam rješavanja problema posrnutih banaka. Rizik ozbiljne nelikvidnosti ili nesolventnosti banaka nikada se ne može u potpunosti isključiti. Stoga je neophodno uspostaviti okvir kojim se tijelima dopušta da dubinski restrukturiraju banke, izbjegavajući pritom vrlo značajne rizike gospodarskoj stabilnosti i troškove koji proizlaze iz neurednih likvidacija prema nacionalnim stečajnim propisima te sprečavajući financiranje tih postupaka javnim sredstvima.

Direktivom EU-a o oporavku i rješavanju banaka, kad je donesu Europski parlament i Vijeće, utvrdit će se pravila za restrukturiranje banaka EU-a koje su u ozbiljnim financijskim poteškoćama, održavanje vitalnih funkcija realnog gospodarstva, raspodjelu gubitaka i troškova na dioničare, vjerovnike i neosigurane deponente banaka. Sanacijom vlastitim sredstvima, ključnim instrumentom direktive o rješavanju, sekvencijalno će se raspodijeliti gubitci i otpisivati potraživanja dioničara, podređenih vjerovnika i vjerovnika višeg isplasnog razreda. Deponenti s manje od 100 000 € u svakom su slučaju isključeni iz raspodjele gubitaka jer su njihova potraživanja osigurana u okviru nacionalnih sustava osiguranja depozita.

Direktiva se oslanja na mrežu nacionalnih tijela i sredstva za rješavanje banaka. Iako je to znatan korak prema smanjenju različitosti među nacionalnim pristupima i zaštiti cjelovitosti unutarnjeg tržišta, njegov učinak nije dovoljan za one države članice koje nadzor nad kreditnim institucijama dijele u okviru SSM-a. U bankarskoj bi uniji, kako priznaje Europsko vijeće, nadzor i rješavanje banaka trebalo obavljati na jednakoj razini nadležnosti, inače bi moglo doći do napetosti između supervizora (ESB) i nacionalnih tijela za rješavanje o tome kako bi trebalo postupati s posrnutim bankama, dok bi se očekivanja tržišta u vezi s (ne)sposobnošću država članica da se na nacionalnoj razini nose s posrnutim bankama mogla nastaviti, jačajući tako nepovoljno lančano djelovanje države i banaka, fragmentiranje i tržišne poremećaje širom unutarnjeg tržišta.

Uspoređujući ih s mrežom nacionalnih tijela za rješavanje, jedinstveni mehanizam za rješavanje sa središnjim tijelom za odlučivanje i jedinstveni fond za rješavanje banaka omogućit će ključne prednosti za države članice, porezne obveznike, banke te financijsku i gospodarsku stabilnost u cijelom EU-u:

- čvrstim središnjim odlučivanjem osigurat će se djelotvorno i brzo donošenje odluka o rješavanju u uključenim državama članicama, izbjegavajući pritom neusklađeno djelovanje, umanjujući negativan učinak na financijsku stabilnost i ograničavajući potrebu za financijskom potporom;
- zahvaljujući centraliziranom stručnom znanju i iskustvu u području rješavanja banaka moći će se pristupiti posrnutim bankama sustavnije i učinkovitije nego što bi to mogla pojedinačna nacionalna tijela s ograničenijim resursima i iskustvom;
- u jedinstvenom fondu za rješavanje banaka moći će se prikupiti znatna sredstva od doprinosa banaka i tako učinkovitije zaštititi porezni obveznici nego u okviru nacionalnih fondova, osiguravajući istodobno ujednačene uvjete za banke u uključenim državama članicama. S pomoću jedinstvenog fonda spriječit će se problemi koordinacije koji proizlaze iz korištenja nacionalnim fondovima te će se ukloniti ovisnost banaka o kreditnoj sposobnosti države.

Jedinstveni mehanizam rješavanja mora biti uspostavljen u okviru pravnog i institucionalnog okvira EU-a. U zaključcima Europskog vijeća od 14. prosinca 2012. navodi se da „će se postupak konačnog uspostavljanja EMU-a temeljiti na institucionalnom i pravnom okviru EU-a”. Iako je primjena međuvladinih *ad hoc* instrumenata izvan okvira EU-a bila nužna za suočavanje s izvanrednim tržišnim okolnostima i pogreškama u upravljanju ugrađenima u prvotni EMU, time se potkopava demokratski značaj odlučivanja na razini EU-a i koherentnost pravnog sustava EU-a. Uspostava SRM-a unutar pravnog i institucionalnog okvira EU-a, kao i ranije SSM-a, nužan je korak za konačnu uspostavu EMU-a u skladu sa zaključcima Europskog vijeća te, u širem kontekstu, za zaštitu demokratskog i institucionalnog poretka EU-a.

1.2. Prijelaz u bankarsku uniju

Jedinstveni nadzorni mehanizam trebao bi stupiti na snagu sredinom 2014. Jedinstveni mehanizam rješavanja trebao bi početi djelovati u siječnju 2015., kada na snagu stupi Direktiva [] kojom će se utvrditi pravilnik za rješavanje banaka na unutarnjem tržištu⁷. SRM bi stoga primjenjivao pravila iz ove Uredbe u skladu s pravilima Direktive [] za države članice uključene u bankarsku uniju, a nacionalna tijela primjenjivala bi pravila Direktive [] na države članice izvan nje.

Pravila o državnim potporama u vezi s podjelom tereta u svakom će se slučaju primjenjivati ako mjere rješavanja uključuju potporu vlade. Da bi se teret raspodijelio na dioničare i vjerovnike nižeg isplalnog reda, SRM bi mogao, nakon početka primjene ove Uredbe, primijeniti propise o smanjenju vrijednosti dionica i podređenih dugova ako je to potrebno radi primjene pravila o državnim potporama.

Države članice osim toga mogu odlučiti primijeniti nova pravila iz Direktive [] u svojim nacionalnim zakonodavstvima čak i prije nego što istekne rok za njezino prenošenje. Komisija

⁷ Ovisno o konačnom ishodu pregovora između Parlamenta i Vijeća, puno stupanje na snagu instrumenta sanacije vlastitim sredstvima moglo bi se ponovno odgoditi, po mogućnosti do 2018., kako predlaže Komisija.

u svakom slučaju zadržava nadležnost u svim predmetima rješavanja koji se odnose na potporu koja se smatra državnim potporom. Ako se zapravo primjena jedinstvenog fonda za rješavanje banaka ne smatra državnim potporom u skladu s posebnim kriterijima utvrđenima Ugovorom, ti bi se kriteriji i dalje analogno primjenjivali kako bi se osiguralo da se u slučaju iskorištavanja sredstava iz fonda za rješavanje jednaka pravila primjenjuju na njegovu intervenciju kao i da nacionalna tijela za rješavanje primjenjuju nacionalne financijske aranžmane.

Na europskoj razini treba nastaviti s postupkom konvergencije na temelju revidiranih smjernica o državnim potporama za banke s jedne strane i dogovora o tome kako europski stabilizacijski mehanizam može rekapitalizirati banke u poteškoćama. Revizijom smjernicama o državnim potporama uvode se stroži uvjeti raspodjele tereta na dioničare i vjerovnike nižeg isplatnog reda u svim državama članicama koje svoje banke podupiru javnim sredstvima. Tako bi se odgovorilo na trenutno fragmentiranje unutarnjeg tržišta koje ovisi o financijskoj snazi države i dostupnoj prethodnoj aktivni. U smjernicama ESM-a naveli bi se u međuvremenu uvjeti uz koje, podložno propisima o državnim potporama, države članice koje nisu u stanju podupirati banke javnim sredstvima mogu dobiti kredite ili, ako je to potrebno, kako ESM može izravno rekapitalizirati banke.

2. OSNOVA ZA JEDINSTVENI MEHANIZAM RJEŠAVANJA

Komisija je uzela u obzir analizu provedenu u okviru procjene učinka u vezi s donošenjem prijedloga direktive [], čime je obuhvaćena procjena operativnih i pravni aspekata važnih za uspostavu jedinstvenog mehanizma rješavanja (SRM).

Dodatna analiza provedena je u vezi s predloženim značajkama SRM-a na temelju ažuriranih informacija u procjeni učinka. U pogledu donošenja djelotvornih odluka u okviru SRM-a, vrijeme ima ključnu ulogu zbog dva razloga: *ex ante*, radi jačanja vjerodostojnosti novouspostavljenog SRM-a kao učinkovitog instrumenta za doprinos smanjenju nesigurnosti na tržištima; u slučaju kad je rješavanje već pokrenuto, radi toga da SRM očuva vrijednost imovine, što se može narušiti nepotrebnim odgodama tijekom postupka rješavanja. Mreža nacionalnih tijela zahtijevala bi u okviru postupka dodatno vrijeme za svako razmatranje u vezi s prekograničnim institucijama. Suprotno tomu, predloženom raspodjelom nadležnosti između središnje razine odlučivanja i lokalnih provedbenih tijela uštedjet će se vrijeme. Budući da se primjenjuje nacionalno pravo, stručno će se znanje za upravljanje provedbom brže prikupljati na nacionalnoj nego na središnjoj razini; na središnjoj će se razini moći dosegnuti veća kritična masa za brže privlačenje i razvoj najboljeg specijaliziranog ljudskog kapitala.

U pogledu sposobnosti SRM-a da donosi učinkovite odluke, središnja razina odlučivanja pridonijet će smanjenju troškova rješavanja jer u odnosu na mrežu može ostvariti znatne prednosti u smislu ekonomije razmjera i jer je to nužno za donošenje provedivih i optimalnih odluka o rješavanju. U strukturnom pogledu, sustav koji se ne proširi izvan mandata nacionalnih tijela kako bi smanjio troškove vlastitoj državi članici nije u stanju u potpunosti razmotriti prekogranične eksternalije. Države članice zamislile su na početku krize mehanizam raspodjele tereta radi smanjenja globalnog gubitka blagostanja u takvim situacijama⁸. Jedinstveni mehanizam rješavanja može bolje nego mreža jamčiti provedbu

⁸ Vidi zaključke Vijeća o jačanju aranžmana za financijsku stabilnost EU-a od 9. listopada 2007. http://www.consilium.europa.eu/ueDocs/cms_Data/docs/pressData/en/ecofin/96351.pdf

prijenosa tereta, što je nužan uvjet za funkcioniranje dogovora o raspodjeli tereta. Njime će se jamčiti vanjska provedivost politike optimalnog rješavanja, čime se omogućuju *ex ante* dogovori o pravilima raspodjele tereta i troškova rješavanja prema pravednim i ravnomjernim kriterijima.

3. PRAVNI ELEMENTI PRIJEDLOGA

3.1. Pravna osnova

Pravnu osnovu ovog prijedloga čini članak 114. UFEU-a, kojim se dopušta donošenje mjera za usklađivanje nacionalnih odredaba u cilju uspostave i funkcioniranja unutarnjeg tržišta.

Prijedlog je usmjeren na očuvanje cjelovitosti i pojačano funkcioniranje unutarnjeg tržišta. Zahvaljujući ujednačenoj primjeni jedinstvenog paketa pravila za rješavanje, uz pristup središnjeg tijela jedinstvenom europskom fondu za rješavanje, vratit će se povjerenje u uredno funkcioniranje bankarskih tržišta Unije, ukloniti prepreke temeljnim slobodama i izbjeći znatni poremećaji u tržišnom natjecanju, barem u onim državama članicama koje dijele nadzor kreditnih institucija na europskoj razini.

Iako je Direktivom [] postignuta visoka razina usklađenosti, državama članicama ostavljeno je prostora za fleksibilnost, što znači da se određena razina fragmentiranosti unutarnjeg tržišta može zadržati. SRM umjesto toga predviđa integriranu strukturu odlučivanja, čime se rješavanje u okviru SRM-a usklađuje s nadzorom u okviru SSM-a u cilju uklanjanja nepovoljnijeg tržišnog položaja banaka u državama članicama koje sudjeluju u SSM-u u odnosu na države članice izvan njega zbog nedostatka centraliziranog sustava za rješavanje problema posrnulih banaka. Da bi se osiguralo puno povjerenje svih uključenih država članica u kvalitetu i nepristranost postupka rješavanja banaka, posebno u pogledu implikacija za lokalno gospodarstvo, priprema i praćenje odluka o rješavanju bit će centralizirani i obavljat će ih jedinstveni odbor za rješavanje, čime će se osigurati dosljedan i ujednačen pristup, a postupak rješavanja pokretat će Komisija. Komisija će odlučivati i o instrumentima za rješavanje koji će se primjenjivati na predmetne subjekte te o primjeni sredstava iz fonda kako bi se podržale mjere rješavanja.

Osim toga predloženom uredbom uspostavlja se jedinstveni fond za rješavanje banaka, čime se podupire postupak rješavanja i jača njegova učinkovitost. Predložena uredba može se izravno izvršavati u svim državama članicama, a primjenjuje se na sve subjekte pod nadzorom SSM-a. Jedinstveni pravilnik uspostavljen Uredbom (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva⁹, Direktiva 2013/36/EU od 26. lipnja 2013. Europskog parlamenta i Vijeća o pristupu djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru kreditnih institucija i investicijskih društava¹⁰ te Direktiva [] primjenjivat će se na uključene države članice kako se primjenjuju unutar cijelog unutarnjeg tržišta.

⁹ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012, SL L 176, 27.6.2013., str. 1.

¹⁰ Direktiva 2013/36/EU od 26. lipnja 2013. Europskog parlamenta i Vijeća o pristupu djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru kreditnih institucija i investicijskih društava, izmjeni Direktive 2002/87/EZ i stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ, SL L 176, 27.6.2013., str. 338.

Članak 114. UFEU-a stoga čini primjerenu pravnu osnovu.

3.2. Supsidijarnost

Prema načelu supsidijarnosti iz članka 5.3 UEU-a u područjima koja nisu u njezinoj isključivoj nadležnosti, Unija bi trebala djelovati samo ako i u mjeri u kojoj ciljeve predloženog djelovanja države članice ne mogu dostatno ostvariti na središnjoj, regionalnoj ili lokalnoj razini, nego se zbog opsega ili učinka predloženog djelovanja oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije.

Samo se djelovanjem na razini Unije može osigurati rješavanje posrnulih banaka uz minimalne efekte prelijevanja i dosljedno u skladu s jedinstvenim paketom pravila. SRM će donijeti znatne ekonomije razmjera i izbjeći negativne eksternalije koje mogu proizići iz isključive primjene nacionalnih odluka i fondova. Znatne razlike među odlukama o rješavanju koje su donesene na nacionalnoj razini te ovisno o lokalnim posebnostima i ograničenjima u financiranju mogu potkopati stabilnost i cjelovitost unutarnjeg tržišta.

Dok se uspostavom jedinstvenog nadzornog mehanizma osiguravaju ujednačeni uvjeti nadzora banaka i umanjuje rizik nedjelovanja, SRM osigurava, u slučaju propadanja banke, provedbu restrukturiranja uz najniže troškove, pošteno i ravnopravno postupanje prema vjerovnicima te brzo i djelotvorno financiranje na cijelom unutarnjem tržištu.

Stoga je primjereno da Unija predloži potrebne zakonodavne mjere za uspostavu aranžmana za rješavanje banaka pod nadzorom SSM-a. Uredba je primjeren pravni instrument za izbjegavanje razlika u nacionalnom prenošenju te osiguravanje jedinstvenog institucionalnog mehanizma i ujednačenih uvjeta za sve banke u uključenim državama članicama.

3.3. Proporcionalnost

Na temelju načela proporcionalnosti sadržaj i oblik djelovanja Unije ne bi trebao prijeći ono što je potrebno za ostvarivanje ciljeva Ugovora.

U bankarskoj uniji nadzor i rješavanje banaka treba obavljati na jednakoj razini nadležnosti, inače može doći do napetosti između europskog supervizora i nacionalnih tijela za rješavanje u vezi s pristupom rješavanju i pokrivanju troškova posrnulih banaka. Te napetosti mogu potkopati djelotvornost nadzora i rješavanja te narušiti tržišno natjecanje među državama članicama.

Tijekom zadnje krize naglašena je potreba za brzim i odlučnim djelovanjem praćenim financijskim aranžmanima na europskoj razini kako bi se izbjegao neproporcionalan utjecaj nacionalne provedbe rješavanja banaka na realno gospodarstvo, spriječile opsade banaka i širenje problema na unutarnjem tržištu. Jedinstveni mehanizam za rješavanje osigurao bi da se na svaku posrnulu banku u uključenoj državi članici primjenjuju jednaka pravila. Primjerenim osiguranjem sredstava umanjilo bi se to da problemi pojedinačnih banaka dovedu do gubitka povjerenja u cjelokupni bankarski sustav države članice ili drugih država članica koje tržišta smatraju izloženima sličnim rizicima.

Dodana pravna sigurnost, propisno usklađeni poticaji u kontekstu bankarske unije i gospodarske prednosti središnjeg i ujednačenog rješavanja izraz su toga da se u prijedlogu poštuje načelo proporcionalnosti i ne prelazi ono što je potrebno za ostvarenje ciljeva.

Ovom Uredbom poštuju se temeljna prava i uzimaju u obzir načela priznata Poveljom Europske unije o temeljnim pravima, posebno pravo na zaštitu osobnih podataka, slobodu poslovanja, pravo na djelotvorna pravna sredstva i pošteno suđenje, a njezina provedba mora biti u skladu s tim pravima i načelima.

4. DETALJNO OBJAŠNJENJE PRIJEDLOGA

4.1. Jedinstveni mehanizam rješavanja

4.1.1. Načela, struktura i područje primjene

Jedinstveni mehanizam rješavanja mora sadržavati strukture odlučivanja koje su pravno utemeljene i djelotvorne u krizi. Moraju se osigurati europske odluke koje uključuju države članice i u kojima se prepoznaje važnost rješavanja banaka za nacionalna gospodarstva.

Jedinstveni mehanizam rješavanja primjenjivat će na posrnule banke država članica koje su uključene u taj mehanizam jedinstveni pravilnik o rješavanju banaka utvrđen Direktivom o oporavku i rješavanju banaka. Jedinstveni mehanizam rješavanja sastojat će se od ujednačenih pravila i postupaka koje će primjenjivati jedinstveni odbor za rješavanje („Odbor”) u suradnji s Komisijom i tijelima za rješavanje uključenih država članica.

Europska komisija sudjelovat će u SRM-u samo u mjeri u kojoj je to potrebno za obavljanje posebnih zadataka utvrđenih ovom Uredbom i u odnosu na nadzor državnih potpora uređen Ugovorom odnosno radi analogne primjene kriterija za primjenu članka 107. UFEU-a.

Međutim, zbog značajki postupka rješavanja jedinstveni mehanizam rješavanja ne slijedi diferencirani pristup jedinstvenog nadzornog mehanizma za različite vrste banaka. Za razliku od tekućeg zadatka svakodnevnog nadzora, samo ograničeni broj banaka može u određenom trenutku posrnuti i biti u rješavanju. Osim toga sveobuhvatno područje primjene jedinstvenog mehanizma rješavanja u potpunosti je usklađeno s logikom da ESB može preuzeti izravan nadzor nad bankom u problemima, među ostalim i radi mogućeg rješavanja. Konačno, kriza je pokazala da okvir za rješavanje na europskoj razini nije potreban samo zbog velikih međunarodnih banaka. Postojanje različitih tijela za rješavanje ovisno o veličini banaka podrazumijevalo bi različite kanale financiranja i zaštitne mehanizme, što bi ponovno učvrstilo veze između država i banaka te narušilo tržišno natjecanje.

4.1.2. Načela djelovanja SRM-a

Da bi se osigurao objektivan i pošten postupak rješavanja, Komisiji, Odboru i nacionalnim tijelima za rješavanje zabranjeno je diskriminirati banke, njihove deponente, vjerovnike ili dioničare na temelju nacionalnosti odnosno mjesta poslovanja. Rješavanje prekograničnih grupacija uređeno je brojnim načelima za osiguranje ravnopravnosti među različitim subjektima grupacije, uzimanje u obzir interesa država članica uključenih u rješavanje i izbjegavanje nametanja troškova vjerovnicima koji bi bili veći od troškova u okviru redovnog stečajnog postupka. U slučaju da su samo dijelovi grupacije u rješavanju, prijedlogom se osigurava da postupak rješavanja nema nepovoljan utjecaj na dijelove grupacije koji nisu u rješavanju. Troškovi rješavanja načelno bi se pokrivali sanacijom vlastitim sredstvima i unutar bankarskog sektora. Prijedlogom se stoga osigurava da Komisija, Odbor i nacionalna tijela za rješavanje odlučuju o aranžmanima za financiranje rješavanja tako što na najmanju moguću mjeru svode upotrebu izvanrednih javnih potpora.

4.1.3. Odnos s Komisijinim nadzorom državnih potpora

U okviru SRM-a Komisija u svakom slučaju zadržava nadležnost u području nadzora državnih potpora. To znači da bi nakon što ESB obavijesti Komisiju i Odbor o propadanju ili vjerojatnom propadanju banke ili grupacije, postupak rješavanja u okviru SRM-a trebao, prema potrebi, teći paralelno s postupkom dobivanja državne potpore, tako da bi predmetna država članica ili države članice trebale o planiranim mjerama obavijestiti Komisiju u skladu s člankom 108. UFEU-a. Time se zahtijeva uspostava trajne suradnje i razmjene informacija između Odbora i Komisije radi okončanja postupka davanja državne potpore. Osim toga odluka Komisije na temelju propisa o državnim potporama bila bi preduvjet za donošenje odluke Komisije o pokretanju rješavanja za određenu banku. Ako se za financiranje iskorištavaju državne potpore, kriteriji za primjenu članka 107. UFEU-a trebali bi se analogno primjenjivati kao preduvjet za donošenje odluke o pokretanju rješavanja određene banke kako bi se očuvala cjelovitost unutarnjeg tržišta država članica koje su uključene u mehanizam i onih koje nisu.

4.1.4. Zadatci i struktura odlučivanja

Jedinstveni mehanizam rješavanja obuhvaća sve ključne zadatke koji su nužni za rješavanje posrnutih banaka. Ti zadatci obuhvaćaju, među ostalim, odobravanje pojednostavnjenih obveza u odnosu na zahtjeve za sastavljanje plana rješavanja, izradu plana rješavanja, preispitivanje plana rješavanja, procjenu rješivosti banaka, odlučivanje o pokretanju rješavanja banke, izvršavanje ovlasti u odnosu na instituciju u rješavanju te provedbu programa rješavanja. SRM-om je nadalje obuhvaćeno odlučivanje o iskorištavanju sredstava za financiranje.

Sastav SRM-a osigurava da strukture odlučivanja budu pravno osnovane i djelotvorne, čak i u kriznom razdoblju. Strukture su osmišljene kako bi se osiguralo europsko odlučivanje i uključenost država članica zbog važnosti rješavanja banaka za nacionalna gospodarstva.

Strukture odlučivanja jedinstvenog mehanizma rješavanja uključuju jedinstveni odbor za rješavanje, nacionalna tijela za rješavanje uključenih država članica i Europsku komisiju. Zadatke SRM-a dijele jedinstveni odbor za rješavanje i nacionalna tijela za rješavanje.

Da bi osigurala djelotvornost i odgovornost jedinstvenog mehanizma rješavanja te u skladu s pravnim zahtjevima, Europska komisija ima kao institucija EU-a pravo, na temelju preporuke odbora za rješavanje ili na vlastitu inicijativu, pokrenuti rješavanje banke. Ako pokrene postupak rješavanja, Komisija odlučuje i o instrumentima rješavanja koji će se primijeniti u određenom slučaju te o uporabi sredstava iz fonda. Jedinstveni odbor za rješavanje donosio bi sve druge odluke iz Uredbe o SRM-u i upućivao ih nacionalnim tijelima za rješavanje radi izvršavanja na nacionalnoj razini u skladu s Uredbom o SRM-u i Direktivom []. Odbor bi pratio kako nacionalna tijela za rješavanje izvršavaju njegove odluke na nacionalnoj razini i mogao bi, u slučaju da nacionalno tijelo za rješavanje ne postupa u skladu s odlukom, svoje odluke izravno upućivati bankama.

4.1.5. Postupak odlučivanja

U skladu s pravilnikom iz Direktive [], banka bi se rješavala u slučaju propadanja ili vjerojatnog propadanja koje se ne može spriječiti aranžmanom privatnog sektora te kada je rješavanje u javnom interesu zbog toga što je riječ o sistenskoj banci čije bi propadanje narušilo financijsku stabilnost. Cilj je rješavanja osigurati nastavak ključnih funkcija banke,

zaštita financijske stabilnosti, minimalno oslanjanje na novac poreznih obveznika i zaštita deponenata.

Rješavanje se pokreće nakon postupka kojim se osigurava opravdana i nepristrana odluka o predmetnoj posrnuloj banci:

- ESB, supervizor banaka, obavješćuje Komisiju, odbor za rješavanje te mjerodavna nacionalna tijela i ministarstva o banci u propadanju;
- odbor za rješavanje procjenjuje postoji li sistemska prijetnja i ima li rješenja u privatnom sektoru;
- ako je utvrđeno da je riječ o sistemskoj prijetnji i rješenja u privatnom sektoru nema, odbor za rješavanje preporučuje Komisiji da pokrene rješavanje;
- Komisija odlučuje pokrenuti rješavanje i obavješćuje odbor za rješavanje o instrumentima rješavanja i uporabi sredstava iz fonda za potporu mjerama rješavanja. Odbor za rješavanje u odluci upućenoj nacionalnim tijelima za rješavanje prihvaća program rješavanja koji obuhvaća instrumente, mjere i financiranje te pritom nalaže mjerodavnim nacionalnim tijelima za rješavanje da poduzmu mjere rješavanja;
- nacionalna tijela za rješavanje poduzimaju u skladu s nacionalnim zakonodavstvom mjere rješavanja koje je Odbor prihvatio. Ako nacionalna tijela za rješavanje ne poštuju odluke Odbora, Odbor ima pravo zaobići nacionalna tijela za rješavanje i određene odluke o provedbi mjera rješavanja izravno uputiti bankama.

4.1.6. Odgovornost i proračun

Svaka pojedinačna komponenta jedinstvenog mehanizma rješavanja neovisna je u izvršavanju zadataka i podliježe strogim odredbama o odgovornosti kako bi se osiguralo da svoje ovlasti izvršava ispravno i nepristrano, u okviru ograničenja utvrđenih ovom Uredbom i Direktivom []. Odbor za rješavanje odgovara stoga Europskom parlamentu i Vijeću za sve odluke koje donese na temelju ovog prijedloga. Nacionalni parlamenti uključenih država članica obavješćuju se o aktivnostima odbora za rješavanje. Odbor mora odgovoriti na sve primjedbe ili pitanja što ih upute nacionalni parlamenti uključenih država članica. Proračun SRM-a, koji uključuje jedinstveni fond za rješavanje, nije dio proračuna EU-a. Rashodi povezani sa zadacima SRM-a, upravljanjem fondom i uporabom sredstava iz fonda financiraju se doprinosima bankarskog sektora.

4.1.7. Odnos s neuključenim državama članicama

Direktivom [] uspostavlja se među nacionalnim tijelima za rješavanje kolegij za postupanje s bankarskim grupacijama te osiguranje primjerenog i ravnomjernog uključivanja tijela za rješavanje u državama članicama u kojima banka posluje. Ako se nacionalna tijela za rješavanje matične zemlje i zemlje domaćina ne slažu u vezi s pripremom plana rješavanja i samom rješavanju, između njih posreduje EBA. U kontekstu SRM-a, na subjekte i grupacije s poslovnim nastanom u državama članicama koje su uključene samo u SSM, SRM zamjenjuje kolegije za rješavanje predviđene Direktivom [] o uspostavi okvira za oporavak i rješavanje kreditnih institucija i investicijskih društava. Predstavnici nacionalnih tijela za rješavanje umjesto toga sudjeluju u odboru za rješavanje.

Direktiva [] se nastavlja primjenjivati u cijelosti na banke s poslovnim nastanom u neuključenim državama članicama kako je uređeno Uredbom o SSM-u. Slično tomu, odnos između SRM-a i nacionalnih tijela za rješavanje u neuključenim državama članicama u cijelosti je uređen Direktivom []. I odredbe o odnosu među različitim fondovima za rješavanje (uzajamna potpora i dobrovoljno uzajamno primanje i davanje zajmova) u cijelosti se primjenjuju na jedinstveni fond za rješavanje i nacionalne fondove za rješavanje u neuključenim državama članicama. Prijedlogom se razjašnjuje da se uloga EBA-e utvrđena Direktivom [] i Uredbom o EBA-i, uključujući njezine ovlasti u posredovanju, u cijelosti primjenjuje na odbor za rješavanje.

U prijedlogu se osim toga uzima u obzir stanje banaka s poslovnim nastanom u državama članicama koje ne sudjeluju u SRM-u na tri načina.

Prvo, prijedlog sadržava načelo nediskriminacije koju sve komponente SRM-a trebaju primjenjivati na kreditne institucije, imatelje depozita, investitore i druge vjerovnike u pogledu njihove nacionalnosti ili mjesta poslovanja.

Drugo, prijedlogom se predviđa da se nacionalna tijela za rješavanje uključene države članice u kolegijima za rješavanje, predviđenima Direktivom [], zamijene Odborom ako grupacija uključuje kreditne institucije s poslovnim nastanom u uključenoj državi članici.

Treće, neuključene države članice uvijek se mogu uključiti u SSM i tako osigurati da banke s poslovnim nastanom na njihovu državnom području podliježu SRM-u.

4.1.8. Odnos s Direktivom [] Europskog parlamenta i Vijeća od [] o uspostavi okvira za oporavak i rješavanje kreditnih institucija i investicijskih društava

U okviru jedinstvenog mehanizma za rješavanje pravilnik utvrđen Direktivom [] o uspostavi okvira za oporavak i rješavanje kreditnih institucija i investicijskih društava primjenjivat će se na uključene države članice kako se primjenjuje na cijelom unutarnjem tržištu. Iznimke su moguće samo u slučaju kada postupci ili odredbe iz Uredbe zaobilaze mjerodavne odredbe Direktive [] (primjerice odredbe o prekograničnim kolegijima koje se zaobilaze odlučivanjem unutar SRM-a).

Prijedlog SRM-a spoj je određenih odredaba usklađenih s Direktivom [] jer odbor za rješavanje i Komisija moraju temeljiti svoje postupke na izravno primjenjivom pravu Unije. Druge odredbe ovog prijedloga sadržavaju posebna upućivanja na Komisijin prijedlog Direktive []. Neke odredbe izmijenjene su izvješćem o kojem je odbor Europskog parlamenta za ekonomsku i monetarnu politiku (ECON) glasao u svibnju te općim pristupom Vijeća od 26. lipnja. Uredba o SRM-u mora na kraju biti u potpunosti usklađena s dogovorom o Direktivi [] koji postignu Europski parlament i Vijeće. Ovaj prijedlog odnosi se na opći pristup Vijeća kao najnoviji dostupni dokument. Budući da su pregovori između Europskog parlamenta i Vijeća u tijeku te direktiva još nije finalizirana, cilj je Komisije zamijeniti te sadržajne odredbe konačnim ishodom pregovora suzakonodavaca o Direktivi [].

U određenim aspektima obuhvaćenima Direktivom [] nužno je daljnje usklađivanje kako bi SRM mogao pravilno funkcionirati s jedinstvenim fondom za rješavanje banaka. Prvo, hijerarhija potraživanja treba se radi rješavanja u potpunosti uskladiti prema načelu prednosti deponenata. Člankom 15. predlaže se usklađivanje hijerarhije potraživanja u rješavanju na temelju načela prednosti deponenata. Komisija smatra da je takvo usklađivanje nužno za sve subjekte koji podliježu Direktivi [] kako bi se na unutarnjem tržištu osigurali ujednačeni uvjeti. Drugo, unutar SRM-a treba strogo ograničiti fleksibilnost u pogledu sanacije vlastitim

sredstvima, a za sve banke moraju vrijediti jednaki uvjeti. Stoga članak 24. prijedloga sadržava dodatno ograničenje okvira na temelju općeg pristupa Vijeća od 26. lipnja 2013. te se njime u ovom kontekstu isključuje iskorištavanje odstupanja utvrđenih Direktivom [] (posebno u pogledu izračuna vrijednosnog praga za sanaciju vlastitim sredstvima).

4.2. Odbor za rješavanje

4.2.1. Upravljanje

Da bi se pri rješavanju osigurao djelotvoran i odgovoran postupak odlučivanja, strukture i pravila rada odbora za rješavanje osiguravaju primjeren angažman svih država članica na koje se to izravno odnosi. Odbor je sastavljen od izvršnog direktora, zamjenika izvršnog direktora, predstavnika koje imenuju Komisija i ESB te članova koje imenuju uključene države članice i koji zastupaju nacionalna tijela za rješavanje. Odbor, kojim predsjedava izvršni direktor, sastaje se i djeluje u dva sastava: izvršnom i plenarnom. Na sastanke odbora mogu se pozvati promatrači.

Na plenarnim sjednicama Odbor donosi odluke opće naravi. Na izvršnim sjednicama Odbor donosi odluke o pojedinačnim subjektima i grupacijama. Te odluke mogu se odnositi na planiranje rješavanja, ovlasti za ranu intervenciju, odluke o programima rješavanja, među ostalim i o uporabi sredstava iz fonda za financiranje postupka rješavanja, te davanje uputa nacionalnim tijelima za rješavanje o provedbi odluka o rješavanju.

Na izvršnoj sjednici odbor se sastoji od izvršnog direktora, zamjenika izvršnog direktora i predstavnika koje imenuju Komisija i ESB.

Ovisno o bankama ili grupacijama koje se u pojedinačnim slučajevima rješavaju, uz izvršnog direktora, zamjenika izvršnog direktora i predstavnike koje imenuju Komisija i ESB, na izvršnoj sjednici nazočni su i članovi koje imenuju mjerodavna nacionalna tijela za rješavanje. Stoga u slučaju rješavanja prekograničnih bankovnih grupacija na sastancima i pri odlučivanju sudjeluju i član kojega imenuje država članica u kojoj je grupacija smještena i članovi koje imenuju države članice u kojima poslovni nastan imaju društva kćeri ili subjekti koji podliježu konsolidiranom nadzoru. Kod pravila o glasanju koja se primjenjuju na Odbor uzimaju se u obzir interesi svih država članica na koje utječe odluka o rješavanju. Nijedan sudionik razmatranja nema pravo veta.

Međutim, s obzirom na to da države članice suvereno odlučuju o uporabi sredstava iz nacionalnih proračuna, prijedlogom je izričito predviđeno da SRM ne može od država članica zahtijevati izvanrednu javnu financijsku potporu za subjekt u rješavanju. Kako bi se osim toga u obzir uzeo cjelokupan fiskalni utjecaj na države članice, članovi koje imenuju mjerodavna nacionalna tijela za rješavanje mogu na izvršnoj sjednici Odbora zahtijevati daljnje razmatranje radi rasprave o tom mogućem utjecaju.

4.2.2. Ovlasti

Odbor za rješavanje prikuplja informacije ESB-a i nacionalnih tijela za rješavanje o financijskom zdravlju banaka u njihovoj nadležnosti. Time se, u usporedbi s mrežom nacionalnih tijela koja djeluju u okviru svojih nacionalnih mandata, omogućuje bolja procjena okolnosti koje bi mogle dovesti do potrebe za rješavanjem banke i izbjegavanjem prekograničnog prelijevanja. Prijedlog se temelji na okviru Direktive o oporavku i rješavanju banaka i njime se Odbor za rješavanje ovlašćuje da žurno intervenira u slučaju pogoršanja financijske situacije banke ili grupacije.

Odbor za rješavanje ovlašten je utvrditi kada da Komisiji preporuči rješavanje banke ili grupacije. Kad Komisija odluči da su uvjeti ispunjeni i pokrene rješavanje banke, Odbor u okviru koji je uspostavila Komisija odlučuje o pojedinostima u vezi s instrumentima rješavanja koji će se primijeniti te o raspodjeli sredstava iz Fonda. Na temelju tih ovlasti Odbor za rješavanje može ujednačeno birati i primjenjivati instrumente, pravila i postupke za rješavanje. To posebno u slučaju prekograničnog djelovanja banke dovodi do uklanjanja trenutanih razlika u pravilima i pristupima pojedinačnih država članica, a tako i nepovoljnih posljedica koje to ima na funkcioniranje bankarskih tržišta Unije.

Tom izravnom nadležnošću Odbora za rješavanje osigurat će se ravnopravno postupanje prema bankama uključenih država članica te predvidljivost i povjerenje u primjenu jedinstvenog pravilnika o rješavanju banaka. Tako će se povećati pravna sigurnost, a izbjegavanjem nepotrebnih prekida tokova sredstava bolje očuvati vrijednost financijske imovine. Osigurat će se i to da se imovina institucija u problemima iskoristi na najučinkovitiji način kako bi se smanjili gubici vjerovnika širom uključenih država članica, a ne da to ovisi o pojedinačnim interesima država članica.

Odbor za rješavanje osigurava da nacionalna tijela za rješavanje propisno primjenjuju odluke o rješavanju u skladu s nacionalnim zakonodavstvom. U tu svrhu Odbor je ovlašten nadzirati i ocjenjivati provedbu nacionalnih tijela za rješavanje tako što, po potrebi, prikupljaju informacije izravno od banaka ili provode istrage ili izravni nadzor. U slučaju da nacionalno tijelo za rješavanje ne primjenjuje odluku o rješavanju u skladu s dogovorenim programom rješavanja, Odbor je ovlašten određene odluke kojima se zahtijeva primjena mjera za rješavanje izravno dostaviti predmetnoj banci.

4.2.3. Europska i međunarodna suradnja

Odbor za rješavanje, u cilju obavljanja zadataka, surađuje s ESB-om i drugim tijelima ovlaštenima za nadzor kreditnih institucija unutar SSM-a te drugim tijelima koja čine europski sustav financijskog nadzora. Odbor za rješavanje blisko će surađivati i s nacionalnim tijelima za rješavanje jer ona imaju ključnu ulogu u pripremi i provedbi mjera za rješavanje.

Budući da mnoge kreditne institucije ne posluju samo unutar Unije nego i međunarodno, Odbor za rješavanje imat će isključivu ovlast zaključivati u ime nacionalnih tijela uključenih država članica neobvezujuće sporazume o suradnji s tijelima trećih zemalja.

4.3. Jedinstveni fond za rješavanje banaka

4.3.1. Načela, uspostava i zadatci

Djelovanje odbora utemeljeno je na načelu da sve gubitke, troškove i druge izdatke povezane s primjenom instrumenata rješavanje prvenstveno snose dioničari i vjerovnici institucije u rješavanju i konačno, ako je to potrebno, financijska industrija. Čak i ako se za restrukturiranje institucije iskoriste unutarnji resursi, treba postojati mehanizam koji će omogućiti instituciji da nastavi rad (bilo u svom izvornom obliku, s pomoću premošćujuće banke ili upravitelja imovinom – loše banke). Stoga je važno uspostaviti fond za rješavanje banaka kako bi se osigurala djelotvornost mjera rješavanja, primjerice kratkoročnog financiranja institucije u rješavanju ili jamstava mogućim kupcima institucije u rješavanju.

Prvenstveni je cilj jedinstvenog fonda za rješavanje osigurati financijsku stabilnost, a ne preuzimati gubitke ili osiguravati kapital za instituciju u rješavanju. Fond se ne bi trebao smatrati sanacijskim fondom. Mogle bi međutim postojati izvanredne okolnosti, nakon što se

u dovoljnoj mjeri iscrpe unutarnji resursi (najmanje 8 % obveza i vlastitih sredstava institucije u rješavanju), kad se prvenstveni cilj ne bi mogao postići bez omogućivanja fondu da preuzme te gubitke ili osigura kapital. Samo u tim okolnostima fond bi mogao poslužiti za zaštitu privatnih resursa.

Stvaranje jedinstvenog fonda za rješavanje prvenstveno se opravdava činjenicom da se financijskom potporom rješavanju banaka na integriranim financijskim tržištima povećava financijska stabilnost i zdravlje drugih banaka, ne samo u predmetnim državama članicama nego i u drugim državama članicama. Budući da su banke u svim uključenim državama članicama neizravni korisnici tih potpora, doprinosi za financiranje potpora ne bi se trebali ograničiti na banke samo jedne države članice.

U smislu djelotvornosti, svojstvo fonda da prikuplja resurse svih banaka u europodručju osigurava djelotvorniju neutralizaciju bankarskih kriza s asimetričnom koncentracijom gubitaka u nekoj državi članici te se smatra osiguravajućim mehanizmom za cijelo europodručje. Najnovija kriza pokazala je da gubitci u državama članicama nastaju na različite načine.

S obzirom na to da bi se gubitci zbog nekog budućeg potresa u bankarskom sektoru mogli u određenom trenutku koncentrirati na različite države članice, zajednički privatni europski zaštitni mehanizam djelotvornije će, u odnosu na pojedinačnu nacionalnu zaštitu, apsorbirati takve potrese s pomoću *ex ante* i, u krajnjoj nuždi, *ex post* doprinosa iz bankarskog sektora cijelog europodručja. Stoga bi se prikupljanjem sredstava na europskoj razini osigurala veća snaga fonda i povećala otpornost bankarskog sustava. Istodobno bi se ravnomjernom raspodjelom *ex post* doprinosa na banke svih uključenih država članica smanjila razina doprinosa pojedinačnih banaka, čime se ograničuje i prociklički učinak tih doprinosa.

Osim toga mehanizmom za prekograničnu apsorpciju gubitaka može se djelotvorno prekinuti začarani krug međuovisnosti bankarske krize u određenoj državi članici i financijskog stanja u državi. Tako bi se, da je jedinstveni fond za rješavanje postojao prije financijske krize, umanjio trenutačni teret nekih država članica.

Jedinstveni fond za rješavanje sa svojstvom prikupljanja sredstava iz bankarskog sektora uključenih država članica oslanja se na širu doprinosnu osnovu i stoga ima veći ugled, što Odboru u slučaju potrebe omogućuje da se uz niže troškove zadužuje na tržištu. Veća mogućnost vanjskog osiguravanja financijskih sredstava na tržištu smanjit će potrebu fonda za javnim financiranjem u slučaju izvanrednih gubitaka, što bi dodatno pridonijelo razbijanju veze između država i banaka te zaštititi poreznih obveznika od troškova rješavanja.

Konačno, jedinstveni fond u interesu je i pravilne usklađenosti poticaja u institucijama bankarske unije. Ako bi, posebno u slučaju prekograničnih bankarskih grupacija, sredstva za pokrivanje troškova rješavanja koji premašuju udio što ga preuzimaju dioničari i vjerovnici trebalo osigurati iz nacionalnih fondova, narušila bi se djelotvornost ne samo jedinstvenog mehanizma rješavanja nego i jedinstvenog nadzornog mehanizma.

Uspostava jedinstvenog mehanizma rješavanja zahtijeva da Odbor za rješavanje ima brz i djelotvoran pristup jedinstvenom fondu za rješavanje banaka. S pomoću fonda stvara se privatni vanjski zaštitni mehanizam za srednjoročno i dugoročno financiranje kako bi se izbjeglo ili smanjilo iskorištavanje javnog novca za banke u rješavanju. Time se osim toga povećava i djelotvornost postupka rješavanja jer se uklanjaju problemi koordinacije koji proizlaze iz iskorištavanja nacionalnih sredstava, posebno u slučaju prekograničnih grupacija.

4.3.2. *Financiranje fonda*

Da bi se osiguralo dovoljno financiranje, izbjegla procikličnost sustava plaćanja po dospijeću i umanjila potreba za zahtjevima za vanjku financijsku potporu, fondu su potrebna brzo dostupna sredstva. U tu bi svrhu ciljana veličina fonda u iznosu od najmanje 1 % osiguranih depozita u bankarskom sustavu uključenih država članica trebala biti dovoljna za redovno rješavanje budućih kriza, uz uvjet da u sanaciji vlastitim sredstvima vjerovnici pokriju najmanje 8 % ukupnih obveza i vlastitih sredstava institucije u rješavanju.

Na temelju podataka o bankama iz 2011. i procijenjenom iznosu osiguranih depozita u bankama europodručja, ciljana razina od 1 % za jedinstveni fond rješavanja odgovarala bi iznosu od oko 55 milijardi eura. Ciljana veličina fonda u apsolutnom iznosu (EUR) bit će dinamična i povećavat se automatski ako bude rastao bankarski sektor.

Prijelazno razdoblje od 10 godina predviđeno je prije nego što fond dosegne punu ciljanu veličinu. Ako se iz fonda isplati više od polovine njegove ciljane veličine, to se razdoblje može produžiti na 14 godina. Ako tijekom početnog razdoblja prikupljanja sredstava ne bude isplata iz fond, bankarski bi sektor godišnje pridonio otprilike jednom desetinom ciljanog iznosa, odnosno 5,5 milijardi eura.

Nakon faze početnog prikupljanja sredstava u fond, banke će plaćati dodatne doprinose ako se njihova doprinosna osnova poveća ili bude isplata iz fonda. Smanji li se iznos financijskih sredstava u fondu ispod polovine njegove ciljane veličine, banke će plaćati minimalni godišnji doprinos od najmanje jedne petine ukupnih obveza (isključujući regulatorni kapital i osigurane depozite) svih banaka u državama članicama koje sudjeluju u jedinstvenom mehanizmu za rješavanje.

Doprinosi će se računati u skladu s Direktivom o oporavku i rješavanju banaka na temelju bankovnih obveza, isključujući vlastita sredstva i osigurane depozite te u skladu s njihovim profilom rizičnosti. To znači da će banke koje se u praksi financiraju gotovo isključivo depozitima imati vrlo niske doprinose. Te će banke naravno plaćati doprinose za nacionalne sustave osiguranja depozita.

Da bi zdrave institucije izbjegle narušavanje financijske stabilnosti zbog ubiranja doprinosa, predviđene su zaštitne mjere, primjerice privremeno izuzimanje od plaćanja *ex post* doprinosa.

U slučaju da *ex ante* doprinosi nisu dovoljni, a *ex post* doprinosi nisu odmah dostupni, mogle bi biti potrebne dodatne financijske rezerve, posebno u prijelaznom razdoblju, kako bi se osigurao kontinuitet sistemskih funkcija banke odnosno banaka tijekom restrukturiranja. Fond će moći sklapati ugovore o zajmu ili drugim oblicima potpore s financijskim institucijama ili trećim osobama ako to bude potrebno da bi se financiralo rješavanje (uključuje i javna sredstva). Tu potporu načelno će otplaćivati institucija u rješavanju. Ne bude li to moguće, Uredbom je predviđeno da se gubitci s pomoću *ex post* doprinosa raspodjele na sve banke koje podliježu mehanizmu. Time će se osigurati srednjoročna neutralizacija trošenja javnih sredstava.

Da bi se izbjeglo stavljanje u nepovoljan položaj država članica koje nakon stupanja na snagu ovog prijedloga uspostave fond za rješavanje, Uredbom se predmetnim državama članicama ostavlja da odluče kako će iskoristiti postojeće nacionalne fondove za rješavanje u cilju ispunjavanja obveza koje njihove banke imaju na temelju ove Uredbe.

4.3.3. *Uloga sustava osiguranja depozita u kontekstu rješavanja*

Ako je banka u rješavanju, nacionalni sustav osiguranja depozita kojemu banka pripada pridonijet će pokrivanju gubitaka koji bi nastali kad bi se banka likvidirala u okviru redovnog stečajnog postupka i to do iznosa u visini osiguranih depozita. Ta je uloga već detaljno predviđena Direktivom [].

SRM osim toga ne utječe na institucijske sustave osiguranja i druge međugrupacijske mehanizme financijske podrške koje određene grupacije financijskih institucija uspostave. SRM intervenira samo u slučaju kad se propast banke ne može uspješno spriječiti rješenjima privatnog sektora.

4.3.4. *Uloga fonda u rješavanju grupacija koje obuhvaćaju institucije izvan SRM-a*

U cilju rješavanja grupacija koje obuhvaćaju institucije unutar i izvan SRM-a, doprinosi fonda usmjerit će se na dio grupacije koja podliježe SRM-u, dok će se ostatak pokriti nacionalnim financijskim aranžmanima koji nisu obuhvaćeni doprinosom SRM-a.

Da bi se ojačalo financiranje rješavanja na unutarnjem tržištu, prijedlogom se dopušta fondu da dobrovoljno uzima zajmove ili ih daje u okviru drugih aranžmana za financiranje rješavanja. Tako će se fondu omogućiti da podnese znatne isplate koje nisu pokrivena *ex ante* i *ex post* doprinosima. Poslužit će i kao potpora aranžmanima za financiranje rješavanja u državama članicama izvan SRM-a.

4.3.5. *Zamjena nacionalnih aranžmana za financiranje rješavanja*

Budući da se fondom zamjenjuju nacionalni aranžmani za financiranje rješavanja u državama članicama koje sudjeluju u njemu, države članice koje su u trenutku stupanja na snagu ove Uredbe već uspostavile nacionalne aranžmane za financiranje rješavanja mogu odlučiti o primjeni tih aranžmana u skladu sa svojim nacionalnim propisima. Države članice mogu odlučiti da se sredstvima iz tih nacionalnih aranžmana za financiranje rješavanja plaćaju doprinosi fondu u ime njihovih banaka, do iscrpljivanja aranžmana.

5. POSLJEDICE ZA PRORAČUN

Odbor za rješavanje u potpunosti se financira doprinosima financijskih institucija. Postojat će međutim u početnoj fazi Odbora manje posljedice na proračun Unije. Pojediniosti su navedene u priloženom financijskom izvještaju.

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**o uspostavi ujednačenih pravila i ujednačenog postupka za rješavanje kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog mehanizma rješavanja i jedinstvenog fonda za rješavanje banaka te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke¹¹,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora¹²,

djelujući u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) Jače integrirano unutarnje tržište za bankarske usluge nužno je za promicanje gospodarskog oporavka u Uniji. Trenutačna financijska i gospodarska kriza pokazala je međutim da je funkcioniranje unutarnjeg tržišta u tom području ugroženo i da raste rizik financijske fragmentacije. Međubankovna tržišta postala su slabije likvidna, a prekogranične bankarske aktivnosti smanjuju se zbog straha od širenja, manjka povjerenja u druge nacionalne bankarske sustave i sposobnost država članica da podupiru banke.
- (2) Razlike u nacionalnim propisima o rješavanju u različitim državama članicama i odgovarajuća upravna praksa te nedostatak ujednačenog postupka odlučivanja na razini Unije u vezi s rješavanjem prekograničnih banaka pridonose manjku povjerenja i tržišnoj nestabilnosti jer ne osiguravaju sigurnost i predvidljivost u vezi s mogućim ishodom propadanja banaka. Odluke o rješavanju na isključivo nacionalnoj razini mogu narušiti tržišno natjecanje i na kraju potkopati unutarnje tržište.
- (3) Razlike u praksi država članica pri postupanju s vjerovnicima banaka u rješavanju i sanaciji posrnutih banaka posebno utječu na procjenu kreditnog rizika, financijsko zdravlje i solventnost njihovih banaka. Tako se potkopava povjerenje javnosti u

¹¹ SL C, , str. .

¹² SL C, , str. .

bankarski sektor i ometaju slobode poslovnog nastana i slobodnog pružanja usluga na unutarnjem tržištu jer bi troškovi financiranja bili niži da među državama članicama nema razlika u praksi.

- (4) Razlike u nacionalnim propisima o rješavanju među državama članicama i odgovarajućoj upravnoj praksi mogu dovesti do toga da banke i klijenti imaju veće troškove kredita samo zbog mjesta poslovnog nastana i neovisno o svojoj pravnoj kreditnoj sposobnosti. Klijenti banaka u nekim državama članicama imaju osim toga veće kamate na kredite nego klijenti u drugim državama članicama, neovisno o svojoj pravnoj kreditnoj sposobnosti.
- (5) Sve dok propisi o rješavanju, praksa i pristupi raspodjeli tereta ostanu u nacionalnom okviru i dok se financijska sredstva za financiranje rješavanja prikupljaju i troše na nacionalnoj razini, unutarnje će tržište ostati fragmentirano. Nacionalni supervizori imaju osim toga velik interes da donošenjem jednostranih mjera za osiguranje bankarskog poslovanja ograniče mogući utjecaj bankarskih kriza na svoja nacionalna gospodarstva, primjerice ograničenjem prijenosa i kreditiranja unutar grupacije ili uvođenjem strožih zahtjeva u pogledu likvidnosti i kapitala društvima kćerima koja su pod njihovom nadležnošću, a pripadaju posrnulom matičnom društvu. Time se ograničuje prekogranična aktivnost banaka i tako stvaraju prepreke temeljnim slobodama te se narušava tržišno natjecanje na unutarnjem tržištu.
- (6) Direktivom [] Europskog parlamenta i Vijeća¹³ donekle su usklađeni propisi o rješavanju i osigurana je suradnja među tijelima za rješavanje u slučaju propadanja prekograničnih banaka. Međutim usklađivanje na temelju Direktive [] nije dovršeno, a postupak odlučivanja nije centraliziran. Direktivom [] uglavnom se predviđaju zajednički instrumenti rješavanja i ovlasti dostupne nacionalnim tijelima svake države članice, ali ostavljaju slobodu nacionalnim tijelima u pogledu primjene instrumenata i nacionalnih aranžmana za potporu financiranju postupka rješavanja. Direktivom [] se ne sprečava donošenje odvojenih i potencijalno nedosljednih odluka država članica u pogledu rješavanja prekograničnih grupacija, što može utjecati na ukupne troškove rješavanja. Osim toga, predviđevši nacionalne aranžmane financiranja, nije se dovoljno smanjila ovisnost banaka o potpori iz nacionalnih proračuna i ne sprečavaju se različiti pristupi država članica u pogledu primjene financijskih aranžmana.
- (7) Osiguranje djelotvornih ujednačenih odluka o rješavanju posrnulih banaka unutar Unije, uključujući odluke o primjeni sredstava prikupljenih na razini Unije, nužno je za konačnu uspostavu unutarnjeg tržišta u području financijskih usluga. Propast banke u jednoj državi članici može na unutarnjem tržištu utjecati na stabilnost financijskih tržišta cijele Unije. Osiguranje djelotvornih i ujednačenih propisa o rješavanju i jednaki uvjeti financiranja rješavanja u svim državama članicama, kao sredstvo za očuvanje tržišnog natjecanja i poboljšano funkcioniranje unutarnjeg tržišta, u najvećem su interesu ne samo država članica u kojima banke posluju nego i svih drugih država članica. Bankarski sustavi na unutarnjem tržištu snažno su međusobno povezani, bankarske grupacije su međunarodne, a banke imaju velik udio strane imovine. U nedostatku jedinstvenog mehanizma rješavanja, bankarske krize u

¹³ Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća o uspostavi okvira za oporavak i rješavanje kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni direktiva Vijeća 77/91/EEZ i 82/891/EZ, direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ i 2011/35/EZ i Uredbe (EU) br. 1093/2010. SL C, , str. .

državama članicama unutar jedinstvenog nadzornog mehanizma (SSM) snažnije bi utjecale i na bankarske sustave država članica izvan njega. Uspostavom jedinstvenog mehanizma rješavanja povećat će se stabilnost banaka uključenih država članica i spriječiti će se prelijevanje krize u neuključene države članice, čime će se olakšati funkcioniranje cijelog unutarnjeg tržišta.

- (8) Uspostavom SSM-a na temelju Uredbe Vijeća (EU) br. .../...¹⁴, pri čemu Europska središnja banka (ESB) obavlja središnji nadzor banaka u uključenim državama članicama, nastaje neusklađenost između nadzora tih banaka na razini Unije i nacionalnog tretmana tih banaka pri rješavanju u skladu s odredbama Direktive [].
- (9) Dok se na banke u državama članicama izvan SSM-a na nacionalnoj razini primjenjuju ujednačeni mehanizmi nadzora, rješavanja i financijske zaštite, banke u državama članicama koje sudjeluju u SSM-u podliježu mehanizmima Unije u području nadzora, a nacionalnim mehanizmima u području rješavanja i financijske zaštite. Zbog te neusklađenosti banke u državama članicama koje sudjeluju u SSM-u stavljene su u tržišno nepovoljan položaj u odnosu na banke drugih država članica. Budući da se nadzor i rješavanje obavljaju na različitim razinama unutar SSM-a, intervencija i rješavanje u bankama država članica unutar SSM-a ne bi bilo tako brzo, dosljedno i djelotvorno kao u bankama država članica izvan SSM-a. To ima negativne posljedice za troškove financiranja tih banaka i stavlja ih u nepovoljan položaj te štetno djeluje na države članice u kojima te banke posluju, ali i na ukupno funkcioniranje unutarnjeg tržišta. Stoga je radi osiguranja ujednačenih uvjeta nužan centralizirani mehanizam rješavanja svih banaka koje posluju u državama članicama uključenima u SSM.
- (10) Podjela nadležnosti u vezi s rješavanjem između nacionalne razine i razine Unije trebala bi se uskladiti s podjelom odgovornosti između tih razina u području nadzora. Dok se nadzor u državi članici obavlja na nacionalnoj razini, ta bi država članica trebala snositi odgovornost za financijske posljedice propasti banke. Jedinstvenim mehanizmom rješavanja trebalo bi stoga obuhvatiti samo banke i financijske institucije s poslovnim nastanom u državama članicama koje sudjeluju u SSM-u i podliježu u okviru SSM-a nadzoru ESB-a. Banke s poslovnim nastanom u državama članicama izvan SSM-a ne bi trebale podliježati jedinstvenom mehanizmu rješavanja. Kad bi te države članice bile obuhvaćene jedinstvenim mehanizmom rješavanja, to bi za njih stvorilo pogrešne poticaje. Supervizori bi prije svega mogli postati popustljiviji prema bankama u svojoj nadležnosti jer ne bi u cijelosti snosili financijski rizik njezina propadanja. Stoga, da bi se osigurala sukladnost s SSM-om, jedinstveni mehanizam rješavanja trebao bi se primjenjivati na države članice koje sudjeluju u SSM-u. Kad se države članice uključe u SSM, trebale bi automatski biti obuhvaćene jedinstvenim mehanizmom rješavanja. Jedinstveni mehanizam rješavanja trebao bi se na kraju proširiti na cijelo unutarnje tržište.
- (11) Jedinstveni fond za rješavanje banaka (dalje u tekstu „Fond”) ključan je element bez kojega se ne može osigurati pravilno funkcioniranje jedinstvenog mehanizma rješavanja. Različiti sustavi nacionalnog financiranja poremetili bi primjenu ujednačenih propisa o rješavanju banaka na unutarnjem tržištu. Fond bi trebao pridonijeti ujednačenoj upravnoj praksi u financiranju rješavanja i izbjegavanju

¹⁴ Uredba Vijeća (EU) br. .../... od o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci koje se odnose na politike o bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama.

prepreka temeljnim slobodama odnosno poremećaja tržišnog natjecanja na unutarnjem tržištu zbog razlika u nacionalnoj praksi. Fond bi se trebao financirati izravno iz banaka, a sredstva bi se trebala prikupljati na razini Unije kako bi se pri rješavanju mogla objektivno dodjeljivati državama članicama, čime bi se povećala financijska stabilnost i ograničila povezanost stanja proračuna pojedinačne države članice s troškovima financiranja banaka i društava koji posluju u toj državi članici.

- (12) Stoga je potrebno donijeti mjere za stvaranje jedinstvenog mehanizma rješavanja za sve države članice koje su uključene u jedinstveni nadzorni mehanizam kako bi se olakšalo pravilno i stabilno funkcioniranje unutarnjeg tržišta.
- (13) Centralizirana primjena propisa o rješavanju banaka navedenih u Direktivi [], koju bi u uključenim državama članicama obavljalo jedinstveno Unijino tijelo za rješavanje, može se osigurati samo ako se propisi o uspostavi i funkcioniranju jedinstvenog mehanizma rješavanja izravno primjenjuju u državama članicama kako bi se izbjegle razlike u tumačenju pojedinačnih država članica. To bi trebalo koristiti unutarnjem tržištu u cjelini jer će pridonijeti osiguranju poštenog tržišnog natjecanja i spriječiti prepreke temeljnim slobodama ne samo u uključenim državama članicama nego i na cijelom unutarnjem tržištu.
- (14) Odražavajući područje primjene Uredbe Vijeća (EU) br. .../..., jedinstvenim mehanizmom rješavanja trebale bi biti obuhvaćene sve kreditne institucije s poslovnim nastanom u uključenim državama članicama. U okviru jedinstvenog mehanizma rješavanja trebalo bi međutim biti moguće izravno rješavati svaku kreditnu instituciju uključene države članice kako bi se na unutarnjem tržištu tijekom postupka rješavanja izbjegle asimetrije u postupanju prema institucijama u propadanju i vjerovnicima. Ako su matična društva, investicijska društva i financijske institucije uključeni u konsolidirani nadzor ESB-a, trebali bi biti uključeni i u područje primjene jedinstvenog mehanizma rješavanja. Iako ESB neće pojedinačno nadzirati te institucije, bit će jedini supervizor koji će općenito procjenjivati rizik kojemu su izložene grupacije, a posredno i njezini pojedinačni članovi. Isključivanjem subjekata koji su dio konsolidiranog nadzora ESB-a iz područja primjene jedinstvenog mehanizma rješavanja onemogućilo bi se planiranje rješavanja bankarskih grupacija i donošenje strategije za rješavanje grupacija te bi sve odluke o rješavanju bile puno nedjelotvornije.
- (15) Odluke u okviru jedinstvenog mehanizma rješavanja moraju se donositi na najprimjerenijoj razini.
- (16) ESB u funkciji supervizora unutar SSM-a najbolje može ocijeniti propada li kreditna institucija ili joj prijeti propadanje te postoji li razumna mogućnost da se u razumnom roku alternativnim mjerama privatnog sektora ili supervizora spriječi njezina propast. Nakon što primi obavijest ESB-a, Odbor dostavlja preporuku Komisiji. Imajući u vidu različite interese, Komisija treba odlučiti o pokretanju rješavanja institucije te o jasnom i detaljnom okviru za rješavanje kojim će se utvrditi koje mjere rješavanja Odbor treba poduzeti. Na temelju tog okvira Odbor odlučuje o programu rješavanja i nalaže nacionalnim tijelima za rješavanje u vezi s instrumentima i ovlastima koje se primjenjuju na nacionalnoj razini.
- (17) Odbor bi trebao biti ovlašten donositi odluke, posebno u vezi s planiranjem rješavanja, procjenom rješivosti, uklanjanjem prepreka rješivosti i pripremom mjera za rješavanje.

Nacionalna tijela za rješavanje trebala bi pomagati Odboru u planiranju rješavanja i pripremi odluka o rješavanju. Budući da je primjena ovlasti za rješavanje povezana s primjenom nacionalnog prava, nacionalna tijela za rješavanje trebala bi osim toga biti odgovorna i za provedbu odluka o rješavanju.

- (18) Za dobro funkcioniranje unutarnjeg tržišta neophodno je primjenjivati jednaka pravila na sve mjere rješavanja, neovisno o tome poduzimaju li ih nacionalna tijela za rješavanje na temelju Direktive [] ili u okviru jedinstvenog mehanizma rješavanja. Komisija ocjenjuje te mjere u skladu s člankom 107. UFEU-a. Ako primjena mehanizma za financiranje rješavanja ne uključuje državne potpore u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a, Komisija bi radi osiguranja ujednačenih uvjeta na unutarnjem tržištu trebala ocjenjivati te mjere analogno članku 107. UFEU-a. Ako obavijest u smislu članka 108. UFEU-a nije potrebna jer način na koji se Odbor koristi Fondom ne uključuje državne potpore u smislu članka 107. UFEU-a, Komisija bi radi osiguranja cjelovitosti unutarnjeg tržišta između uključenih i neuključenih država članica trebala pri ocjeni predloženog korištenja Fondom analogno primijeniti mjerodavne propise o državnim potporama na temelju članka 107. UFEU-a. Odbor ne bi trebao odlučivati o programu rješavanja prije nego što Komisija analogno propisima o državnim potporama osigura da se pri korištenju Fondom poštuju jednaka pravila kao pri intervenciji nacionalnih financijskih aranžmana.
- (19) Da bi se osigurao brz i djelotvoran postupak odlučivanja, Odbor bi trebao biti agencija Unije koja ima posebnu strukturu u skladu s njezinim posebnim zadaćama i koja se razlikuje od svih drugih agencija Unije. Njegov sastav trebao bi biti odraz jamstva da su se u obzir uzeli svi interesi u vezi s postupcima rješavanja. Odbor bi trebao djelovati u izvršnim i plenarnim sjednicama. Na izvršnoj sjednici Odbor bi trebali činiti izvršni direktor, zamjenik izvršnog direktora i predstavnici Komisije i ESB-a. Uzimajući u obzir misiju Odbora, izvršnog direktora i zamjenika izvršnog direktora trebalo bi imenovati Vijeće na prijedlog Komisije i nakon saslušanja Europskog parlamenta. Odbor bi na izvršnu sjednicu o razmatranju rješavanja banke ili grupacije s poslovnim nastanom u jednoj uključenoj državi članici trebao pozvati te u postupak odlučivanja uključiti člana kojega imenuje predmetna država članica i koji predstavlja njezino nacionalno tijelo za rješavanje. Na razmatranje o prekograničnoj grupaciji u okviru izvršne sjednice Odbora trebali bi biti pozvani i u postupak odlučivanja uključeni članovi koje imenuju predmetna matična država članica i sve predmetne države članice domaćini i koji predstavljaju mjerodavna nacionalna tijela za rješavanje. Tijela matičnih država i država domaćina trebala bi međutim ravnomjerno utjecati na odluke, tako da bi tijela država domaćina trebala imati jedan zajednički glas. Na sastancima Odbora mogu na poziv sudjelovati promatrači, uključujući predstavnike ESM-a i eurogrupe.
- (20) U kontekstu misije Odbora i ciljeva rješavanja koji uključuju zaštitu javnih sredstava, funkcioniranje Odbora trebalo bi se financirati doprinosima koje plaćaju institucije uključenih država članica.
- (21) Komisija i Odbor trebali bi, kad je to bitno, zamijeniti nacionalna tijela za rješavanje imenovana na temelju Direktive [] u svim pitanjima koja se odnose na postupak odlučivanja o rješavanju. Nacionalna tijela za rješavanje imenovana na temelju Direktive [] trebala bi nastaviti obavljati aktivnosti povezane s provedbom programa rješavanja koji donosi Odbor. Da bi se osigurale transparentnost i demokratska kontrola te zaštitila prava institucija Unije, Odbor bi trebao odgovarati Europskom

parlamentu i Vijeću za sve odluke donesene na temelju ovog prijedloga. Isto tako, zbog transparentnosti i demokratske kontrole nacionalni bi parlamenti trebali imati određena prava na pristup informacijama o aktivnostima Odbora i na stupanje u dijalog s njim.

- (22) Ako se Direktivom [] predviđa mogućnost da nacionalna tijela za rješavanje primijene pojednostavnjene obveze ili propise o izuzeću povezane sa zahtjevima u vezi s izradom plana rješavanja, treba predvidjeti postupak prema kojem bi Odbor mogao odobriti primjenu tih pojednostavnjenih obveza.
- (23) Da bi se osigurao ujednačen pristup institucijama i grupacijama, Odbor bi trebao biti ovlašten sastavljati planove rješavanja tih institucija i grupacija. Odbor bi trebao ocjenjivati rješivost institucija i grupacija te poduzimati mjere usmjerene na uklanjanje mogućih prepreka rješivosti. Odbor bi od nacionalnih tijela za rješavanje trebao zahtijevati da primijene primjerene mjere osmišljene za uklanjanje prepreka rješivosti, čime bi se osigurale dosljednost i rješivost predmetnih institucija.
- (24) Planiranje rješavanja ključan je dio djelotvornog rješavanja. Odbor bi stoga trebao biti ovlašten zahtijevati promjene u strukturi i organizaciji institucija ili grupacija kako bi se uklonile praktične prepreke primjeni instrumenata rješavanja te kako bi se osigurala rješivost predmetnih subjekata. Nužno je, zbog moguće systemske naravi svih institucija i radi održavanja financijske stabilnosti, osigurati tijelima mogućnost rješavanja institucija. Da bi se osiguralo poštovanje prava na poslovanje zajamčenog člankom 16. Povelje o temeljnim pravima, sloboda Odbora trebala bi se ograničiti na ono što je nužno za pojednostavnjivanje strukture i rada institucija u cilju poboljšanja njihove rješivosti. Osim toga sve bi mjere uvedene u tom cilju trebale biti usklađene s pravom Unije. Mjere ne smije dovoditi do izravne odnosno neizravne diskriminacije na temelju nacionalnosti i moraju biti opravdane nadređenim argumentom da je financijska stabilnost u javnom interesu. Da bi se utvrdilo je li poduzeta mjera u javnom interesu, Odbor bi, djelujući u općem javnom interesu, trebao postići ciljeve rješavanja a da pritom ne naiđe na prepreke primjeni instrumenata rješavanja odnosno ovlasti koje su mu dodijeljene. Mjere osim toga ne bi trebale prelaziti minimum potreban za ostvarenje ciljeva.
- (25) Jedinstveni mehanizam rješavanja trebao bi se temeljiti na okvirima Direktive [] i SSM-a. Odbor bi stoga trebao biti ovlašten intervenirati u ranoj fazi pogoršanja financijske situacije odnosno solventnosti institucije. Informacije koje Odbor u toj fazi primi od nacionalnih tijela za rješavanje ili ESB-a ključne su za utvrđivanje mjera koje bi trebalo poduzeti kako bi se pripremio rješavanje predmetne institucije.
- (26) Da bi se u trenutku kad to bude potrebno osiguralo brzo rješavanje, Odbor bi trebao u suradnji s mjerodavnim nadležnim tijelima ili ESB-om pažljivo pratiti stanje predmetnih institucija i ispitati jesu li u vezi s njima poduzete određene rane interventne mjere.
- (27) Da bi poremećaji na financijskom tržištu i u gospodarstvu ostali minimalni, postupak rješavanja treba provesti u kratkom vremenu. Komisija bi tijekom postupka rješavanja trebala imati pristup svim informacijama koje smatra potrebnima za donošenje utemeljenih odluka u postupku rješavanja. Ako Komisija odluči pokrenuti rješavanje određene institucije, Odbor bi odmah trebao donijeti program rješavanja s detaljima u vezi s primjenjivim instrumentima rješavanja, ovlastima i financijskim aranžmanima.

- (28) Likvidacijom posrnutih institucija u okviru redovnog stečajnog postupka moglo bi se ugroziti financijsku stabilnost, prekinuti pružanje ključnih usluga i utjecati na zaštitu deponenata. U tom je slučaju primjena instrumenata rješavanja u javnom interesu. Ciljevi rješavanja trebali bi stoga osigurati nastavak pružanja ključnih financijskih usluga, održavanje stabilnosti financijskog sustava, smanjenje moralnog hazarda na temelju smanjivanja financijske potpore posrnutim institucijama iz javnih sredstava te zaštitu deponenata.
- (29) Međutim, prije odluke o nastavljanju poslovanja nesolventne institucije treba uvijek razmotriti mogućnost likvidacije u okviru redovnog stečajnog postupka. Nesolventna institucija može nastaviti s poslovanjem radi nenarušavanja financijske stabilnosti na način da se, u mjeri u kojoj je to moguće, financira privatnim sredstvima. To se može postići ili prodajom, ili spajanjem s privatnim kupcem, ili nakon otpisa obveza institucije, ili nakon konverzije duga u dionički kapital u cilju rekapitalizacije.
- (30) Primjenjujući ovlasti rješavanja, Komisija i Odbor trebali bi osigurati da dioničari i vjerovnici preuzmu odgovarajući dio gubitaka, smjenu uprave, minimalne troškove rješavanja institucije i ravnopravno postupanje prema svim vjerovnicima nesolventne institucije koji su razvrstani u isti ispladni red.
- (31) Ograničenje prava dioničara i vjerovnika treba biti u skladu s člankom 52. Povelje o temeljnim pravima. Instrumente rješavanja treba stoga primjenjivati samo na one institucije koje propadaju ili će vjerojatno propasti, i to samo kad je to potrebno da bi se ostvario cilj financijske stabilnosti koja je u javnom interesu. Instrumente rješavanja posebno bi trebalo primijeniti kada se institucija ne može likvidirati u redovnom stečajnom postupku a da se pritom ne destabilizira financijski sustav, a potrebne su mjere za brz prijenos i nastavak važnih sistemskih funkcija i ne postoji razumna mogućnost da se primijeni alternativno privatno rješenje, uključujući povećanje udjela kapitala postojećih dioničara ili treće osobe kojim bi se obnovila mogućnost održivosti institucije.
- (32) Uplitanje u vlasnička prava ne smije biti nerazmjerno. Pogođeni dioničari i vjerovnici ne bi zbog toga trebali trpjeti gubitke koji su veći od gubitaka koje bi trpjeli da je institucija likvidirana u trenutku odluke o rješavanju. U slučaju djelomičnog prijenosa imovine institucije u rješavanju na privatnog kupca ili premošćujuću instituciju, preostali dio institucije i rješavanju treba likvidirati u redovnom stečajnom postupku. Da bi se tijekom postupka likvidacije zaštitili postojeći dioničari i vjerovnici institucije, trebalo bi im osigurati pravo na isplatu potraživanja koja ne bi bila manje od isplate koju bi primili da je institucija likvidirana u redovnom stečajnom postupku.
- (33) Da bi se zaštitila prava dioničara, a vjerovnicima osigurao iznos koji nije niži od iznosa koji bi primili u redovnom stečajnom postupku, treba utvrditi jasne obveze u pogledu vrednovanja imovine i obveza institucije te osigurati dovoljno vremena za pravilnu procjenu tretmana koji bi se primijenio da je institucija likvidirana u redovnom stečajnom postupku. Vrednovanje bi trebalo omogućiti već u ranoj interventnoj fazi. Prije nego što se poduzmu mjere rješavanja, trebalo bi procijeniti vrijednost imovine i obveza institucije te tretman koji bi se primijenio na dioničare i vjerovnike u redovnom stečajnom postupku.
- (34) Važno je iskazati gubitke čim institucija propadne. Vodeće načelo pri vrednovanju imovine i obveza posrnutle institucije trebala bi biti njihova tržišna vrijednost u

trenutku primjene instrumenta rješavanja i u mjeri kojom se osigurava pravilno funkcioniranje tržišta. Ako tržišta doista ne funkcioniraju, vrednovanje treba obaviti na temelju obrazložene dugoročne gospodarske vrijednosti imovine i obveza. U slučaju nužde Odbor bi trebao moći obaviti brzo privremeno vrednovanje imovine i obveza posrnule institucije koje će primjenjivati dok se ne obavi neovisno vrednovanje.

- (35) Da bi se osigurale objektivnost i izvjesnost postupka rješavanja, potrebno je utvrditi redoslijed prema kojem se neosigurana potraživanja vjerovnika prema instituciji u rješavanju otpisuju ili konvertiraju. Da bi se ograničio rizik koji bi vjerovnicima donio gubitke veće od gubitaka koje bi pretrpjeli u redovnom stečajnom postupku, utvrđeni redoslijed trebao bi se moći primjenjivati i u redovnom stečajnom postupku i pri otpisu odnosno konverziji u okviru rješavanja. Time će se olakšati i određivanje vrijednosti duga.
- (36) Komisija bi trebala osigurati okvir za mjere rješavanja koje je potrebno poduzeti ovisno o okolnostima pojedinog slučaja te bi trebala moći odrediti sve potrebne instrumente rješavanja prije njihove uporabe. Unutar jasnog i preciznog okvira Odbor bi trebao donijeti odluku o detaljnom programu rješavanja. Relevantni instrumenti rješavanja trebali bi uključivati prodaju poduzeća, premošćujuću instituciju, sanaciju vlastitim sredstvima i odvajanje imovine, koji su također predviđeni Direktivom []. Unutar okvira bi se trebala omogućiti ocjena ispunjenja uvjeta za otpis i konverziju instrumenata kapitala.
- (37) Prodajom poduzeća trebala bi se bez suglasnosti dioničara omogućiti prodaja institucije ili dijelova njezina poslovanja najmanje jednom kupcu.
- (38) Odvajanjem imovine trebalo bi se omogućiti nadležnim tijelima da prenesu na odvojenog upravitelja imovinu s lošim učinkom ili čija je vrijednost umanjena. Taj bi se instrument trebao upotrebljavati samo zajedno s drugim instrumentima radi sprječavanja davanja neopravdane konkurentske prednosti posrnuloj instituciji.
- (39) Učinkovitim režimom rješavanja troškovi rješavanja posrnule institucije koje snose porezni obveznici trebali bi se smanjiti do minimuma. Njime bi se trebalo osigurati i da se i velike institucije koje su važne za sustav mogu riješiti bez ugrožavanja financijske stabilnosti. Instrumentom sanacije vlastitim sredstvima postiže se taj cilj na način da se njime osigurava da dioničari i vjerovnici nekog subjekta snose odgovarajuće gubitke i preuzmu odgovarajući dio tih troškova. U cilju toga, potrebno je da se zakonske ovlasti za otpis duga uvrste u okvir rješavanja kao dodatna mogućnost zajedno s ostalim instrumentima rješavanja, kako je savjetovao Odbor za financijsku stabilnost.
- (40) U cilju osiguranja potrebne fleksibilnosti kako bi se gubitci dodijelili vjerovnicima u nizu okolnosti, prikladno je da je instrument sanacije vlastitim sredstvima primjenjiv i ako je cilj riješiti posrnulu instituciju kao instituciju s trajnim poslovanjem ako postoji realna mogućnost da se održivost institucije može obnoviti i ako su usluge važne za sustav prenesene na premošćujuću instituciju, a ostatak je institucije prestao poslovati, pa je likvidiran.
- (41) Ako se sanacija vlastitim sredstvima primjenjuje u cilju ponovne uspostave kapitala posrnule institucije kako bi se omogućilo da posluje kao institucija s trajnim poslovanjem, rješavanje uz pomoć sanacije vlastitim sredstvima trebalo bi uvijek biti

popraćeno zamjenom uprave i naknadnim restrukturiranjem institucije i njezinih aktivnosti na način da se otklone razlozi njezina neuspjeha. To restrukturiranje treba se postići provedbom plana reorganizacije poslovanja.

- (42) Nije primjereno primijeniti instrument sanacije vlastitim sredstvima na potraživanja dok god su ona osigurana, kolateralizirana ili na neki drugi način zajamčena. Međutim, kako bi se osigurala učinkovitost sanacije vlastitim sredstvima i postizanje njegovih ciljeva, potrebna je mogućnost njezine primjene na najveći mogući broj neosiguranih obveza posrnule institucije. Bez obzira na to, primjereno je isključiti određene vrste neosiguranih obveza iz područja primjene instrumenta sanacije vlastitim sredstvima. Radi javne politike i učinkovitog rješavanja, sanacija vlastitim sredstvima ne bi se trebala primjenjivati na one depozite koji su zaštićeni na temelju Direktive 94/19/EZ Europskog parlamenta i Vijeća¹⁵, na obveze zaposlenika posrnule institucije ili na komercijalna potraživanja koja se odnose na robu i usluge potrebne za dnevno funkcioniranje institucije.
- (43) Deponenti koji imaju depozite osigurane sustavom osiguranja depozita ne bi trebali biti podložni provođenju sanacije vlastitim sredstvima. Međutim, sustavom osiguranja depozita pridonosi se financiranju postupka rješavanja u onoj mjeri u kojoj bi trebao obešteti deponente. Izvršavanjem ovlasti za sanaciju vlastitim sredstvima osiguralo bi se da deponenti i dalje imaju pristup svojim depozitima, što je glavni razlog uspostave sustava osiguranja depozita. Izostanak uključivanja takvih sustava u tim slučajevima predstavljalo bi nepoštenu prednost s obzirom na druge vjerovnike koji bi bili podložni izvršavanju ovlasti tijela za rješavanje.
- (44) Kako bi se provela podjela tereta između dioničara i podređenih vjerovnika, kako se nalaže na temelju pravila o državnim potporama, jedinstveni mehanizam rješavanja mogao bi po analogiji primijeniti instrument sanacije vlastitim sredstvima od početka primjene ove Uredbe.
- (45) Kako bi se izbjegla mogućnost da institucije strukturiraju svoje obveze na način kojim se sprječava učinkovitost instrumenta sanacije vlastitim sredstvima, Odbor bi trebao moći odrediti da institucije u svakom trenutku imaju ukupni iznos, izražen u postotku ukupnih obveza institucije, vlastitih sredstava, podređenog duga i nadređenih obveza koje se ne smatraju vlastitim sredstvima u svrhu Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁶ i Direktive 2013/36/EU od 26. lipnja 2013. Europskog parlamenta i Vijeća¹⁷, a koji je podložan sanaciji vlastitim sredstvima.
- (46) Najbolji način rješavanja trebao bi se odabrati ovisno o okolnostima pojedinog slučaja i u tu svrhu bi svi instrumenti rješavanja predviđeni Direktivom [] trebali biti dostupni.

¹⁵ Direktiva 94/19/EZ Europskog parlamenta od 30. svibnja 1994. o sustavima osiguranja depozita. SL L 135, 31.5.1994., str. 5. – 14.

¹⁶ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i kojom se izmjenjuje Uredba (EU) br. 648/2012, SL L 176, 27.6.2013., str.1.

¹⁷ Direktiva 2013/36/EU od 26. lipnja 2013. Europskog parlamenta i Vijeća o pristupu djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru kreditnih institucija i investicijskih društava, izmjeni Direktive 2002/87/EZ i stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ, SL L 176, 27.6.2013., str. 338.

- (47) Direktivom [] su ovlasti za otpis i konverziju instrumenata kapitala dodijeljene nacionalnim tijelima za rješavanje, s obzirom da se uvjeti za otpis i konverziju instrumenata kapitala mogu poklapati s uvjetima za rješavanje te se u tom slučaju mora provesti procjena kojom bi se utvrdilo je li samo otpis i konverzija instrumenata kapitala dovoljna da se ponovno uspostavi financijsko zdravlje dotičnog subjekta ili je potrebno poduzeti i mjere rješavanja. Općenito će se takvo što koristiti u kontekstu rješavanja. Komisija bi trebala zamijeniti nacionalna tijela za rješavanje i u toj ulozi te bi stoga trebala biti ovlaštena procijeniti jesu li uvjeti za otpis i konverziju instrumenata kapitala ispunjeni i donijeti odluku o tome treba li započeti rješavanje nekog subjekta ako su zahtjevi za rješavanje također ispunjeni.
- (48) Učinkovitost i ujednačenost mjera rješavanja trebali bi se osigurati u svim uključenim državama članicama. U tu svrhu bi Odbor trebao biti ovlašten u izvanrednim slučajevima i ako nacionalno tijelo za rješavanje nije ili nije dovoljno primijenilo odluku Odbora da određena prava, imovinu ili obveze institucije u rješavanju prenese na drugu osobu ili da zahtijeva konverziju dužničkih instrumenata koji sadrže ugovornu odredbu o konverziji u određenim okolnostima. Sve mjere nacionalnih tijela za rješavanje kojima bi se ograničilo ili utjecalo na izvršavanje ovlasti ili uloga Odbora trebaju se isključiti.
- (49) Kako bi se poboljšala učinkovitost jedinstvenog mehanizma rješavanja, Odbor bi u svim okolnostima trebao blisko surađivati s Europskim nadzornim tijelom za bankarstvo. Prema potrebi bi Odbor trebao surađivati i s Europskim nadzornim tijelom za vrijednosne papire i tržišta kapitala, Europskim nadzornim tijelom za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje i Europskim odborom za sistemske rizike te ostalim tijelima koja su dio Europskog sustava financijskog nadzora. Odbor bi trebao i blisko surađivati s ESB-om i ostalim tijelima ovlaštenima za nadzor kreditnih institucija unutar SSM-a, posebno zbog grupacija koje podliježu konsolidiranom nadzoru ESB-a. Kako bi se učinkovito upravljalo postupkom rješavanja posrnutih banaka, Odbor bi trebao surađivati s nacionalnim tijelima za rješavanje u svim fazama postupka rješavanja. Stoga je suradnja s potonjima potrebna ne samo radi provedbe odluka o rješavanju koje je donio Odbor, već je potrebna i prije donošenja svih odluka o rješavanju, u fazi planiranja rješavanja ili tijekom faze rane intervencije.
- (50) S obzirom na to da Odbor zamjenjuje nacionalna tijela za rješavanje uključenih država članica pri donošenju odluka o rješavanju, Odbor bi trebao zamijeniti ta tijela i u svrhu suradnje s neuključenim državama članicama u pogledu uloga rješavanja. Posebno bi Odbor trebao predstavljati sva tijela iz uključenih država članica na kolegijima o rješavanju koji uključuju tijela iz neuključenih država članica.
- (51) Budući da mnoge kreditne institucije ne posluju samo unutar Unije nego i međunarodno, učinkovitim mehanizmom rješavanja potrebno je odrediti načela suradnje s relevantnim tijelima iz trećih zemalja. Treba se pružiti potpora tijelima trećih zemalja u skladu s pravnim okvirom iz članka 88. Direktive []. U tu svrhu, s obzirom na to da bi Odbor trebao biti jedino tijelo ovlašteno za rješavanje posrnutih banaka u uključenim državama članicama, Odbor bi trebalo isključivo ovlastiti za zaključivanje neobvezujućih sporazuma o suradnji s tim tijelima trećih zemalja, u ime nacionalnih tijela uključenih država članica.
- (52) Kako bi učinkovito izvršio svoje zadaće, Odbor bi trebao imati primjerene istražne ovlasti. On bi trebao moći zahtijevati sve nužne informacije ili izravno ili putem

nacionalnih tijela za rješavanje i provesti istrage i izravni nadzor, prema potrebi u suradnji s nacionalnim nadležnim tijelima. U kontekstu rješavanja, izravni nadzor bio bi dostupan Odboru kako bi učinkovito nadzirao provedbu koju vrše nacionalna tijela i osigurao da Komisija i Odbor donesu odluke na temelju potpuno točnih informacija.

- (53) Kako bi se osiguralo da Odbor ima pristup svim relevantnim informacijama, zaposlenici se ne bi smjeli pozivati na pravila o čuvanju profesionalne tajne kako bi se spriječilo otkrivanje informacija Odboru.
- (54) Kako bi se osiguralo poštovanje odluka donesenih u okviru jedinstvenog mehanizma rješavanja, razmjerne i odvraćajuće sankcije trebale bi se uvesti u slučaju njihove povrede. Odbor bi trebao biti ovlašten naložiti nacionalnim tijelima za rješavanje da nametnu novčane kazne ili periodične penale društvima zbog nepoštovanja obveza na temelju njegovih odluka. Kako bi se osigurala dosljedna, učinkovita i djelotvorna praksa izvršavanja, Odbor bi trebao biti ovlašten za izdavanje smjernica nacionalnim tijelima za rješavanje o primjeni novčanih kazni i penala.
- (55) Ako nacionalno tijelo za rješavanje krši pravila jedinstvenog mehanizma rješavanja ne koristeći ovlasti koje su mu dodijeljene na temelju nacionalnog prava kako bi proveo nalog Odbora, dotična država članica može biti odgovorna za nadoknadu sve štete uzrokovane pojedincima, uključujući prema potrebi subjekt ili grupaciju u rješavanju, ili svim vjerovnicima svih dijelova tog subjekta ili grupacije u svim državama članicama, u skladu s njihovom sudskom praksom.
- (56) Trebaju se utvrditi primjerena pravila kojima se uređuje proračun Odbora, priprema proračuna, donošenje unutarnjih pravila kojima se utvrđuje postupak donošenja i izvršenja njegova proračuna te unutarnja i vanjska revizija poslovnih knjiga.
- (57) Postoje okolnosti u kojima učinkovitost primijenjenih instrumenata rješavanja može ovisiti o dostupnosti kratkoročnih sredstava za financiranje institucije ili premošćujuće institucije, pružanju jamstava potencijalnim kupcima ili pružanju kapitala premošćujućoj instituciji. Stoga je važno uspostaviti fond uz pomoć kojeg bi se izbjegla uporaba javnih sredstava u te svrhe.
- (58) Potrebno je osigurati potpunu dostupnost Fonda u svrhu rješavanja posrnutih institucija. Stoga se Fondom ne bi trebalo koristiti u niti jednu svrhu osim radi učinkovite provedbe instrumenata i ovlasti za rješavanje. Nadalje bi se njime trebalo koristiti samo u skladu s primjenjivim ciljevima i načelima rješavanja. U skladu s tim, Odbor bi trebao osigurati da sve gubitke, troškove i druge izdatke nastale u vezi s uporabom instrumenata rješavanja snose dioničari i vjerovnici institucije u rješavanju. Samo ako se iscrpe sredstva dioničara i vjerovnika, te gubitke, troškove i ostale izdatke nastale uporabom instrumenata za rješavanje snosi Fond.
- (59) U pravilu bi se doprinosi financijske industrije trebali prikupiti prije primjene rješavanja i neovisno o tome. Kada prethodno financiranje nije dovoljno da se njime pokriju gubitci ili troškovi nastali uporabom Fonda, dodatni doprinosi trebali bi se prikupiti kako bi se snosio dodatni trošak ili gubitak. Nadalje, Fond bi se trebao moći zadužiti ili dobiti drugu vrstu potpore od financijskih institucija ili ostalih trećih osoba ako njegova sredstva nisu dovoljna da se pokriju gubitci, troškovi ili drugi izdatci nastali uporabom Fonda i ako izvanredni *ex post* doprinosi nisu odmah dostupni.

- (60) Kako bi se dosegla kritična masa i izbjegli prociklički učinci koji bi nastali da se Fond mora oslanjati samo na *ex post* doprinose u krizi sustava, neophodno je da *ex ante* dostupna financijska sredstva Fonda dosegnu određenu ciljanu razinu.
- (61) Prikladan vremenski okvir trebao bi se odrediti kako bi se postigla ciljana razina financiranja za Fond. Međutim, Odbor bi trebao biti u mogućnosti prilagoditi razdoblje davanja doprinosa kako bi se uzele u obzir važne isplate koje Fond izvršava.
- (62) Ako su uključene države članice već uspostavile nacionalne financijske aranžmane rješavanja, one bi trebale moći omogućiti da nacionalni financijski aranžmani rješavanja upotrebljavaju njihova dostupna financijska sredstva, koja su u prošlosti prikupile institucije putem *ex ante* doprinosa, kako bi institucijama nadoknadile *ex ante* doprinose koje bi te institucije trebale uplatiti u Fond. Takvim povratom ne bi se trebale dovoditi u pitanje obveze država članica temeljene na Direktivi 94/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća¹⁸.
- (63) Kako bi se osigurao poštenu izračun doprinosa i omogućili poticaji za poslovanje po modelu koji predstavlja manji rizik, doprinosima Fondu trebao bi se uzeti u obzir stupanj rizika koji snose kreditne institucije.
- (64) Kako bi se osigurala pravilna podjela troškova rješavanja između sustava osiguranja depozita i Fonda, sustav depozitnih jamstava za koji je vezana institucija u rješavanju može biti odgovoran, do iznosa osiguranih depozita, za iznose gubitaka koje bi trebao snositi da je institucija likvidirana redovnim stečajnim postupkom.
- (65) Kako bi se zaštitila vrijednost iznosa koji zadržava Fond, ti iznosi trebali bi se uložiti u dovoljno sigurnu, raznoliku i likvidnu imovinu.
- (66) Komisija bi trebala biti ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 290. UFEU-a kako bi se učinilo sljedeće: odredila vrsta doprinosa Fondu i razlozi zbog kojih su doprinosi potrebni, način na koji se izračunavaju doprinosi i način na koji se oni moraju platiti; utvrdila pravila prijave, računovodstva, izvještavanja i ostala pravila potrebna kako bi se doprinosi isplatili u potpunosti i na vrijeme; odredila sustav doprinosa za institucije koje su ovlaštene za poslovanje nakon što je Fond ostvario svoju ciljanu razinu; odredili kriteriji za raspodjelu za vrijeme davanja doprinosa; odredile okolnosti u kojima se unaprijed može izvršiti isplata doprinosa; utvrdili kriteriji za uvođenje godišnjih doprinosa; odredile mjere za utvrđivanje okolnosti kada i načina na koje se institucija može djelomično ili u potpunosti izuzeti iz *ex post* doprinosa te mjere za utvrđivanje okolnosti kada i načina na koje se institucija može djelomično ili u potpunosti izuzeti iz *ex post* doprinosa.
- (67) Kako bi se očuvala povjerljivost rada Odbora, članovi Odbora i osoblje Odbora, uključujući osoblje razmijenjeno s uključenim državama članicama ili koje je uključena država članica uputila na rad u cilju provedbe dužnosti rješavanja trebali bi podlijevati zahtjevima čuvanja profesionalne tajne, čak i kada više ne obavljaju te dužnosti. U svrhu provedbe zadaća koje su mu dodijeljene, Odbor bi trebao biti

¹⁸ Direktiva 94/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 1994. o izmjeni Direktive 80/390/EEZ o usklađivanju zahtjeva za izradu nacrtu, kontrolu i distribuciju prospekta koje je potrebno objaviti radi uvrštavanja vrijednosnih papira u službenu kotaciju burze, s obzirom na obvezu da se prospekt objavi. SL L 135, 31.5.1994., str. 1.

ovlašten, ovisno o uvjetima, za razmjenu informacija s nacionalnim ili Unijinim tijelima.

- (68) Kako bi se osiguralo da je Odbor zastupljen u Europskom sustavu financijskog nadzora, trebala bi se izmijeniti Uredba (EU) br. 1093/2010 u cilju uključivanja Odbora u koncept nadležnih tijela utvrđenih tom Uredbom. Takvo izjednačavanje Odbora s nadležnim tijelima na temelju Uredbe br. 1093/2010 usklađeno je s funkcijama dodijeljenima Europskom nadzornom tijelu za bankarstvo na temelju članka 25. Uredbe br. 1093/2010 koje uključuju davanje doprinosa razvoju i usklađivanju planova oporavka i rješavanja i aktivno sudjelovanje u tome te nastojanje da se pojednostavni rješavanje posrnulih institucija, a posebno prekograničnih grupacija.
- (69) Dok Odbor ne bude u potpunosti operativan, Komisija bi trebala biti nadležna za početne aktivnosti, uključujući prikupljanje doprinosa potrebnih za pokrivanje administrativnih troškova i imenovanje privremenog izvršnog direktora koji bi odobrio sve potrebne isplate u ime Odbora.
- (70) Ovom Uredbom poštuju se sva temeljna prava i načela priznata u Povelji o temeljnim pravima Europske unije, posebice pravo na vlasništvo, zaštitu osobnih podataka, slobodu poduzetništva, pravo na djelotvoran pravni lijek i pravedno suđenje te se ona mora provesti u skladu s tim pravima i načelima.
- (71) S obzirom na to da se ciljevi ove Uredbe, posebice uspostava učinkovitog i djelotvornog jedinstvenog europskog okvira za rješavanje kreditnih institucija i omogućavanje dosljedne primjene pravila rješavanja, ne mogu postići u dovoljnoj mjeri na razini države članice te se stoga mogu bolje postići na razini Unije, Unija može donijeti mjere, u skladu s načelom supsidijarnosti kako je utvrđeno u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti određenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi okvire potrebne za ostvarivanje tih ciljeva.

DONIJELI SU OVU UREDBU:

DIO I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Predmet

Ovom Uredbom utvrđuju se jedinstvena pravila i jedinstven postupak za rješavanje subjekata iz članka 2. s poslovnim nastanom u uključenim državama članicama iz članka 4.

Komisija zajedno s Odborom i nadležnim tijelima za rješavanje u uključenim državama članicama primjenjuje ta jedinstvena pravila i jedinstveni postupak unutar okvira jedinstvenog mehanizma rješavanja utvrđenog ovom Uredbom. Jedinstveni mehanizam rješavanja podupire se jedinstvenim fondom za rješavanje banaka (dalje u tekstu „Fond”).

Članak 2.

Područje primjene

Ova Uredba primjenjuje se na sljedeće subjekte:

- (a) kreditne institucije s poslovnim nastanom u uključenim državama članicama;
- (b) matična poduzeća s poslovnim nastanom u jednoj od uključenih država članica, uključujući financijska holding društva i mješovita financijska holding društva kada podliježu konsolidiranom nadzoru koji provodi ESB u skladu s člankom 4. stavkom 1. točkom (i) Uredbe Vijeća (EU) br. [] o dodjeli posebnih zadataka Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora nad kreditnim institucijama;
- (c) investicijska društva i financijske institucije s poslovnim nastanom u uključenim državama članicama kada su obuhvaćene konsolidiranim nadzorom matičnog poduzeća koji provodi ESB u skladu s člankom 4. stavkom 1. točkom i. Uredbe Vijeća (EU) br. [].

Članak 3.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se definicije utvrđene u članku 2. Direktive [] i članku 3. Direktive 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013¹⁹. Osim toga, primjenjuju se sljedeće definicije:

¹⁹ Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupu aktivnostima kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru kreditnih institucija i investicijskih društava, kojom se izmjenjuje Direktiva 2002/87/EZ i stavljaju izvan snage Direktive 2006/48/EZ i 2006/49/EZ, SL L 176, 27.6.2013., str. 338.

- (1) „nacionalno nadležno tijelo” znači sva nacionalna nadležna tijela kako je definirano u članku 2. stavku 2. Uredbe Vijeća (EU) br. [];
- (2) „nacionalno tijelo za rješavanje” znači tijelo koje je odredila država članica u skladu s člankom 3. Direktive [];
- (3) „mjere rješavanja” znači primjena instrumenta rješavanja na instituciju ili subjekt iz članka 2. ili izvršavanje najmanje jedne ovlasti za rješavanje povezane s tim;
- (4) „osigurani depoziti” znači depoziti koji se jamče sustavima osiguranja depozita na temelju nacionalnog zakonodavstva u skladu s Direktivom 94/19/EZ i do razine osiguranosti predviđene člankom 7. Direktive 94/19/EZ;
- (5) „prihvatljivi depoziti” znači depoziti definirani u članku 1. Direktive 94/19/EZ koji nisu isključeni iz zaštite u skladu s člankom 2. te Direktive, bez obzira na njihov iznos;
- (6) „tijelo za rješavanje na razini grupacije” znači nacionalno tijelo za rješavanje u uključenoj državi članici u kojoj institucija ili matično poduzeće koje podliježe konsolidiranom nadzoru ima poslovni nastan;
- (7) „kreditna institucija” znači kreditna institucija kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 1. Uredbe (EU) br. 575/2013²⁰;
- (8) „investicijsko društvo” znači investicijsko društvo kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 koja podliježu početnom zahtjevu za kapital utvrđenom u članku 9. te Uredbe;
- (9) „financijska institucija” znači financijska institucija kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 26. Uredbe (EU) br. 575/2013;
- (10) „matično društvo” znači matično društvo kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 15. Uredbe (EU) br. 575/2013, uključujući instituciju, financijsko holding društvo ili mješovito financijsko holding društvo;
- (11) „institucija u rješavanju” znači subjekt iz članka 2. s obzirom na poduzetu mjeru rješavanja;
- (12) „institucija” znači kreditna institucija ili investicijsko društvo obuhvaćeno konsolidiranim nadzorom u skladu s člankom 2. točkom (c);
- (13) „grupacija” znači matično društvo i njegova društva kćeri, koji su subjekti iz članka 2.;
- (14) „društva kćeri” znači društva kćeri kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 16. Uredbe (EU) br. 575/2013;

²⁰ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012, SL L 176, 27.6.2013., str. 1.

- (15) „instrument prodaje poduzeća” znači prijenos instrumenata vlasništva ili imovine, prava ili obveza jedne institucije koja zadovoljava uvjete za rješavanje na kupca koji nije premošćujuća institucija;
- (16) „instrument premošćujuće institucije” znači prijenos imovine, prava ili obveza jedne institucije koja zadovoljava uvjete za rješavanje na premošćujuću instituciju;
- (17) „instrument odvajanja imovine” znači prijenos imovine i prava institucije koja zadovoljava uvjete za rješavanje na upravitelja imovinom;
- (18) „instrument sanacije vlastitim sredstvima” znači ovlasti za izvršavanje otpisa i konverzije obveza institucije koja zadovoljava uvjete za rješavanje;
- (19) „dostupna financijska sredstva” znači gotovina, depoziti, imovina i neopozive obveze plaćanja dostupni Fondu u svrhe navedene u članku 74.;
- (20) „ciljana razina financiranja” znači iznos dostupnih financijskih sredstava koji se može dostići na temelju članka 68.

Članak 4.

Uključene države članice

Uključene države članice su države članice čija je valuta euro ili države članice čija valuta nije euro, a koje su uspostavile blisku suradnju u skladu s člankom 7. Uredbe Vijeća (EU) br. [] .

Članak 5.

Povezanost s Direktivom [] i važećim nacionalnim zakonodavstvom

1. Ako na temelju ove Uredbe Komisija ili Odbor izvršava zadaće ili ovlasti, koje prema Direktivi [] mora izvršavati nacionalno tijelo za rješavanje uključene države članice, Odbor se, za potrebe primjene ove Uredbe i Direktive [] smatra relevantnim nacionalnim tijelom za rješavanje ili, u slučaju rješavanja prekograničnih grupacija, relevantnim nacionalnim tijelom za rješavanje grupacija.
2. U svojstvu nacionalnog tijela za rješavanje, Odbor djeluje, prema potrebi, s ovlaštenjem Komisije.
3. Podložno odredbama ove Uredbe nacionalna tijela za rješavanje uključene države članice djeluju na temelju relevantnih odredbi nacionalnog zakonodavstva i u skladu s njima, kako je usklađeno Direktivom [] .

Članak 6.

Opća načela

1. Niti jedno djelovanje, prijedlog ili politika Odbora, Komisije ili nacionalnog tijela za rješavanje ne smije diskriminirati subjekte iz članka 2., imatelje depozita, ulagače i

ostale vjerovnike s poslovnim nastanom u Uniji na temelju njihova državljanstva ili mjesta poslovanja.

2. Pri donošenju odluka ili djelovanju, čime se može utjecati na više uključenih država članica, a posebno pri donošenju odluka o grupacijama s poslovnim nastanom u najmanje dvije uključene države članice, Komisija uzima u obzir sve čimbenike navedene u nastavku:
 - (a) interese uključenih država članica u kojima grupacija djeluje, a posebno učinak svih odluka ili djelovanja ili nedjelovanja na financijsku stabilnost, gospodarstvo, sustav osiguranja depozita ili sustav za zaštitu ulagača bilo koje od tih država članica;
 - (b) cilj postizanja ravnoteže interesa različitih uključenih država članica i izbjegavanja nepoštenog dovođenja u pitanje ili nepoštene zaštite interesa neke uključene države članice;
 - (c) potrebu izbjegavanja negativnog učinka na druge dijelove grupacije čiji je član subjekt iz članka 2., koji podliježe rješavanju;
 - (d) potrebu izbjegavanja nerazmjernog povećanja troškova nametnutih vjerovnicima subjekata iz članka 2., u mjeri u kojoj bi bilo veće od onog koje bi nastalo da su se ti subjekti rješavali redovnim stečajnim postupkom;
 - (e) odluke koje se moraju donijeti na temelju članka 107. UFEU-a i iz članka 16. stavka 10.
3. Komisija postiže ravnotežu čimbenika iz stavka 2. s ciljevima rješavanja iz članka 12. kako je primjereno prirodi i okolnostima svakog slučaja.
4. Na temelju niti jedne odluke Odbora ili Komisije od država članica ne zahtijeva se pružanje izvanredne javne financijske potpore.

DIO II.

POSEBNE ODREDBE

GLAVA I.

FUNKCIJE UNUTAR JEDINSTVENOG MEHANIZMA RJEŠAVANJA I POSTUPOVNA PRAVILA

Poglavlje 1.

Planiranje rješavanja

Članak 7.

Planovi rješavanja

1. Odbor izrađuje planove rješavanja za subjekte iz članka 2. i za grupacije.
2. Za potrebe stavka 1. nacionalna tijela za rješavanje Odboru prosljeđuju sve informacije potrebne za izradu i provedbu planova rješavanja, koje su dobili u skladu s člankom 10. i člankom 12. stavkom 1. Direktive [], ne dovodeći u pitanje poglavlje 5. ove glave.
3. Planom rješavanja utvrđuju se mogućnosti primjene instrumenata rješavanja i ovlasti za rješavanje iz ove Uredbe na subjekte iz članka 2.
4. Planom rješavanja osiguravaju se mjere rješavanja koje Komisija i Odbor mogu poduzeti ako subjekt iz članka 2. ili grupacija zadovoljava uvjete za rješavanje. Planom rješavanja uzima se u obzir niz situacija uključujući onu u kojoj bi slučaj stečaja mogao biti idiosinkratičan ili bi se mogao dogoditi za vrijeme šire financijske nestabilnosti ili događanja na razini cijelog sustava. Planom rješavanja ne predviđaju se nikakve izvanredne financijske potpore osim korištenja Fonda osnovanog u skladu s ovom Uredbom.
5. U plan rješavanja za svaki subjekt uključeno je sve navedeno u nastavku:
 - (a) sažetak ključnih elemenata plana;
 - (b) sažetak značajnih promjena institucije koje su se dogodile nakon što su priložene posljednje informacije o rješavanju;
 - (c) prikaz načina na koji bi se temeljne funkcije i temeljno poslovanje mogli pravno i ekonomski odvojiti od ostalih funkcija do mjere koja je potrebna kako bi se osigurao kontinuitet pri neuspjehu institucije;
 - (d) procjena vremenskog okvira za provedbu svakog značajnog aspekta plana;

- (e) detaljan opis procjene rješivosti provedene u skladu s člankom 8.;
 - (f) opis svih mjera potrebnih na temelju članka 8. stavka 5. kako bi započelo otklanjanje zapreka rješivosti prepoznatih procjenom provedenom u skladu s člankom 8. ili kako bi ih se otklonilo;
 - (g) opis postupaka određivanja vrijednosti i utrživosti temeljnih funkcija, temeljnog poslovanja i imovine institucije;
 - (h) detaljan opis aranžmana kojima se osigurava da su informacije potrebne na temelju članka 8. ažurne i na raspolaganju tijelima za rješavanje u svakom trenutku;
 - (i) objašnjenje tijela za rješavanje o načinima na koje bi se mogućnosti rješavanja mogle financirati a da se pritom ne predviđaju druge izvanredne javne financijske potpore;
 - (j) detaljan opis različitih strategija rješavanja koje bi se mogle primijeniti s obzirom na različite moguće situacije;
 - (k) opis temeljnih međusobnih ovisnosti;
 - (l) analiza učinka plana na druge institucije unutar grupacije;
 - (m) opis mogućnosti očuvanja pristupa isplatama i klirinškim uslugama te ostalim infrastrukturama;
 - (n) plan komunikacije s medijima i javnosti;
 - (o) minimalan zahtjev za vlastita sredstva i prihvatljive obveze potrebne na temelju članka 10. i i rok za postizanje te razine, prema potrebi;
 - (p) prema potrebi, minimalan zahtjev za vlastita sredstva i ugovorne instrumente za sanaciju vlastitim sredstvima na temelju članka 10. i rok za postizanje te razine, prema potrebi;
 - (q) opis nužnih radnji i sustava za održavanje neprekidnog funkcioniranja operativnih postupaka institucije;
 - (r) opis učinka provedbe plana na zaposlenike, uključujući procjenu svih pripadajućih troškova.
6. U planove rješavanja grupacija uključen je plan rješavanja grupacije kao cjeline i njime se utvrđuju mjere za rješavanje matičnih društava i društava kćeri koji su dio grupacije.
 7. Odbor izrađuje planove rješavanja u suradnji sa supervizorom ili konsolidirajućim nadzornim tijelom i s nacionalnim tijelima za rješavanje u uključenoj državi članici u kojoj subjekti imaju poslovni nastan.
 8. Odbor može zatražiti od nacionalnih tijela za rješavanje da pripreme prednacrt planova rješavanja, a od nacionalnog tijela za rješavanje na razini grupacije da pripremi prednacrt plana rješavanja grupacije.

9. Planovi rješavanja pregledavaju se i prema potrebi ažuriraju najmanje jednom godišnje te nakon svake promjene pravne ili organizacijske strukture institucije ili njezina poslovanja ili financijskog položaja čime bi se moglo značajno utjecati na plan ili zahtijevati njegova promjena.

Članak 8.

Procjena rješivosti

1. Pri izradi planova rješavanja u skladu s člankom 7., a nakon savjetovanja s nadležnim tijelom, uključujući ESB, i tijelima za rješavanje u neuključenim državama članicama u kojima su smještene važne podružnice u onoj mjeri u kojoj je to važno za važnu podružnicu, Odbor provodi procjenu mjere u kojoj su institucije i grupacije rješive a da se pritom ne predviđa izvanredna javna financijska pomoć osim uporabe sredstava Fonda osnovanog u skladu s člankom 64.
2. Pri izradi plana rješavanja subjekata iz članka 2. Odbor procjenjuje mjeru u kojoj je takav subjekt rješiv u skladu s ovom Uredbom. Subjekt se smatra rješivim ako je izvediva i vjerojatna likvidacija koju tijelo za rješavanje provodi na temelju redovnog stečajnog postupka ili rješavanje koje tijelo za rješavanje provodi primjenom različitih instrumenata i ovlasti za rješavanje, a da se pritom ne uzrokuju značajne štetne posljedice na financijske sustave, uključujući okolnosti šire financijske nestabilnosti ili događanja na razini cijelog sustava, ili u državi članici u kojoj je subjekt smješten ili u drugim državama članicama odnosno Uniji te u cilju osiguravanja kontinuiteta temeljnih funkcija koje subjekt provodi.
3. Pri izradi planova rješavanja grupacija Odbor procjenjuje mjeru u kojoj su grupacije rješive u skladu s ovom Uredbom. Grupacija se smatra rješivom ako je izvediva i vjerojatna likvidacija grupnih subjekata koju tijelo za rješavanje provodi na temelju redovnog stečajnog postupka ili rješavanje subjekata grupacije koje tijelo za rješavanje provodi primjenom različitih instrumenata i ovlasti za rješavanje na subjekte grupacije, a da pritom ne uzrokuje značajne štetne posljedice na financijske sustave, uključujući okolnosti šire financijske nestabilnosti ili događanja na razini cijelog sustava, ili u državi članici u kojoj su subjekti koji pripadaju grupaciji smješteni ili u drugim državama članicama odnosno Uniji te u cilju osiguravanja kontinuiteta temeljnih funkcija koje ti subjekti provode, ili zbog toga što se pravodobno mogu jednostavno razdvojiti ili drugim načinima.
4. U svrhu procjene Odbor minimalno razmatra predmete navedene u odjeljku C Priloga Direktivi [].
5. Ako na temelju procjene rješivosti subjekta ili grupacije provedene u skladu sa stavcima 2. i 3. Odbor utvrdi, nakon savjetovanja s nadležnim tijelom uključujući ESB, da su moguće znatne zapreke rješivosti tog subjekta ili grupacije, Odbor priprema izvješće, uz savjetovanje s nadležnim tijelima, koje upućuje instituciji ili matičnom društvu i u kojem analizira znatne zapreke djelotvornoj primjeni instrumenata za rješavanje i izvršavanju ovlasti za rješavanje. Tim izvješćem daju se i preporuke svih mjera koje su, prema stajalištu Odbora, nužne ili primjerene za uklanjanje tih zapreka u skladu sa stavkom 8.

6. O izvješću se obavještava dotični subjekt ili matično društvo, nadležna tijela i tijela za rješavanje u neuključenim državama članicama, a u kojima su smještene značajne podružnice. Temelji se na razlozima procjene ili utvrđivanja u pitanju i određuje kako se tom procjenom ili utvrđivanjem zadovoljava zahtjev razmjerne primjene utvrđen u članku 6.
7. U roku od četiri mjeseca od datuma primitka izvješća subjekt ili matično društvo može se očitovati i predložiti Odboru alternativne mjere kako bi se uklonile zapreke navedene u izvješću. Odbor o svim mjerama koje predlaže subjekt ili matično društvo obavješćuje nadležna tijela i tijela za rješavanje u neuključenim državama članicama, a u kojima su smještene značajne podružnice.
8. Ako se mjerama koje predloži dotični subjekt ili matično društvo učinkovito ne uklone zapreke rješivosti, Odbor donosi odluku nakon savjetovanja s nadležnim tijelom i, prema potrebi, makrobonitetnim tijelom navodeći da predložene mjere učinkovito ne uklanjaju zapreke rješivosti i nalažeći nacionalnim tijelima za rješavanje da zatraže od institucije, matičnog društva, ili svih društava kćeri dotične grupacije, da poduzmu neku od mjera navedenih u stavku 9. na temelju sljedećih kriterija:
 - (a) učinkovitosti mjere u području uklanjanja zapreka rješivosti;
 - (b) potrebe da se izbjegne negativni učinak na financijsku stabilnost u uključenim državama članicama;
 - (c) potrebe da se izbjegne učinak na dotičnu instituciju ili grupaciju koja bi prešla granice potrebnog kako bi se uklonila zapreka rješivosti ili koja bi bila nerazmjerna.
9. U svrhu stavka 8. Odbor daje upute nacionalnim tijelima za rješavanje da poduzmu neku od sljedećih mjera:
 - (a) zahtijevaju od subjekta da sastave sporazume o uslugama (unutar grupacije ili s trećim stranama) kako bi se obuhvatilo pružanje temeljnih funkcija;
 - (b) zahtijevaju od subjekta da ograniči maksimalnu pojedinačnu i ukupnu izloženost;
 - (c) nametnu posebne ili redovne zahtjeve za dostavu informacija važnih za rješavanje;
 - (d) zahtijevaju od subjekta da se riješi posebne imovine;
 - (e) zahtijevaju od subjekta da ograniči ili ukine posebne postojeće ili predložene aktivnosti;
 - (f) ograniče ili spriječe razvoj novih ili postojećih poslovanja ili prodaju novih ili postojećih proizvoda;
 - (g) zahtijevaju promjene pravnih ili operativnih struktura subjekta ili svih subjekata koji pripadaju grupaciji, izravno ili neizravno pod njezinom kontrolom, kako bi se smanjila složenost u cilju osiguravanja mogućnosti

pravnog ili operativnog razdvajanja temeljnih funkcija od ostalih funkcija primjenom instrumenata za rješavanje;

- (h) zahtijevaju od subjekta da osnuje matično financijsko holding društvo u državi članici ili matično financijsko holding društvo u Uniji;
- (i) zahtijevaju od subjekta da izda prihvatljive obveze kako bi se ispunili zahtjevi iz članka 10.;
- (j) zahtijevaju od subjekta da pokuša ponovno dogovoriti sve prihvatljive obveze, instrument dodatnog osnovnog kapitala ili instrument dopunskog kapitala koje je izdao, u cilju osiguravanja da se svaka odluka Komisije o otpisu ili konverziji te obveze ili instrumenta izvrši na temelju zakonodavstva u čijoj nadležnosti je upravljanje tom obvezom ili instrumentom.

10. Nacionalna tijela za rješavanje provode naloge Odbora u skladu s člankom 26.

Članak 9.

Pojednostavnjene obveze i izuzeća

1. Na vlastitu inicijativu ili na prijedlog nacionalnog tijela za rješavanje Odbor može primijeniti pojednostavnjene obveze povezane s izradom nacрта planova za rješavanje iz članka 7. ili može ukinuti obvezu izrade nacрта tih planova.
2. Nacionalna tijela za rješavanje mogu Odboru predložiti primjenu pojednostavnjenih obveza za određene institucije ili grupacije ili njihovo izuzeće iz obveze izrade nacрта planova za rješavanje. Taj prijedlog obrazlaže se i potkrepljuje svom potrebnom dokumentacijom.
3. Po primitku prijedloga na temelju stavka 1. ili ako djeluje na vlastitu inicijativu, Odbor provodi procjenu dotičnih institucija ili grupacije. Procjena se izrađuje uzimajući u obzir potencijalni učinak koji bi stečaj institucije ili grupacije mogao imati na financijska tržišta, njihove institucije ili uvjete financiranja s obzirom na prirodu njezina poslovanja, njezinu veličinu ili međusobnu povezanost s ostalim institucijama ili financijskim sustavima općenito.
4. Odbor procjenjuje daljnju primjenu izuzeća barem jednom godišnje i od datuma odobrenja ili nakon promjene pravne ili organizacijske strukture, poslovne ili financijske situacije dotične institucije ili grupacije. Odbor ne odobrava izuzeća u slučajevima u kojima institucija ima najmanje jedno društvo kćer ili značajnu podružnicu u drugoj državi članici ili trećoj zemlji.

Odbor prestaje primjenjivati pojednostavnjene obveze ili izuzeća od obveze izrade planova za rješavanje ako više nema neke od okolnosti koja je to opravdavala.

Ako nacionalno tijelo za rješavanje koje je predložilo primjenu pojednostavnjene obveze ili odobrenje izuzeća u skladu sa stavkom 1. smatra da se odluka o primjeni pojednostavnjene obveze ili o odobrenju izuzeća mora povući, ono podnosi prijedlog Odboru u tu svrhu. U tom slučaju Odbor donosi odluku o predloženom povlačenju u

potpunosti uzimajući u obzir opravdanje za povlačenje koje je predložilo nacionalno tijelo za rješavanje s obzirom na elemente utvrđene u stavku 3.

5. U skladu sa stavcima 3. i 4. Odbor može odobriti izuzeće povezano s obvezom izrade planova oporavka pojedinačnim institucijama povezanim sa središnjim tijelom iz članka 21. Direktive 2013/36/EU i potpuno ili djelomično izuzetima iz bonitetnih zahtjeva u nacionalnom zakonodavstvu u skladu s člankom 2. stavkom 5. Direktive 2013/36/EU. U tom slučaju se obveza izrade plana za rješavanje primjenjuje na središnje tijelo na konsolidiranoj osnovi.
6. Odbor može odobriti izuzeće povezano s primjenom obveze izrade planova za rješavanje institucijama koje pripadaju sustavu zaštite institucija u skladu s člankom 113. stavkom 7. Uredbe (EU) br. 575/2013. Pri odlučivanju o odobravanju izuzeća instituciji koja pripada sustavu zaštite institucija Odbor razmatra mogućnost sustava zaštite institucija da zadovolji istovremene zahtjeve koji su mu postavljeni u vezi s njegovim članovima.
7. Odbor obavješćuje Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo o primjeni stavaka 1., 4. i 5.

Članak 10.

Minimalan zahtjev za vlastita sredstva i prihvatljive obveze

1. U dogovoru s nadležnim tijelima, uključujući ESB, Odbor određuje minimalan zahtjev za vlastita sredstva i prihvatljive obveze iz stavka 2. koje podliježu ovlastima za izvršavanje otpisa i konverzije koji institucije i matična društva iz članka 2. moraju zadovoljiti.
2. Minimalan zahtjev izračunava se kao iznos vlastitih sredstava i prihvatljivih obveza izražen u postotku ukupnih obveza i vlastitih sredstava, isključujući obveze koje proizlaze iz izvedenica, institucija i matičnih društava iz članka 2.
3. Utvrđivanje iz stavka 1. provodi se na temelju sljedećih kriterija:
 - (a) potrebe da se osigura mogućnost rješavanja institucije i matičnog društva iz članka 2. primjenom instrumenata za rješavanje uključujući, prema potrebi, instrument sanacije vlastitim sredstvima na način na koji se postižu ciljevi rješavanja;
 - (b) potrebe da se osigura, prema potrebi, da institucija i matično društvo iz članka 2. imaju dovoljno prihvatljivih obveza kako bi se, ako je potrebno upotrijebiti instrument sanacije vlastitim sredstvima, osigurala mogućnost preuzimanja gubitaka i ponovna uspostava redovnog osnovnog kapitala institucije i matičnog društva iz članka 2. na razini kojom bi im se omogućio nastavak ispunjenja uvjeta odobrenja za rad i provedba aktivnosti za koje je odobren rad na temelju Uredbe (EU) br. 575/2013 te da se održi dovoljna razina tržišnog povjerenja u instituciju i matično društvo iz članka 2.;
 - (c) potrebe da se osigura, ako je planom rješavanja predviđena mogućnost da određene vrste prihvatljivih obveza budu isključene iz sanacije vlastitim

sredstvima na temelju članka 24. stavka 5. ili da se određene vrste prihvatljivih obveza u potpunosti prenesu na primatelja na temelju djelomičnog prijenosa, da institucija i matično društvo iz članka 2. imaju dovoljno drugih prihvatljivih obveza kako bi se osigurala mogućnost preuzimanja gubitaka i ponovna uspostava redovnog osnovnog kapitala institucije i matičnog društva iz članka 2. na razini kojom bi im se omogućio nastavak ispunjenja uvjeta odobrenja za rad i provedba aktivnosti za koje je odobren rad na temelju Uredbe (EU) br. 575/2013;

- (d) veličine, poslovnog modela i poslovne rizičnosti institucije i matičnog društva iz članka 2., uključujući njihova vlastita sredstva;
- (e) mjere u kojoj se sustavom osiguranja depozita može pridonijeti financiranju rješavanja u skladu s člankom 73.;
- (f) mjere u kojoj bi se stečajem institucije i matičnog društva iz članka 2. štetilo financijskoj stabilnosti, uključujući, s obzirom na njihovu međusobnu povezanost s ostalim institucijama ili s ostatkom financijskog sustava, putem širenja na druge institucije.

Utvrđivanjem se navodi minimalan zahtjev koji institucije moraju zadovoljiti pojedinačno i koji matična društva moraju zadovoljiti konsolidirano. Odbor može odlučiti izuzeti matično društvo iz zadovoljavanja minimalnog zahtjeva na konsolidiranoj osnovi uz uvjet da su zadovoljeni uvjeti utvrđeni u članku 39. stavku 4.ca točkama (a) i (b) Direktive []. Odbor može odlučiti odobriti društvu kćeri izuzeće povezano s minimalnim zahtjevom na konsolidiranoj osnovi uz uvjet da su zadovoljeni uvjeti utvrđeni u članku 39. stavku 4.d točkama (a) do (c) Direktive [].

- 4. Utvrđivanjem iz stavka 1. može se osigurati djelomično zadovoljavanje minimalnog zahtjeva za vlastita sredstva i prihvatljive obveze na konsolidiranoj ili pojedinačnoj osnovi putem ugovornog instrumenta za sanaciju vlastitim sredstvima.
- 5. Kako bi se smatrao ugovornim instrumentom za sanaciju vlastitim sredstvima na temelju stavka 4., Odbor mora biti siguran da instrument:
 - (a) sadrži ugovornu odredbu kojom se predviđa da, ako Komisija odluči primijeniti instrument sanacije vlastitim sredstvima, instrument se otpisuje ili konvertira u potrebnoj mjeri prije otpisa ili konverzije drugih prihvatljivih obveza i
 - (b) podliježe obvezujućem sporazumu, obvezi ili odredbi o podređenosti na temelju kojih se u slučaju redovnog stečajnog postupka nalazi ispod ostalih prihvatljivih obveza te se ne može vratiti dok nisu namirene ostale nepodmirene prihvatljive obveze.
- 6. Odbor donosi sva utvrđivanja iz stavka 1. tijekom razvoja i provođenja planova rješavanja iz članka 7.
- 7. Odbor o utvrđivanjima obavještava nacionalna tijela za rješavanje. Nacionalna tijela za rješavanje provode naloge Odbora u skladu s člankom 26. Odbor zahtjeva da nacionalna tijela za rješavanje provjere zadovoljavaju li institucije i matična društva minimalan zahtjev predviđen u stavku 1. te ga osiguravaju.

8. Odbor obavješćuje ESB i EBA-u o minimalnom zahtjevu koje je odredio za svaku instituciju i matično društvo na temelju stavka 1.

Poglavlje 2.

Rana intervencija

Članak 11.

Rana intervencija

1. ESB ili nadležna tijela uključenih država članica obavješćuju Odbor o svim mjerama čije poduzimanje zahtijevaju od institucije ili grupacije ili koje sami poduzimaju na temelju članka 13.b Uredbe Vijeća (EU) br. [], na temelju članka 23. stavka 1. ili članka 24. Direktive [], ili na temelju članka 104. Direktive 2013/36/EU.

Odbor obavješćuje Komisiju o svim informacijama koje je zaprimila na temelju prvog podstavka.

2. Od datuma primitka informacija iz stavka 1. i ne dovodeći u pitanje ovlasti ESB-a i nadležnih tijela u skladu s ostalim zakonodavstvom Unije, Odbor se može pripremiti za rješavanje dotične institucije ili grupacije.

Za potrebe prvog podstavka Odbor pomno prati, u suradnji s ESB-om i relevantnim nadležnim tijelima, stanje institucije ili matičnog društva i njihovu usklađenost sa svim ranim mjerama intervencije koje je bilo potrebno poduzeti.

3. Odbor je ovlašten:

- (a) zatražiti, u skladu s poglavljem 5. ove glave, sve informacije potrebne da se pripremi za rješavanje institucije ili grupacije;
- (b) izvršiti vrednovanje imovine i obveza institucije ili grupacije u skladu s člankom 17.;
- (c) obratiti se potencijalnim kupcima kako bi se pripremio za rješavanje institucije ili grupacije ili zatražiti od institucije, matičnog društva ili nacionalnog tijela za rješavanje da to učini, podložno ispunjivanju zahtjeva o povjerljivosti utvrđenih ovom Uredbom i člankom 76. Direktive [];
- (d) zatražiti od relevantnog nacionalnog tijela za rješavanje da izradi privremeni program rješavanja za dotičnu instituciju ili grupaciju.

4. Ako ESB ili nadležna tijela u uključenim državama članicama instituciji ili grupaciji namjeravaju nametnuti neku dodatnu mjeru na temelju članka 13.b Uredbe Vijeća (EU) br. [], ili na temelju članka 23. ili 24. Direktive [] ili na temelju članka 104. Direktive 2013/36/EU, prije nego što je institucija ili grupacija u potpunosti ispunila prvu mjeru o kojoj je Odbor obaviješten, oni se savjetuju s Odborom prije nametanja takve dodatne mjere instituciji ili grupaciji.

5. ESB ili nadležno tijelo i Odbor osiguravaju dosljednost dodatne mjere iz stavka 4. i svih djelovanja Odbora u cilju pripreme rješavanja na temelju stavka 2.

Poglavlje 3.

Rješavanje

Članak 12.

Ciljevi rješavanja

1. Pri djelovanju na temelju postupka rješavanja iz članka 16. Komisija i Odbor, ovisno o njihovim nadležnostima, uzimaju u obzir ciljeve rješavanja i odabiru instrumente i ovlasti kojima se, prema njihovu stajalištu, najbolje postižu ciljevi koji su relevantni u okolnostima slučaja.
2. Ciljevi rješavanja iz stavka 1. su sljedeći:
 - (a) osigurati kontinuitet temeljnih funkcija;
 - (b) izbjeći velike štetne učinke na financijsku stabilnost, uključujući sprječavanje širenja, te održati tržišnu disciplinu;
 - (c) štititi javna sredstva tako da se smanji na minimum oslanjanje na izvanrednu javnu financijsku potporu;
 - (d) štititi deponente obuhvaćene Direktivom 94/19/EZ i ulagače obuhvaćene Direktivom 97/9/EZ²¹.

Pri postizanju navedenih ciljeva Komisija i Odbor nastoje izbjeći nepotrebno rušenje vrijednosti i do minimuma smanjiti trošak rješavanja.
3. Komisija postiže ravnotežu među ciljevima iz stavka 2. s obzirom na prirodu i okolnosti svakog slučaja.

Članak 13.

Opća načela upravljanja rješavanjem

1. Pri djelovanju na temelju postupka rješavanja iz članka 16. Komisija i Odbor poduzimaju sve prikladne mjere kako bi osigurali da se mjere rješavanja poduzimaju u skladu sa sljedećim načelima:
 - (a) dioničari institucije u rješavanju snose prve gubitke;

²¹ Direktiva 97/9/EZ Europskog parlamenta od 3. ožujka 1997. o sustavima za zaštitu ulagača. SL L 084, 26.3.1997., str.22.

- (b) vjerovnici institucije u rješavanju snose gubitke nakon dioničara u skladu s redoslijedom prvenstva njihovih potraživanja iz članka 15.;
 - (c) zamjenjuje se uprava institucije u rješavanju, osim u slučajevima kada je potpuno ili djelomično zadržavanje uprave nužno za postizanje ciljeva rješavanja, ovisno o okolnostima;
 - (d) u skladu sa zakonitim postupanjem, pojedinci i subjekti smatraju se odgovornima za neuspjeh institucije u rješavanju u onoj mjeri u kojoj su odgovorni na temelju nacionalnog zakonodavstva;
 - (e) s vjerovnicima iste vrste postupa se na pravedan način;
 - (f) niti jedan vjerovnik ne trpi veće gubitke od onih koje bi pretrpio da se subjekt iz članka 2. likvidirao redovnim stečajnim postupkom.
2. Ako je institucija subjekt koji pripada grupaciji, Komisija, prema potrebi, i Odbor primjenjuju instrumente za rješavanje i izvršavaju ovlasti za rješavanje na način na koji se učinak na ostale subjekte koji pripadaju grupaciji i grupaciju kao cjelinu svodi na minimum te se na minimum svodi štetan učinak na financijsku stabilnost u Uniji, a osobito u državama članicama u kojima grupacija posluje.
3. Ako se instrument prodaje poduzeća, instrument premošćujuće institucije ili instrument odvajanja imovine primjenjuje na subjekt iz članka 2., smatra se da se na taj subjekt primjenjuje postupak bankrota ili sličnog redovnog stečajnog postupka za potrebe članka 5. stavka 1. Direktive 2001/23/EZ²².

Članak 14.

Rješavanje financijskih institucija i matičnih društava

1. Komisija poduzima mjere rješavanja povezane s financijskom institucijom ako su zadovoljeni uvjeti navedeni u članku 16. stavku 2. u pogledu financijske institucije i matičnog društva.
2. Komisija poduzima mjere rješavanja povezane s matičnim društvom iz članka 2. točke (b) ako su ispunjeni uvjeti navedeni u članku 16. stavku 2. u pogledu tog matičnog društva i u pogledu jednog ili više društava kćeri koja su institucije.
3. Odstupajući od stavka 2. i neovisno o činjenici da je moguće da matično društvo ne ispunja uvjete utvrđene u članku 16. stavku 2., Komisija može poduzeti mjere rješavanja u pogledu tog matičnog društva ako jedno ili više matičnih društava koja su institucije zadovoljavaju uvjete utvrđene u članku 16. stavku 2. i ako su mjere u pogledu tog matičnog društva potrebne za rješavanje jednog ili više društava kćeri koja su institucije ili za rješavanje grupacije kao cjeline.

²²

Direktiva Vijeća 2001/23/EZ od 12. ožujka 2001. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na zaštitu prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona SL L 82, 22.3.2001., str. 16.

Članak 15.

Redosljed prvenstva potraživanja

Pri primjeni sanacije vlastitim sredstvima na instituciju u rješavanju i ne dovodeći u pitanje obveze koje nisu obuhvaćene instrumentom sanacije vlastitim sredstvima na temelju članka 24. stavka 3. Komisija odlučuje o ovlastima za izvršavanje otpisa i konverzije nad potraživanjima, a Odbor i nacionalna tijela za rješavanje u uključenim državama članicama ih izvršavaju, i to na temelju obrnutog redosljeda prvenstva od sljedećeg redosljeda za redovni stečajni postupak:

- (a) potraživanja povezana s prihvatljivim depozitima i potraživanja iz sustava osiguranja depozita;
- (b) neosigurana potraživanja koja nemaju prednost;
- (c) podređena potraživanja osim onih koja su navedena u točkama (d) do (f);
- (d) potraživanja viših rukovoditelja i direktora;
- (e) potraživanja povezana s instrumentima dodatnog osnovnog kapitala i instrumentima dopunskog kapitala;
- (f) potraživanja povezana s instrumentima redovnog osnovnog kapitala;

počevši od točke (f) i završavajući s točkom (a).

Članak 16.

Postupak rješavanja

1. Ako ESB ili nacionalno tijelo za rješavanje procijeni da su ispunjeni uvjeti iz stavka 2. točaka (a) i (b) u pogledu subjekta iz članka 2., o toj procijeni bez odgode obavješćuje Komisiju i Odbor.
2. Po primitku obavijesti na temelju stavka 1. ili na vlastitu inicijativu, Odbor provodi procjenu ispunjenja sljedećih uvjeta:
 - (a) subjekt propada ili mu prijeti propadanje;
 - (b) uzimajući u obzir vrijeme i druge relevantne okolnosti, nije razumno očekivati da bi druge alternativne mjere privatnog sektora ili nadzorne mjere (uključujući mjere rane intervencije ili otpis ili konverziju instrumenata kapitala u skladu s člankom 14.), poduzete u pogledu subjekta, spriječile njegov stečaj u razumnom vremenskom razdoblju;
 - (c) mjere rješavanja su nužne u javnom interesu iz stavka 4.
3. Za potrebe stavka 2. točke (a) smatra se da je subjekt u propadanju ili da mu prijeti propadanje u nekoj od sljedećih okolnosti:

- (a) subjekt ne poštuje ili postoje objektivni elementi na temelju kojih se utvrđuje da institucija uskoro neće poštovati zahtjeve za nastavak rada na način kojim bi se opravdalo povlačenje ovlaštenja ESB-a ili nadležnog tijela uključujući, ali ne isključivo, jer je institucija pretrpjela ili je moguće da će pretrpjeti gubitke kojima će se istrošiti sva njezina vlastita sredstva ili njihov znatan iznos.
- (b) imovina subjekta je manja od njegovih obveza ili postoje objektivni elementi na temelju kojih se utvrđuje da će imovina subjekta uskoro biti manja od obveza;
- (c) subjekt nije u mogućnosti podmiriti svoje dugove pri njihovu dospijeću ili postoje objektivni elementi na temelju kojih se utvrđuje da subjekt uskoro neće biti u mogućnosti to uraditi;
- (d) nužna je izvanredna javna financijska potpora osim ako se, kako bi se otklonila ozbiljna smetnja u gospodarstvu države članice i održala financijska stabilnost, ta izvanredna javna financijska potpora pojavljuje u sljedećim oblicima:
 - (i.) državno jamstvo kao podrška sredstvima likvidnosti koja osiguravaju središnje banke u skladu s uvjetima središnjih banaka;
 - (ii.) državno jamstvo za novoizdane obveze;
 - (iii.) ubrizgavanje vlastitih sredstava ili kupnja instrumenata kapitala po cijenama i pod uvjetima kojima se daje prednost subjektu, ako u vrijeme odobrenja javne potpore ne postoje ni okolnosti utvrđene u stavku 2. točkama (a), (b) i (c) niti okolnosti navedene u članku 14.

U svim slučajevima navedenima u točkama i., ii. te iii., jamstvo ili istovrsne mjere iz tih točaka ograničeni su na solventne subjekte i ovise o odobrenju na temelju pravila o državnim potporama. Riječ je o privremenim mjerama opreza koje su razmjerne otklanjanju posljedica ozbiljne smetnje i ne koriste se radi nadoknade gubitaka koje je subjekt pretrpio ili postoji mogućnost da će ih uskoro pretrpjeti.

4. U svrhu stavka 2. točke (c), smatra se da su mjere rješavanja u javnom interesu ako se njima postigne jedan ili više ciljeva rješavanja navedenih u članku 12. i ako su razmjerne njima i ako se likvidacijom subjekta redovnim stečajnim postupkom ne bi postigli ti ciljevi rješavanja u jednakoj mjeri.
5. Ako su ispunjeni svi uvjeti utvrđeni u stavku 2., Odbor preporuča Komisiji da se pokrene postupak rješavanja subjekta. Preporuka uključuje najmanje sljedeće:
 - (a) preporuku da se pokrene postupak rješavanja subjekta;
 - (b) okvir instrumenata rješavanja iz članka 19. stavka 3.;
 - (c) okvir uporabe sredstava iz Fonda kako bi se pružila potpora mjerama rješavanja u skladu s člankom 71.
6. Uzimajući u obzir hitnost okolnosti pojedinog slučaja, Komisija odlučuje, na vlastitu inicijativu ili uzimajući u obzir, ako postoji, obavijest iz stavka 1. ili preporuku Odbora iz stavka 5. o pokretanju postupka rješavanja subjekta i o okviru

instrumenata rješavanja koji se primjenjuje u pogledu dotičnog subjekta i uporabe sredstava iz Fonda kako bi se pružila potpora mjerama rješavanja. Na vlastitu inicijativu Komisija može odlučiti pokrenuti postupak rješavanja subjekta ako su ispunjeni svi uvjeti iz stavka 2.

7. O odluci Komisije obavješćuje se Odbor. Ako Komisija odluči ne pokrenuti postupak rješavanja subjekta jer uvjeti utvrđeni u stavku 2. točki (c) nisu ispunjeni, dotični subjekt se likvidira u skladu s nacionalnim stečajnim pravom.
8. Unutar okvira utvrđenog odlukom Komisije, Odbor odlučuje o programu rješavanja iz članka 20. i osigurava da relevantna nacionalna tijela za rješavanje poduzimaju potrebne mjere rješavanja kako bi se proveo program rješavanja. O odluci Odbora obavješćuju se relevantna nacionalna tijela za rješavanje i njome se tim tijelima daju upute, koja poduzimaju sve potrebne mjere kako bi se provela odluka Odbora u skladu s člankom 26. tako da izvršava neku od ovlasti za izvršavanje predviđenih u Direktivi [], posebno onih u člancima 56. do 64. te Direktive []. Ako postoji državna potpora, Odbor može donijeti odluku tek nakon što Komisija donese odluku o toj državnoj pomoći.
9. Pri primitku obavijesti iz stavka 1., ili na vlastitu inicijativu, ako Odbor smatra da bi mjere rješavanja mogle predstavljati državne potpore iz članka 107. stavka 1. UFEU-a, on poziva dotične uključene države članice da odmah izvijeste Komisiju o predviđenim mjerama na temelju članka 108. stavka 3. UFEU-a.
10. U mjeri u kojoj mjere rješavanja koje je Odbor predložio uključuju uporabu sredstava iz Fonda i njima se ne podrazumijeva odobravanje državne potpore iz članka 107. stavka 1. UFEU-a, Komisija usporedno primjenjuje, po analogiji, kriterije utvrđene za primjenu članka 107. UFEU-a.
11. Komisija je ovlaštena da od Odbora dobije sve informacije koje smatra važnima za obavljanje zadaća na temelju ove Uredbe i, prema potrebi, članka 107. UFEU-a. Odbor je ovlašten od svih osoba dobiti, u skladu poglavljem 5. ove glave, sve informacije potrebne da pripremi mjere rješavanja i donese odluku o njima, uključujući ažurirane informacije i dodatke informacijama iz planova rješavanja.
12. Odbor je ovlašten Komisiji predložiti izmjenu okvira instrumenata rješavanja i uporabe sredstava Fonda u pogledu subjekta u rješavanju.

Članak 17.

Vrednovanje

1. Prije poduzimanja mjera rješavanja ili izvršavanja ovlasti za otpis ili konverziju instrumenata kapitala, Odbor omogućuje da pošteno i realistično vrednovanje imovine i obveza subjekta iz članka 2. provede osoba koja je neovisna u odnosu na javna tijela, uključujući i Odbor, tijela za rješavanje i dotični subjekt.
2. Sukladno stavku 13., ako su udovoljeni zahtjevi utvrđeni u stavicima 3. do 14., njihovo vrednovanje smatra se konačnim.

3. Ako nije moguće neovisno vrednovanje u skladu sa stavkom 1., Odbor može provesti privremeno vrednovanje imovine i obveza subjekta iz članka 2., u skladu s odredbama iz stavka 9.
4. Cilj vrednovanja procjena je vrijednosti imovine i obveza subjekta iz članka 2. koji je u propadanju ili kojemu prijeti propadanje.
5. Svrhe vrednovanja su sljedeće:
 - (a) da se uzme u obzir radi utvrđivanja jesu li zadovoljeni uvjeti za rješavanje ili uvjeti za otpis ili konverziju instrumenata kapitala;
 - (b) ako su zadovoljeni uvjeti za rješavanje, da se oni uzmu u obzir radi donošenja odluke o odgovarajućoj mjeri rješavanja koju je potrebno poduzeti u pogledu subjekta iz članka 2.;
 - (c) ako se primjenjuje ovlast za otpis ili konverziju instrumenata kapitala, da se to uzme u obzir za donošenje odluke o mjeri u kojoj se poduzima ukidanje ili razvodnjavanje dionica ili drugih instrumenata vlasništva te mjera u kojoj se otpisuju i konvertiraju relevantni instrumenti kapitala;
 - (d) ako se primjenjuje instrument sanacije vlastitim sredstvima, da se to uzme u obzir radi donošenja odluke o mjeri u kojoj se otpisuju ili konvertiraju prihvatljive obveze;
 - (e) ako se primjenjuje instrument premošćujuće institucije ili instrument odvajanja imovine, da se to uzme u obzir radi donošenja odluke o imovini, pravima, obvezama ili dionicama ili drugih instrumenata vlasništva koje je potrebno prenijeti te radi donošenja odluke o vrijednosti svih naknada koje je potrebno platiti instituciji u rješavanju ili, ovisno o slučaju, vlasnicima dionica ili drugih instrumenata vlasništva.
 - (f) ako se primjenjuje instrument prodaje poduzeća, da se to uzme u obzir radi donošenja odluke o imovini, pravima, obvezama ili dionicama ili ostalim instrumentima vlasništva koje je potrebno prenijeti i da se Odbor informira kako bi mogao odrediti što su komercijalni uvjeti u smislu članka 21. stavka 2. točke (b);
 - (g) u svim slučajevima, da se njime osigura priznavanje svih gubitaka nad imovinom subjekta iz članka 2. u trenutku kada se primjenjuju instrumenti za rješavanje ili izvršavaju ovlasti za otpis ili konverziju instrumenata kapitala.
6. Prema potrebi, vrednovanje se temelji na opreznim pretpostavkama, uključujući one o stopama neispunjenja obveze i ozbiljnosti gubitaka. Vrednovanjem se ne predviđaju moguća buduća pružanja izvanredne javne financijske potpore subjektu iz članka 2. od onog trenutka kada se poduzmu mjere rješavanja ili se izvrši ovlast za otpis ili konverziju instrumenata kapitala. Nadalje, ako se primjenjuje bilo koji instrument za rješavanje, vrednovanjem se uzima u obzir sljedeće:
 - (a) Odbor može izvršiti povrat svih opravdanih izdataka koje je hotimice imala institucija u rješavanju;

- (b) Fond može zaračunati kamatu ili naknade u pogledu svih kredita ili jamstava osiguranih instituciji u rješavanju, u skladu s člankom 71.
7. Vrednovanje se dopunjuje sljedećim informacijama kao što se pojavljuju u računovodstvenim knjigama i evidencijama subjekta iz članka 2.;
- (a) ažuriranom bilancom i izvješćem o financijskom položaju subjekta iz članka 2.;
- (b) analizom i procjenom računovodstvene vrijednosti imovine;
- (c) popisom nepodmirenih obveza prikazanih u knjigama i evidencijama subjekta iz članka 2., s pokazateljem odgovarajućih kredita i redoslijeda potraživanja iz članka 15.;
- (d) popisom imovine koju posjeduje subjekt iz članka 2. u korist trećih strana koje imaju vlasnička prava na tu imovinu.
8. Prema potrebi, kako bi se njima objasnile odluke iz stavka 5. točaka (e) i (f), informacije iz stavka 7. točke (b) mogu se nadopuniti analizom i procjenom vrijednosti imovine i obveza subjekta iz članka 2. na temelju tržišne vrijednosti.
9. U vrednovanju se navodi potpodjela vjerovnika u razrede u skladu s prioritetima potraživanja iz članka 15. i procjena postupanja koje bi svaki razred dioničara i vjerovnika očekivao da se subjekt iz članka 2. likvidira redovnim stečajnim postupkom.
10. Ako zbog žurnih okolnosti pojedinog slučaja nije moguće ispuniti zahtjeve iz stavaka 6. i 8. ili ako se primjenjuje stavak 2., provodi se privremeno vrednovanje. Pri provedbi privremenog vrednovanja potrebno je pridržavati se zahtjeva iz članka 4. i, u mjeri u kojoj je to razumno praktično u okolnostima, zahtjeva iz stavaka 1., 7. i 9.
- Privremeno vrednovanje iz prvog podstavka uključuje zaštitu od dodatnih gubitaka, uz primjereno opravdanje.
11. Vrednovanje kojim se ne ispunjavaju svi zahtjevi utvrđeni u ovom članku smatra se privremenim dok neovisna osoba ne provede vrednovanje koje je u potpunosti sukladno sa svim zahtjevima navedenima u ovom članku. To se naknadno konačno vrednovanje provodi čim je to moguće.
- Svrhe naknadnog konačnog vrednovanja su sljedeće:
- (a) osigurati da su svi gubitci nad imovinom subjekta iz članka 2. priznati u računovodstvenim knjigama tog subjekta;
- (b) pružiti obrazloženje za odluku o otpisu potraživanja vjerovnika ili povećati vrijednosti plaćenih naknada, u skladu sa stavkom 12.
12. U slučaju da je procjena neto vrijednosti imovine subjekta iz članka 2. izvršena naknadnim konačnim vrednovanjem veća od procjene neto vrijednosti imovine tog subjekta izvršene privremenim vrednovanjem, Odbor može zatražiti od nacionalnog tijela za rješavanje da učini sljedeće:

- (a) izvrši ovlast kako bi se povećala vrijednost potraživanja vjerovnika koja su otpisana na temelju instrumenta sanacije vlastitim sredstvima;
 - (b) uputi premošćujuću instituciju ili upravitelja imovinom da izvrši daljnju uplatu naknada u pogledu imovine, prava i obveza subjektu iz članka 2. u rješavanju ili, ovisno o slučaju, u pogledu dionica ili instrumenta vlasništva vlasnicima dionica ili drugih instrumenata vlasništva.
13. Odstupajući od stavka 1., privremeno vrednovanje provedeno u skladu sa stavcima 10. i 11. valjana je osnova na temelju koje Odbor poduzima mjere rješavanja ili izvršava ovlasti za otpis ili konverziju instrumenata kapitala.
14. Vrednovanje nema pravni učinak i nije postupovni korak za pripremu preporuke Odbora o primjeni instrumenta za rješavanje ili izvršavanju ovlasti za rješavanje.
15. Pri provedbi vrednovanja potrebno se pridržavati i delegiranih akata o okolnostima u kojima je osoba neovisna, metodama procjene vrijednosti imovine i obveza subjekta i metodama izračuna i uključivanja zaštite od dodatnih gubitaka u privremeno vrednovanje koje je Komisija donijela na temelju članka 30. stavka 7. Direktive [].
16. Nakon što su provedene mjere rješavanja, Odbor osigurava da je vrednovanje provela neovisna osoba kako bi se procijenilo bi li se s dioničarima i vjerovnicima bolje postupalo da je nad institucijom u rješavanju proveden redovni stečajni postupak. To vrednovanje razlikuje se od vrednovanja provedenog na temelju stavaka 1. do 14.
17. Vrednovanjem iz stavka 16. utvrđuje se sljedeće:
- (a) način na koji bi se postupalo s dioničarima i vjerovnicima da je nad subjektom iz članka 2. u rješavanju u vezi s kojim je izvršen djelomični prijenos, otpis ili konverzija proveden redovni stečajni postupak odmah nakon što je izvršen prijenos, otpis ili konverzija;
 - (b) stvarno postupanje s dioničarima i vjerovnicima pri rješavanju subjekta iz članka 2. u rješavanju;
 - (c) postojanje razlike između postupanja iz točke (a) i postupanja iz točke (b).
18. U vrednovanju iz stavka 16.:
- (a) pretpostavlja se da bi se nad subjektom iz članka 2. u rješavanju u vezi s kojim je izvršen djelomični prijenos, otpis ili konverzija izvršio redovni stečajni postupak odmah prije izvršavanja mjera rješavanja;
 - (b) pretpostavlja se da nije izvršen djelomičan prijenos, ili prijenosi, prava, imovine i obveza ili otpis ili konverzija;
 - (c) zanemaruje se svako pružanje izvanredne javne potpore subjektu iz članka 2. u rješavanju.

Članak 18.

Otpis i konverzija instrumenata kapitala

1. ESB, nadležno tijelo ili tijelo za rješavanje, kako ga je imenovala država članica u skladu s člankom 51. stavkom 1. točkama (ba) i (bb) i člankom 54. Direktive [], obavješćuje Odbor ako ocijeni da su ispunjeni sljedeći uvjeti u pogledu subjekta iz članka 2. ili grupacije s poslovnim nastanom u uključenoj državi članici.
 - (a) subjekt više neće biti održiv osim ako se instrumenti kapitala otpišu ili konvertiraju u kapital;
 - (b) subjekt ili grupacija traži izvanrednu javnu financijsku potporu, osim u okolnostima utvrđenima u članku 16. stavku 3. točki (d) podtočki iii.
2. U svrhe stavka 1., subjekt iz članka 2. ili grupacija više se ne smatra održivom samo ako su ispunjena oba uvjeta navedena u nastavku:
 - (a) taj subjekt ili grupacija propada ili im prijeti propadanje;
 - (b) uzimajući u obzir vrijeme i druge relevantne okolnosti, nije razumno očekivati da bi neke mjere, uključujući alternativne mjere privatnog sektora ili nadzorne mjere (uključujući mjere rane intervencije), osim otpisa ili konverzije instrumenata kapitala, pojedinačno ili u kombinaciji s mjerama rješavanja, spriječile neuspjeh tog subjekta ili grupacije u razumnom vremenskom razdoblju;
3. U svrhe stavka 1. točke (a), smatra se da taj subjekt propada ili mu prijeti propadanje ako se pojavi jedna ili više okolnosti utvrđena u članku 16. stavku 3.
4. U svrhu stavka 2. točke (a), smatra se da grupacija propada ili da joj prijeti propadanje ako grupacija ne poštuje ili postoje objektivni elementi na temelju kojih se utvrđuje da grupacija uskoro neće poštovati svoje konsolidirane bonitetne zahtjeve na način kojim bi se opravdale mjere nadležnog tijela uključujući, ali i samo iz razloga što je grupacija pretrpjela ili je moguće da će pretrpjeti gubitke kojima će se istrošiti sva njezina vlastita sredstva ili njihov znatan iznos.
5. Na temelju preporuke Odbora ili na vlastitu inicijativu, Komisija provjerava jesu li zadovoljeni uvjeti iz stavka 1. Komisija utvrđuje izvršavaju li se ovlasti za otpis ili konverziju instrumenata kapitala pojedinačno ili, na temelju postupka u skladu s člankom 16. stavcima od 4. do 7., zajedno s mjerama rješavanja.
6. Ako Komisija utvrdi da su zadovoljeni uvjeti iz stavka 1., a uvjeti za rješavanje u skladu s člankom 16. stavkom 2. nisu, nakon odluke Komisije Odbor nalaže nacionalnim tijelima za rješavanje da izvrše ovlasti za otpis ili konverziju u skladu s člancima 51. i 52. Direktive [].
7. Ako su zadovoljeni uvjeti iz stavka 1., kao i uvjeti iz članka 16. stavka 2., primjenjuje se postupak utvrđen u članku 16. stavcima 4. do 7.
8. Odbor osigurava da nacionalna tijela za rješavanje izvršavaju ovlasti za otpis ili konverziju na način na koji se postižu sljedeći rezultati:

- (a) redovni osnovni kapital prvo se smanjuje razmjerno gubicima, a zatim do svojih mogućnosti;
 - (b) glavni iznos relevantnih instrumenata kapitala otpisuje se ili konvertira u instrumente redovnog osnovnog kapitala ili oboje, do potrebne mjere i do mogućnosti relevantnih instrumenata kapitala.
9. Nacionalna tijela za rješavanje provode upute Odbora i izvršavaju otpis ili konverziju instrumenata kapitala u skladu s člankom 26.

Članak 19.

Opća načela instrumenata rješavanja

1. Ako Odbor odluči primijeniti instrument rješavanja na subjekt iz članka 2. i te mjere rješavanja rezultiraju gubicima koje snose vjerovnici ili konverzijom njihovih potraživanja, Odbor izvršava ovlast na temelju članka 18. neposredno prije ili zajedno s primjenom instrumenta rješavanja.
2. Instrumenti rješavanja iz članka 16. stavka 5. točke (be) su sljedeći:
 - (a) prodaja poduzeća;
 - (b) premošćujuća institucija;
 - (c) odvajanje imovine;
 - (d) sanacija vlastitim sredstvima.
3. Pri donošenju preporuke iz članka 16. stavka 5., Odbor razmatra sljedeće čimbenike:
 - (a) imovinu i obveze institucije u rješavanju na temelju vrednovanja iz stavka 17.;
 - (b) likvidnosni položaj institucije u rješavanju;
 - (c) utrživost vrijednosti franšize institucije u rješavanju s obzirom na uvjete tržišnog natjecanja i ekonomske uvjete tržišta;
 - (d) raspoloživo vrijeme.
4. Sukladno stavku 5., instrumenti rješavanja mogu se primjenjivati pojedinačno ili zajedno, osim odvajanja imovine koje se može primijeniti samo zajedno s još nekim instrumentom rješavanja.

Članak 20.

Program rješavanja

Programom rješavanja koji donosi Odbor na temelju članka 16. stavka 8. utvrđuju se, sukladno s odlukama Komisije o okviru za rješavanje na temelju članka 16. stavka 6. i sa svim odlukama o državnim potporama prema potrebi, po analogiji, detalji instrumenata

rješavanja koje je potrebno primijeniti na instituciju u rješavanju najmanje u pogledu mjera iz članka 21. stavka 2., članka 22. stavka 2. članka 23. stavka 2. i članka 24 stavka 1. te se određuju posebni iznosi i svrhe za koje se Fond koristi.

Tijekom rješavanja, Odbor može prema potrebi izmijeniti i ažurirati program rješavanja s obzirom na okolnosti u pojedinom slučaju i unutar okvira rješavanja koji je odredila Komisija na temelju članka 16. stavka 6.

Članak 21.

Prodaja poduzeća

1. Unutar okvira koji je Komisija odredila, prodaja poduzeća sastoji se od prijenosa sljedećem kupcu koji nije premošćujuća institucija:
 - (a) dionica ili drugih instrumenata vlasništva institucije u rješavanju ili
 - (b) sve ili određene imovine, prava ili obveza institucije u rješavanju.
2. U pogledu prodaje poduzeća, programom rješavanja iz članka 16. stavka 8. posebno se utvrđuje sljedeće:
 - (a) instrumenti, imovina, prava i obveze koje nacionalno tijelo za rješavanje mora prenijeti u skladu s člankom 32. stavkom 1. i stavicima 7. do 11. Direktive [];
 - (b) komercijalni uvjeti, uzimajući u obzir okolnosti te troškove i izdatke nastale tijekom rješavanja, na temelju kojih nacionalno tijelo za rješavanje obavlja prijenos u skladu s člankom 32. stavicima 2. do 4. Direktive [];
 - (c) može li ovlasti za prijenos nacionalno tijelo za rješavanje izvršiti više od jednom u skladu s člankom 32. stavicima 5. i 6. Direktive [];
 - (d) mehanizmi kojima nacionalno tijelo za rješavanje stavlja na tržište taj subjekt ili te instrumente, imovinu, prava ili obveze u skladu s člankom 33. stavkom 1. i stavkom 2. Direktive [];
 - (e) je li vjerojatno da se šteti ciljevima rješavanja u skladu sa stavkom 3. ako nacionalno tijelo za rješavanje poštuje uvjete za stavljanje na tržište.
3. Odbor primjenjuje instrument prodaje poduzeća bez ispunjivanja zahtjeva za stavljanje na tržište na temelju stavka 2. točke (e) kada utvrdi da bi se ispunjivanjem takvih zahtjeva štetilo najmanje jednom cilju rješavanja, a posebno ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - (a) ako smatra da postoji materijalna prijetnja financijskoj stabilnosti koja proizlazi ili je otežana neuspjehom ili mogućim neuspjehom institucije u rješavanju;
 - (b) ako smatra da bi se ispunjivanjem tih zahtjeva štetilo učinkovitosti prodaje poduzeća pri uklanjanju te prijetnje ili postizanju cilja rješavanja navedenog u članku 12. stavku 2. točki (b).

Članak 22.

Premošćujuća institucija

1. Unutar okvira kojeg je odredila Komisija, instrument premošćujuće institucije sastoji se od prijenosa sljedećeg na premošćujuću instituciju:
 - (a) dionica ili drugih instrumenata vlasništva koje je izdala najmanje jedna institucija u rješavanju;
 - (b) sve ili neke imovine, prava ili obveza najmanje jedne institucije u rješavanju.
2. U pogledu instrumenta premošćujuće institucije, programom rješavanja iz članka 20. posebno se utvrđuje sljedeće:
 - (a) instrumenti, imovina, prava i obveze koje nacionalno tijelo za rješavanje treba prenijeti na premošćujuću instituciju u skladu s člankom 34. stavcima 1. do 9. Direktive [];
 - (b) aranžmani kojima nacionalno tijelo za rješavanje osniva i ukida premošćujuću instituciju te njome upravlja u skladu s člankom 35. stavcima 1. do 3. i 5. do 8. Direktive [];
 - (c) aranžmani kojima nacionalno tijelo za rješavanje stavlja na tržište premošćujuću instituciju ili njezinu imovinu ili obveze u skladu s člankom 35. stavkom 4. Direktive [].
3. Odbor osigurava da ukupna vrijednost obveza koje nacionalno tijelo za rješavanje prenese na premošćujuću instituciju ne prelazi ukupnu vrijednost prava i imovine prenesenih s institucije u rješavanju ili osiguranih iz drugih izvora.

Članak 23.

Odvajanje imovine

1. Unutar okvira koji je odredila Komisija, instrument odvajanja imovine sastoji se od prijenosa imovine, prava i obveza institucije u rješavanju na upravitelja imovinom.

Upravitelj imovinom pravni je subjekt koji ispunja sljedeće zahtjeve:

 - (a) u potpunom je ili djelomičnom vlasništvu najmanje jednog javnog tijela, što može uključivati tijelo za rješavanje ili financijski aranžman rješavanja, ili ga ono kontrolira;
 - (b) osnovan je u svrhu primanja neke ili sve imovine, prava ili obveza najmanje jedne institucije u rješavanju ili premošćujuće institucije.
2. U pogledu odvajanja imovine, programom rješavanja iz članka 20. posebno se utvrđuje sljedeće:

- (a) instrumenti, imovina, prava i obveze koje nacionalno tijelo za rješavanje mora prenijeti na upravitelja imovine u skladu s člankom 36. stavcima 1. do 4. i 6. do 10. Direktive [];
- (b) naknada za koju nacionalno tijelo za rješavanje prenosi imovinu na upravitelja imovine, u skladu s načelima navedenima u članku 17. Ovom odredbom ne sprječava se mogućnost da naknada ima nominalnu ili negativnu vrijednost.

Članak 24.

Sanacija vlastitim sredstvima

1. Instrument sanacije vlastitim sredstvima može se primjenjivati u jednu od dvije sljedeće svrhe:
 - (a) rekapitalizacija institucije ili subjekta iz članka 2. koji ispunjuje uvjete za rješavanje u mjeri dostatnoj da bi ponovno mogao ispunjavati uvjete odobrenja za rad i provedbu aktivnosti za koje je odobren rad u skladu s Direktivom 2013/36/EU ili Direktivom 2004/39/EZ;
 - (b) konverzija u vlasnički kapital ili smanjenje glavnice potraživanja ili dužničkih instrumenata koji se prenose na premošćuću instituciju u cilju osiguravanja kapitala za tu premošćuću instituciju.

U pogledu okvira za instrument sanacije vlastitim sredstvima o kojemu odlučuje Komisija, programom rješavanja utvrđuje se osobito:

- (a) ukupan iznos za koji se prihvatljive obveze moraju smanjiti ili konvertirati u skladu sa stavkom 6.;
 - (b) obveze koje se mogu isključiti u skladu sa stavcima 5. do 13.;
 - (c) ciljevi i minimalan sadržaj plana reorganizacije poslovanja koji se mora podnijeti u skladu sa stavkom 16.;
2. Instrument sanacije vlastitim sredstvima može se primjenjivati za potrebe iz točke (a) stavka 1. samo ako postoji realna mogućnost da će primjenom tog instrumenta, uz mjere koje se provode u skladu s planom reorganizacije poslovanja na temelju stavka 16., i osim ostvarivanja odgovarajućih ciljeva rješavanja, dotična institucija ponovno postati financijski zdrava i dugoročno održiva.

Ako nije ispunjen uvjet utvrđen prvim podstavkom, primjenjuje se po potrebi bilo koji instrument rješavanja iz točaka (a), (b) i (c) stavka 2. članka 19. i instrument sanacije vlastitim sredstvima iz točke (d) stavka 2. članka 19.

3. Sljedeće obveze ne podliježu otpisu i konverziji:
 - (a) osigurani depoziti;
 - (b) osigurane obveze, uključujući osigurane obveznice;

- (c) sve obveze koje se odnose na imovinu klijenta ili novac klijenta kojim upravlja subjekt iz članka 2. ili fiducijaran odnos između subjekta iz članka 2. u svojstvu fiducijara i druge osobe u svojstvu korisnika, pod uvjetom da su taj klijent ili korisnik zaštićeni na temelju primjenjivog stečajnog ili građanskog prava;
 - (d) obveze prema institucijama, isključujući subjekte koji pripadaju istoj grupaciji, čije je prvotno dospijeće kraće od sedam dana;
 - (e) obveze koje proizlaze iz sudjelovanja u sustavu koji je određen na temelju Direktive 98/26/EZ²³ čije je preostalo dospijeće kraće od sedam dana;
 - (f) obveze prema bilo kojem od sljedeće navedenih:
 - (i.) zaposleniku u pogledu akumuliranih plaća, mirovinskih davanja ili ostalih fiksnih primanja, osim varijabilnih dijelova primanja koji nisu uređeni zakonom ili kolektivnim ugovorom;
 - (ii.) poslovnom ili trgovinskom vjerovniku koje proizlaze iz pružanja robe ili usluga instituciji ili subjektu iz točaka (b), (c) ili (d) članka 1., a koje su ključne za dnevno funkcioniranje poslovanja, uključujući informatičke usluge, komunalije, najam, opskrbu i održavanje prostora;
 - (iii.) poreznim nadležnim tijelima i tijelima nadležnim za socijalno osiguranje, pod uvjetom da te obveze imaju prednost na temelju primjenjivog stečajnog ili građanskog prava.
4. Područje primjene instrumenta sanacije vlastitim sredstvima utvrđeno stavkom 3. ne isključuje da se izvršenje ovlasti za sanaciju primijeni na bilo koji dio osiguranih obveza ili obveza za koje je osiguran kolateral koji premašuje vrijednost imovine, zaloga, založnog prava ili kolaterala u odnosu na koje je osiguran. Osigurane obveznice definirane člankom 52. stavkom 4. Direktive 2009/65/EZ²⁴ mogu se izuzeti od primjene ove odredbe.
5. U iznimnim okolnostima, određene obveze mogu se isključiti ili djelomično isključiti iz primjene otpisa i konverzije u sljedećim slučajevima:
- (a) ako nije moguće obvezu sanirati u razumnom vremenu unatoč dobronamjernim naporima tijela za rješavanje ili
 - (b) ako je isključenje nužno potrebno i razmjerno u cilju daljnje provedbe ključnih zadaća i temeljnog poslovanja tako da se instituciji u rješavanju omogući daljnje obavljanje ključnih aktivnosti, pružanje usluga i provedba transakcija ili
 - (c) ako je isključenje nužno potrebno i razmjerno u cilju izbjegavanja širenja problema u golemim razmjerima kojim bi se ozbiljno narušilo funkcioniranje

²³ Direktiva 98/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 1998. o konačnosti namire u platnim sustavima i sustavima za namiru vrijednosnih papira SL L 166, 11.6.1998, str. 45.

²⁴ Direktiva 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS), SL L 302, 17.11.2009., str. 32.

financijskih tržišta na način da bi se ozbiljno moglo ugroziti gospodarstvo države članice ili Unije ili

- (d) ako bi se primjenom instrumenta sanacije vlastitim sredstvima na te obveze narušila vrijednost tako da bi gubitci koje snose ostali vjerovnici bili veći nego da se te obveze isključe iz sanacije vlastitim sredstvima.

Ako se isključi ili djelomično isključi prihvatljiva obveza ili skupina prihvatljivih obveza, može se povećati razina otpisa ili konverzije koja se primjenjuje na ostale prihvatljive obveze kako bi se u obzir uzela ta isključenja, pod uvjetom da je razina otpisa i konverzije koja se primjenjuje na ostale prihvatljive obveze u skladu s načelom utvrđenim točkom (d) članka 13. stavka 1.

- 6. Ako se isključi ili djelomično isključi prihvatljiva obveza ili skupina prihvatljivih obveza u skladu sa stavkom 5., i ako se gubitci koji bi se podmirili tim obvezama nisu u potpunosti prenijeli na ostale vjerovnike, instituciji u rješavanju može se uplatiti doprinos iz Fonda u cilju:

- (a) pokrivanja svih gubitaka koji nisu podmireni prihvatljivim obvezama i ponovne uspostave nulte vrijednosti neto vrijednosti imovine institucije u rješavanju u skladu s točkom (a) stavka 1.;
- (b) kupnje dionica ili ostalih instrumenata vlasništva odnosno instrumenata kapitala institucije u rješavanju kako bi se institucija rekapitalizirala u skladu s točkom (b) stavka 1.

- 7. Iz Fonda se može isplatiti doprinos iz stavka 6. samo pod uvjetom da doprinos ispunjuje sljedeće kriterije:

- (a) doprinos za apsorpciju gubitaka i rekapitalizaciju koji iznosi najmanje 8 % ukupnih obveza, uključujući vlastita sredstva institucije u rješavanju, izračunan u trenutku mjere rješavanja u skladu s procjenom predviđenom člankom 17., dodijelili su dioničari i imatelji ostalih instrumenata vlasništva, imatelji odgovarajućih instrumenata kapitala i ostalih prihvatljivih obveza na temelju otpisa, konverzije ili drugačije;
- (b) doprinos iz Fonda ne premašuje 5 % ukupnih obveza uključujući vlastita sredstva institucije u rješavanju, izračunan u trenutku mjere rješavanja u skladu s procjenom predviđenom člankom 17.

- 8. Doprinos iz Fonda može se financirati:

- (a) iznosom dostupnim Fondu koji je prikupljen na temelju doprinosa subjekata iz članka 2. u skladu s člankom 66.;
- (b) iznosom koji se može prikupiti *ex post* doprinosima u skladu s člankom 67. u razdoblju od tri godine i
- (c) ako su iznosi iz točaka (a) i (b) nedovoljni, iznosima koji se prikupljaju na temelju alternativnih izvora financiranja u skladu s člankom 69.

9. U izvanrednim okolnostima dodatna financijska sredstva mogu se prikupiti iz alternativnih izvora financiranja nakon što:
 - (a) se dosegne razina od 5 % utvrđena točkom (b) stavka 7. i
 - (b) se svim neosiguranim obvezama koje nemaju prednost, osim prihvatljivim jamstvima, smanji vrijednost ili se potpuno konvertiraju.
10. Kao alternativa ili dodatak, u slučaju ispunjenja uvjeta iz točaka (a) i (b) stavka 7., doprinos se može dodijeliti iz sredstava prikupljenih ex-ante doprinosima u skladu s člankom 66., a koji još uvijek nisu iskorišteni.
11. Za potrebe ove Uredbe ne primjenjuje se podstavak 5. članka 38. (3cab) Direktive o [].
12. Pri donošenju odluke iz stavka 5. u obzir se uzimaju sljedeći čimbenici:
 - (a) načelo da gubitke prvo snose dioničari, a zatim općenito vjerovnici institucije u rješavanju prema redoslijedu prvenstva;
 - (b) razina sposobnosti apsorpcije gubitaka koju bi zadržala institucija u rješavanju u slučaju isključenja obveze ili skupina obveza;
 - (c) potreba da se zadrže odgovarajuća sredstva za financiranje rješavanja.
13. Odbor priprema procjenu sljedećih točaka na temelju procjene koja je u skladu sa zahtjevima iz članka 17.:
 - (a) ukupan iznos za koji se mora smanjiti vrijednost prihvatljivih obveza kako bi se osiguralo da neto vrijednost imovine institucije u rješavanju iznosi nula;
 - (b) po potrebi, ukupan iznos za koji se prihvatljive obveze moraju konvertirati u dionice kako bi se povratio omjer redovnog osnovnog kapitala institucije u rješavanju ili premošćuće institucije.

Pri odlučivanju o primjeni instrumenta sanacije vlastitim sredstvima za potrebe iz točke (a) stavka 1., u procjeni iz prethodnog podstavka utvrđuje se iznos za koji se prihvatljive obveze moraju konvertirati kako bi se povratio omjer redovnog osnovnog kapitala institucije u rješavanju, ili po potrebi premošćuće institucije, uzimajući u obzir sve doprinose kapitala iz fonda za rješavanje u skladu s točkom (d) članka 71. stavka 1. i kako bi se održalo dostatno tržišno povjerenje u instituciju u rješavanju ili premošćuću instituciju te joj se omogućio nastavak ispunjenja uvjeta odobrenja za rad i provedbu aktivnosti za koje je rad odobren u skladu s Direktivom 2013/36/EU ili Direktivom 2004/39/EZ.
14. Isključenja u skladu sa stavkom 5. mogu se primjenjivati za potpuno isključenje obveze iz otpisa ili za ograničavanje razine otpisa koja se primjenjuje na tu obvezu.
15. Ovlasti za otpis ili konverziju moraju biti u skladu sa zahtjevima o redoslijedu prvenstva potraživanja utvrđenom člankom 15.

16. Nacionalno tijelo za rješavanje odmah Odboru prosljeđuje plan reorganizacije poslovanja koji je nakon primjene instrumenta sanacije vlastitim sredstvima zaprimilo od administratora imenovanog u skladu s člankom 47. stavkom 1. Direktive [].

U roku od dva tjedna od dana podnošenja plana reorganizacije poslovanja tijelo za rješavanje Odboru podnosi svoju procjenu plana. U roku od mjesec dana od podnošenja plana reorganizacije poslovanja Odbor procjenjuje vjerojatnost toga da će se planom, ako se provede, povratiti dugoročna održivost subjekta iz članka 2. Procjena se dovršava u dogovoru s nadležnim tijelom.

Ako Odbor smatra da će se planom ostvariti taj cilj, on nacionalnom tijelu za rješavanje dopušta odobravanje plana u skladu s člankom 47. stavkom 5. Direktive []. Ako Odbor smatra da se planom neće ostvariti taj cilj, on nacionalnom tijelu za rješavanje nalaže da obavijesti administratora o njihovim pitanjima te da od administratora zatraži izmjenu plana u kojoj će se baviti tim pitanjima u skladu s člankom 47. stavkom 6. Direktive []. To se obavlja u dogovoru s nadležnim tijelom.

Nacionalno tijelo za rješavanje Odboru prosljeđuje izmijenjeni plan. Odbor nacionalnom tijelu za rješavanje nalaže da u roku od tjedan dana obavijesti administratora o tome smatra li da su se u izmijenjenom planu riješile priopćene nedoumice ili je potrebna daljnja izmjena.

Članak 25.

Praćenje koje provodi Odbor

1. Odbor pomno prati program rješavanja koji provode nacionalna tijela za rješavanje. U tu svrhu nacionalna tijela za rješavanje:
 - (a) surađuju s Odborom te mu pomažu u provedbi dužnosti praćenja;
 - (b) u redovnim razmacima koje utvrdi Odbor, pružaju točne, pouzdane i potpune informacije o provedbi programa rješavanja, primjeni instrumenata rješavanja i izvršenju ovlasti za rješavanje, koje može zatražiti Odbor, što uključuje i informacije o:
 - (i.) poslovanju i financijskoj situaciji institucije u rješavanju, premošćuće institucije i upravitelja imovinom;
 - (ii.) postupanju u odnosu na dioničare i vjerovnike koje bi se primjenjivalo tijekom likvidacije institucije u redovnom stečajnom postupku;
 - (iii.) svim sudskim postupcima koji su u tijeku, a odnose se na likvidaciju imovine posrnule institucije, izazove u pogledu odluke o rješavanju i procjene ili se odnose na prijave za odštetne zahtjeve koje podnesu dioničari ili vjerovnici;
 - (iv.) imenovanju, razrješenju ili zamjeni evaluatora, administratora, računovođa, pravnika i ostalih stručnjaka čija bi pomoć mogla biti

potrebna nacionalnom tijelu za rješavanje te o izvršenju njihovih dužnosti;

- (v.) svim ostalim pitanjima koja se mogu uputiti Odboru;
- (vi.) mjeri u kojoj i načinu na koji nacionalna tijela za rješavanje izvršavaju ovlasti navedene u poglavlju V. Direktive o [];
- (vii.) gospodarskoj održivosti, izvedivosti i provedbi plana reorganizacije poslovanje predviđenog člankom 24. stavkom 16.

Nacionalna tijela za rješavanje Odboru podnose završno izvješće o provedbi programa rješavanja.

2. Na temelju dostupnih informacija Odbor može dati upute nacionalnim tijelima za rješavanje o svim aspektima provedbe programa rješavanja, a posebno elementa iz članka 20. i izvršenju ovlasti za rješavanje.
3. U slučaju da je to potrebno kako bi se ostvarili ciljevi rješavanja, Komisija može, na temelju preporuke Odbora ili na vlastitu inicijativu, preispitati svoju odluku o okviru rješavanja i donijeti odgovarajuće izmjene.

Članak 26.

Provedba odluka o rješavanju

1. Nacionalna tijela za rješavanje poduzimaju potrebne mjere u cilju provedbe odluke o rješavanju iz članka 16. stavka 8., a posebno provedbom kontrole nad subjektima iz članka 2., poduzimanjem potrebnih mjera u skladu s člankom 64. Direktive [] i osiguranjem usklađenosti sa zaštitnim mjerama predviđenim Direktivom []. Nacionalna tijela za rješavanje provode sve odluke koje im uputi Odbor.

U te svrhe oni koriste ovlasti na temelju nacionalnog zakonodavstva u koje se prenosi Direktiva [] i u skladu s uvjetima utvrđenima nacionalnim zakonodavstvom. Nacionalna tijela za rješavanje u potpunosti obavješćuju Odbor o izvršavanju tih ovlasti. Sve mjere koje poduzimaju u skladu su s odlukom iz članka 16. stavka 8.

2. U slučaju da nacionalno tijelo za rješavanje nije primijenilo odluku iz članka 16. ili ju je primijenilo na način kojim se ne ostvaruju ciljevi rješavanja na temelju ove Uredbe, Odbor je ovlašten naložiti instituciji u rješavanju:
 - (a) da prenese na drugu osobu određena prava, imovinu ili obveze institucije u rješavanju;
 - (b) da zatraži konverziju dužničkih instrumenata koji sadržavaju ugovornu odredbu o konverziji u okolnostima predviđenima člankom 18.
3. Institucija u rješavanju mora poštovati sve odluke donesene u skladu sa stavkom 2. Te odluke imaju prednost u odnosu na sve prethodne odluke koje o istom pitanju donesu nacionalna tijela.

4. Pri poduzimanju mjera u odnosu na pitanja na koja se primjenjuje odluka donesena u skladu sa stavkom 2., nacionalna tijela moraju poštovati tu odluku.

Poglavlje 4.

Suradnja

Članak 27.

Obveza suradnje

1. Odbor obavješćuje Komisiju o svim mjerama koje poduzima u cilju pripreme rješavanja. U pogledu svih informacija koje dobiju od Odbora članovi Komisije i osoblje Komisije moraju se pridržavati obveze čuvanja poslovne tajne utvrđene člankom 79.
2. Odbor, Komisija, ESB i nacionalna nadležna tijela i tijela za rješavanje moraju blisko surađivati pri izvršavanju svojih nadležnosti utvrđenih ovom Uredbom. ESB i nacionalna nadležna tijela dostavljaju Odboru i Komisiji sve informacije potrebne za izvršavanje njihovih zadaća.
3. Odbor, Komisija, ESB i nacionalna nadležna tijela i tijela za rješavanje moraju pri izvršavanju svojih nadležnosti utvrđenih ovom Uredbom blisko surađivati u vezi s planiranjem rješavanja, ranom intervencijom i fazama rješavanja u skladu s člancima 7. do 26. ESB i nacionalna nadležna tijela dostavljaju Odboru i Komisiji sve informacije potrebne za izvršavanje njihovih zadaća.
4. Za potrebe ove Uredbe, ako ESB pozove predstavnika Odbora da sudjeluje u Nadzornom odboru ESB-a osnovanom u skladu s člankom 19. Uredbe Vijeća (EU) br. [], Odbor imenuje predstavnika.
5. Za potrebe ove Uredbe Odbor imenuje predstavnika koji sudjeluje u Odboru za rješavanje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo osnovanog u skladu s člankom 113. Direktive [].
6. Odbor blisko surađuje s Europskim fondom za financijsku stabilnost (EFSF) i Europskim stabilizacijskim mehanizmom (ESM), a posebno ako se iz EFSF-a ili ESM-a dodijelila ili će se vjerojatno dodijeliti izravna ili neizravna financijska pomoć subjektima čiji je poslovni nastan u uključenim državama članicama, a posebno u izvanrednim okolnostima iz članka 24. stavka 9.
7. Odbor i ESB sklapaju memorandum o razumijevanju u kojem se opisuju opći uvjeti njihove suradnje utvrđene stavkom 2. Memorandum se redovito revidira i objavljuje se uzimajući u obzir odgovarajuće postupanje s povjerljivim podatcima.

Članak 28.

Razmjena informacija u okviru SRM-a

1. Odbor i nacionalna tijela za rješavanje obvezna su surađivati u dobroj vjeri i razmjenjivati informacije.
2. Odbor Komisiji dostavlja sve informacije relevantne za obavljanje zadaća utvrđenih ovom Uredbom i po potrebi člankom 107. UFEU-a.

Članak 29.

Suradnja u okviru SRM-a i postupanje prema grupacijama

Stavci 4., 5., 6. i 15. članka 12. i članci 80. do 83. Direktive [] ne primjenjuju se na odnose između nacionalnih tijela za rješavanje uključenih država članica. Umjesto toga primjenjuju se odgovarajuće odredbe ove Uredbe.

Članak 30.

Suradnja s neključenim državama članicama

Ako grupacija uključuje subjekte s poslovnim nastanom u uključenim i u neključenim državama članicama, ne dovodeći u pitanje odobrenje Komisije koje je obvezno na temelju ove Uredbe, Odbor predstavlja nacionalna tijela za rješavanje uključenih država članica za potrebe suradnje s neključenim državama članicama u skladu s člancima 7., 8., 11., 12., 15., 50. i 80. do 83. Direktive [].

Članak 31.

Suradnja s tijelima trećih zemalja

Komisija i Odbor, u okviru svojih nadležnosti, isključivo su nadležni zaključiti, u ime nacionalnih tijela za rješavanje uključenih država članica, neobvezujuće dogovore o suradnji iz članka 88. stavka 4. Direktive [] te ih o njima trebaju obavijestiti u skladu sa stavkom 6. tog članka.

Poglavlje 5.

Istražne ovlasti

Članak 32.

Zahtjevi za dostavu informacija

1. Za potrebe izvršenja zadaća iz članaka 7., 8., 11., 16., i 17., Odbor može, izravno ili preko nacionalnih tijela za rješavanje, zahtijevati od sljedećih pravnih ili fizičkih

osoba dostavu informacija koje su potrebne kako bi proveli zadaće koje su im dodijeljene na temelju ove Uredbe:

- (a) subjekata iz članka 2.;
 - (b) zaposlenika subjekata iz članka 2.;
 - (c) trećih osoba kojima su subjekti iz članka 2. eksternizirali poslovne procese ili aktivnosti.
2. Subjekti iz članka 2. i sve osobe iz točke (b) stavka 1. obvezne su dostaviti informacije koje se zahtijevaju na temelju stavka 1. Odredbe o čuvanju službene tajne ne izuzimaju te subjekte i osobe od obveze pružanja tih informacija. Pružanje zatraženih informacija ne smatra se kršenjem obveze čuvanja službene tajne.
 3. U slučaju kada Odbor informacije dobije izravno od tih osoba ili subjekata, obavezan je te informacije staviti na raspolaganje dotičnim nacionalnim tijelima za rješavanje.
 4. Odbor bi trebao redovito dobivati sve informacije o kapitalu, likvidnosti, imovini i obvezama svih institucija na koje ima pravo primijeniti ovlasti rješavanja koje su značajne za potrebe rješavanja.
 5. Odbor, nadležna tijela i nadležna tijela za rješavanje mogu donijeti memorandum o razumijevanju u skladu s postupkom o razmjeni informacija.
 6. Nadležna tijela, uključujući ESB po potrebi, i nacionalna tijela za rješavanje surađuju s Odborom kako bi provjerili jesu li neke ili sve zatražene informacije već dostupne. U slučaju da su informacije dostupne, nadležna tijela, uključujući ESB po potrebi, ili nacionalna tijela za rješavanje Odboru dostavljaju te informacije.

Članak 33.

Opće istrage

1. Za potrebe izvršenja zadaća iz članka 7., 8., 11., 16., i 17. i u skladu sa svim ostalim uvjetima utvrđenima odgovarajućim zakonodavstvom Unije, Odbor može provesti sve potrebne istrage o svim osobama iz članka 32. stavka 1. koje imaju poslovni nastan ili se nalaze u uključenoj državi članici.

U tu svrhu odbor ima pravo:

- (a) zatražiti predaju dokumenata;
- (b) pregledati knjige i evidencije osoba iz članka 32. stavka 1. te napraviti preslike tih knjiga ili evidencija ili uzeti izvatke iz njih;
- (c) dobiti pisana ili usmena objašnjenja od svih osoba iz članka 32. stavka 1. ili njihovih predstavnika ili osoblja;
- (d) razgovarati sa svim osobama koje pristaju na razgovor u cilju prikupljanja informacija koje se odnose na predmet istrage;

2. Osobe iz članka 32. stavka 1. podliježu istragama koje se pokreću na temelju odluke Odbora.

Ako osoba ometa provođenje istrage, nacionalno tijelo za rješavanje uključene države članice u kojoj se nalaze odgovarajući poslovni prostori pruža, u skladu s nacionalnim zakonodavstvom, potrebnu pomoć, uključujući olakšavanje pristupa Odbora poslovnim prostorima pravnih osoba iz članka 32. stavka 1. kako bi se prethodno navedena prava mogla provesti.

Article 34.

Izravni nadzor

1. Za potrebe izvršenja zadaća iz članaka 7., 8., 11., 16., i 17. i u skladu s ostalim uvjetima utvrđenima odgovarajućim zakonodavstvom Unije, Odbor može, uz prethodno obavješćivanje dotičnih nacionalnih tijela za rješavanje, provesti sav potreban izravni nadzor u poslovnim prostorima pravnih osoba iz članka 32. stavka 1. Ako je to potrebno zbog pravilne provedbe i učinkovitosti nadzora, Odbor može provesti izravni nadzor, a da prethodno ne obavijesti te pravne osobe.
2. Službene i druge osobe koje je Odbor ovlastio da provode izravni nadzor mogu ući u poslovne prostore i na posjed pravnih osoba na koje se primjenjuje odluka o istrazi koju je Odbor donio na temelju članka 32. stavka 2. te imaju ovlasti propisane člankom 32. stavkom 1.
3. Pravne osobe iz članka 32. stavka 1. podliježu izravnom nadzoru na temelju odluke Odbora.
4. Službene osobe i ostale osobe u pratnji koje su nacionalna tijela za rješavanje država članica ovlastila ili imenovala, u slučaju provedbe nadzora, aktivno pod nadzorom i koordinacijom Odbora pomažu službenim i drugim osobama koje je Odbor ovlastio. U tu svrhu imaju ovlasti utvrđene stavkom 2. Službene osobe dotičnih nacionalnih tijela za rješavanje uključenih država članica imaju i pravo sudjelovanja u izravnom nadzoru.
5. Ako službene osobe i ostale osobe u pratnji koje je Odbor ovlastio ili imenovao utvrde da se osoba protivi nadzoru koji je naložen u skladu sa stavkom 1., dotična nacionalna tijela za rješavanje uključenih država članica pružaju im potrebnu pomoć u skladu s nacionalnim zakonodavstvom. U mjeri koja je potrebna za provedbu nadzora ta pomoć uključuje pečaćenje poslovnih prostora te knjiga ili evidencija. Ako ta ovlast nije dostupna dotičnim nacionalnim tijelima za rješavanje, ona koriste ovlasti kojima zahtijevaju potrebnu pomoć od ostalih nacionalnih tijela za rješavanje.

Članak 35.

Odobrenje sudskog tijela

1. Ako je za izravni nadzor predviđen člankom 34. stavcima 1. i 2. ili pomoć predviđenu člankom 34. stavkom 5. potrebno odobrenje sudskog tijela na temelju nacionalnih propisa, to se odobrenje mora zatražiti.

2. Ako se zatraži odobrenje iz stavka 1., nacionalno sudbeno tijelo provjerava je li odluka Odbora vjerodostojna te nisu li predviđene prisilne mjere proizvoljne i nerazmjerne u odnosu na predmet nadzora. Pri kontroli razmjernosti prisilnih mjera, nacionalno sudbeno tijelo može od Odbora zatražiti iscrpna objašnjenja, posebno u vezi s osnovama na temelju kojih je Odbor posumnjao u povredu akata iz članka 26. te ozbiljnošću navodne povrede propisa te načinu na koji je uključena osoba na koju se primjenjuju prisilne mjere. Međutim, nacionalno sudbeno tijelo ne preispituje potrebu provedbe nadzora niti zahtijeva da mu se dostave informacije iz spisa koje ima Odbor. Zakonitost odluke Odbora podliježe samo preispitivanju Suda Europske unije.

Poglavlje 6.

Ovlasti sankcioniranja

Članak 36.

Novčane kazne

1. Ako Odbor utvrdi da je subjekt iz članka 2. namjerno ili nepažnjom povrijedio propise iz stavka 2., Odbor nalaže dotičnom nacionalnom tijelu za rješavanje izricanje novčane kazne odgovarajućem subjektu iz članka 2. u skladu s Direktivom [].

Smatra se da je subjekt namjerno povrijedio propise ako postoje objektivni čimbenici koji dokazuju da su subjekt ili njegovi viši rukovoditelji namjerno djelovali kako bi povrijedili propise.
2. Novčane kazne mogu se izreći subjektima iz članka 2. u odnosu na sljedeće povrede:
 - (a) ako ne dostave informacije zatražene u skladu s člankom 32.;
 - (b) ako ne pristanu na opću istragu u skladu s člankom 33. ili izravan nadzor te ne dostave informacije u skladu s člankom 32.;
 - (c) ako ne pridonose Fondu u skladu s člancima 66. ili 67.;
 - (d) ako ne poštuju odluku koju im je uputio Odbor na temelju članka 24.
3. Nacionalna tijela za rješavanje objavljuju sve izrečene novčane kazne u skladu sa stavkom 1. Ako bi se objavljivanjem uzrokovala nerazmjerna šteta uključenim stranama, nacionalna tijela za rješavanje objavljuju sankciju, a da pritom ne otkriju identitet uključenih strana.
4. Odbor može, u cilju utvrđivanja dosljedne, učinkovite i djelotvorne prakse izvršenja i u cilju osiguravanja zajedničke, usklađene i dosljedne primjene ove Uredbe, izdati smjernice o primjeni novčanih kazni i periodičnih penala koje se upućuju nacionalnim tijelima za rješavanje.

Članak 37.

Periodični penali

1. Odbor nalaže dotičnom nacionalnom tijelu za rješavanje izricanje periodičnih penala odgovarajućem subjektu iz članka 2. u skladu s Direktivom [] kako bi se postiglo sljedeće:
 - (a) da kreditna institucija poštuje odluku donesenu na temelju članka 32.;
 - (b) da osoba iz članka 32. stavka 1. dostavi potpune informacije koje su zatražene na temelju odluke u skladu s tim člankom;
 - (c) da osoba iz članka 33. stavka 1. pristane na istragu, a posebno da dostavi cjelovitu evidenciju, podatke, postupke i sve ostale materijale koji se zahtijevaju te da upotpuni i ispravi ostale informacije otkrivene istragom koja se pokreće na temelju odluke donesene u skladu s tim člankom;
 - (d) da osoba iz članka 34. stavka 1. pristane na izravan nadzor naložen na temelju odluke u skladu s tim člankom.
2. Periodični penali moraju biti učinkoviti i razmjerni. Periodični penali izriču se na dnevnoj osnovi sve dok dotična kreditna institucija ili osoba ne počne poštovati odgovarajuće odluke iz točaka (a) do (d) stavka 1.
3. Periodični penali mogu se izreći za razdoblje koje nije duže od šest mjeseci.

DIO III. INSTITUCIJSKI OKVIR

GLAVA 1.

ODBOR

Članak 38.

Pravni status

1. Ovime se osniva Odbor za jedinstveno rješavanje. Odbor je agencija Europske unije koja ima posebnu strukturu u skladu s njezinim zadaćama. On ima pravnu osobnost.
2. U svim državama članicama Odbor ima najširu pravnu sposobnost koja se priznaje pravnim osobama na temelju nacionalnog prava. Odbor može osobito steći ili prodati pokretnu i nepokretnu imovnu te biti stranka u pravnom postupku.
3. Odbor zastupa njegov izvršni direktor.

Članak 39.

Sastav

1. Odbor čine:
 - (a) izvršni direktor;
 - (b) zamjenik izvršnog direktora;
 - (c) član kojeg imenuje Komisija;
 - (d) član kojeg imenuje ESB;
 - (e) član kojeg imenuje svaka uključena država članica, a koji predstavlja nacionalno tijelo za rješavanje.
2. Mandati izvršnog direktora, zamjenika izvršnog direktora i članova odbora koje imenuje Komisija i ESB iznose pet godina. U skladu s člankom 53. stavkom 6. mandat se ne može obnoviti.
3. Administrativna i upravljačka struktura odbora uključuje:
 - (a) plenarnu sjednicu odbora u okviru koje se izvršavaju zadaće utvrđene člankom 47.;

- (b) izvršnu sjednicu odbora u okviru koje se izvršavaju zadaće utvrđene člankom 51.;
- (c) izvršnog direktora koji izvršava zadaće utvrđene člankom 53.;

Članak 40.

Usklađenost s pravom Unije

Odbor djeluje u skladu s pravom Unije, a posebno u skladu s odlukama Komisije na temelju ove Uredbe.

Članak 41.

Odgovornost

1. Odbor je za provedbu ove Uredbe odgovoran Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji, u skladu sa stavcima 2. do 8.
2. Odbor svake godine podnosi Europskom parlamentu, Vijeću, Komisiju i Revizorskom sudu izvješće o izvršenju zadaća koje su mu povjerene na temelju ove Uredbe.
3. Izvršni direktor to izvješće javno dostavlja Europskom parlamentu i Vijeću.
4. Na zahtjev Europskog parlamenta izvršni direktor sudjeluje na saslušanju nadležnih odbora Parlamenta o izvršenju njegovih zadaća u vezi s rješavanjem.
5. Na zahtjev Vijeća izvršnog direktora može saslušati Vijeće u vezi s njegovim zadaćama u pogledu rješavanja.
6. Odbor odgovara usmenim ili pismenim putem na pitanja koja mu upute Europski parlament i Vijeće, u skladu s njegovim vlastitim postupcima, a u prisutnosti predstavnika uključenih država članica čija valuta nije euro.
7. Izvršni direktor na zahtjev održava povjerljive usmene rasprave iza zatvorenih vrata s predsjednikom ili zamjenikom predsjednika nadležnog odbora Europskog parlamenta ako su te rasprave obvezne za izvršavanje ovlasti Europskog parlamenta na temelju Ugovora. Europski parlament i Odbor sporazumno se dogovaraju o detaljnim načinima organizacije takvih rasprava u cilju osiguravanja potpune povjerljivosti u skladu s obvezama o povjerljivosti koje ima ESB u svojstvu nadležnog tijela na temelju odgovarajućeg zakonodavstva Unije.
8. Tijekom svih istraga koje provodi Parlament Odbor je obvezan na temelju UFEU-a surađivati s Parlamentom. Odbor i Parlament zaključuju odgovarajuće dogovore o praktičnim načinima izvršenja demokratske odgovornosti i nadzora nad izvršenjem zadaća koje su Odboru povjerene na temelju ove Uredbe. Ti dogovori uključuju, među ostalim, pristup informacijama, suradnju u istragama i informacije o postupku odabira izvršnog direktora.

Članak 42.

Nacionalni parlamenti

1. Zbog posebnih zadaća Odbora nacionalni parlamenti uključenih država članica mogu na temelju vlastitih postupaka zatražiti od Odbora odgovor u pisanom obliku na sva zapažanja ili pitanja koja oni upute Odboru u vezi s dužnostima odbora na temelju ove Uredbe.
2. Nacionalni parlament uključene države članice može od izvršnog direktora zatražiti da sudjeluje u razmjeni stajališta u vezi s rješavanjem kreditnih institucija u toj državi članici zajedno s predstavnikom nacionalnog tijela za rješavanje.
3. Ovom Uredbom ne dovodi se u pitanje odgovornost nacionalnih tijela za rješavanje nacionalnim parlamentima u skladu s nacionalnim zakonodavstvom u odnosu na izvršenje zadaća koje nisu povjerene Odboru ili Komisiji na temelju ove Uredbe.

Članak 43.

Neovisnost

1. Odbor i nacionalna tijela za rješavanje djeluju neovisno i u općem interesu prilikom izvršenja zadaća koje su im povjerene na temelju ove Uredbe.
2. Članovi odbora iz članka 40. stavka 2. djeluju neovisno i objektivno u interesu Unije kao cjeline i ne smiju zatražiti niti primati naputke od institucija ili tijela Unije, bilo koje vlade države članice ili bilo kojeg drugog javnog ili privatnog tijela.

Članak 44.

Sjedište

Sjedište Odbora je u Bruxellesu, u Belgiji.

GLAVA II

PLENARNE SJEDNICE ODBORA

Članak 45.

Sudjelovanje na plenarnim sjednicama

Svi članovi Odbora sudjeluju na plenarnim sjednicama.

Članak 46.

Zadaće

1. Na plenarnim sjednicama Odbor:

- (a) do 30. studenoga svake godine donosi godišnji program rada Odbora za sljedeću godinu u skladu s člankom 49. stavkom 1., koji se temelji na nacrtu koji podnosi izvršni direktor i koji se u svrhu informiranja dostavlja Europskom parlamentu, Vijeću, Komisiji i Europskoj središnjoj banci;
- (b) donosi godišnji proračun Odbora u skladu s člankom 59. stavkom 2.;
- (c) odlučuje o dobrovoljnom zaduživanju u okviru financijskih aranžmana u skladu s člankom 68., uzajamna potpora nacionalnih financijskih aranžmana u skladu s člankom 72. i pozajmljivanju sustavu osiguranja depozita u skladu s člankom 73.;
- (d) donosi godišnje izvješće o aktivnostima Odbora iz članka 42. To izvješće sadrži detaljna objašnjenja o provedbi proračuna;
- (e) donosi financijska pravila koja se primjenjuju na Odbor u skladu s člankom 61.
- (f) donosi strategiju o borbi protiv prijevара, razmjerno rizicima od prijevara uzimajući u obzir troškove i koristi mjera koje se trebaju provoditi;
- (g) donosi pravila o sprječavanju sukoba interesa i upravljanja njime u odnosu na svoje članove;
- (h) donosi poslovnik;
- (i) u skladu sa stavkom 2., u odnosu na osoblje Odbora, izvršava ovlasti tijela za imenovanja koje su mu dodijeljene na temelju Pravilnika o osoblju i ovlasti tijela nadležnog za sklapanje ugovora o radu na temelju Uvjeta zaposlenja ostalih službenika²⁵ („ovlast tijela za imenovanja”)
- (j) donosi odgovarajuća provedbena pravila za primjenu Pravilnika o osoblju i Uvjeta zaposlenja ostalih službenika u skladu s člankom 110. Pravilnika o osoblju;
- (k) imenuje računovodstvenog službenika, na temelju Pravilnika o osoblju i Uvjeta zaposlenika ostalih službenika, koji je funkcionalno neovisan u obavljanju svojih poslova;
- (l) osigurava odgovarajuće postupanje u odnosu na saznanja i preporuke koje se temelje na izvješćima i evaluacijama unutarnje i vanjske revizije te na istragama Europskog ureda za borbu protiv prijevara (OLAF);
- (m) donosi sve odluke o uspostavi interne organizacije Odbora i po potrebi njezinim izmjenama.

2. Na plenarnoj sjednici Odbor donosi, u skladu s člankom 110. Pravilnika o osoblju, odluku temeljenu na članku 2. stavku 1. Pravilnika o osoblju i članku 6. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika kojom se odgovarajuće ovlasti tijela za imenovanja delegiraju izvršnom direktoru i utvrđuju se uvjeti na temelju koji se delegiranje ovlasti može ukinuti. Izvršni direktor ovlašten je daljnje delegirati te ovlasti.

Ako se to zahtijeva u iznimnim okolnostima, Odbor može na plenarnoj sjednici izvršnom direktoru privremeno ukinuti delegirane ovlasti tijela za imenovanja te ovlasti koje je on daljnje delegirao te može te ovlasti sam izvršavati ili ih delegirati jednom od članova Odbora ili članova osoblja osim izvršnom direktoru.

Članak 47.

Plenarna sjednica Odbora

1. Izvršni direktor saziva plenarne sjednice Odbora.
2. Odbor u okviru plenarne sjednice održava barem dva sastanka godišnje. Nadalje, Odbor se sastaje na inicijativu izvršnog direktora, na zahtjev Komisije ili na zahtjev barem jedne trećine članova.
3. Odbor može na plenarnu sjednicu pozvati promatrače da sudjeluju na sastancima na *ad hoc* osnovi.
4. Odbor osigura tajništvo za plenarnu sjednicu Odbora.

Članak 48.

Postupak odlučivanja

1. Odbor na plenarnoj sjednici odluke donosi običnom većinom svojih članova. Međutim, odluke iz točke (c) članka 47. stavka 1. donose se dvotrećinskom većinom članova Odbora.
2. Izvršni direktor sudjeluje u glasovanju.
3. Odbor donosi i javno objavljuje svoj poslovnik. Poslovnikom se utvrđuju detaljniji aranžmani glasovanja, a posebno okolnosti u okviru kojih član može djelovati u ime drugog člana te po potrebi pravila o kvorumu.

GLAVA III.

IZVRŠNA SJEDNICA ODBORA

Članak 49.

Sudjelovanje na izvršnim sjednicama

1. Na temelju stavaka 2. i 3. članovi Odbora iz članka 40. stavka 1. točaka (a) do (d) sudjeluju na izvršnim sjednicama Odbora.
2. Prilikom rasprave o subjektu iz članka 2. ili grupaciji subjekata čiji je poslovni nastan u samo jednoj uključenoj državi članici, član kojeg imenuje ta država članica sudjeluje i u raspravama i postupku donošenja odluka u skladu s člankom 52. stavcima 1. i 3.
3. Prilikom rasprave o prekograničnoj grupaciji član kojeg imenuje država članica u kojoj se nalazi tijelo za rješavanje na razni grupacije, kao i članovi koje imenuju države članice u kojoj se nalazi poslovni nastan podružnice ili subjekta na koje se odnosi konsolidirani nadzor, sudjeluju u raspravama i postupku donošenja odluka u skladu s člankom 52. stavcima 2. i 3.

Članak 50.

Zadaće

1. U okviru plenarne sjednice Odboru pomaže izvršna sjednica Odbora.
2. Na izvršnoj sjednici Odbor:
 - (a) priprema odluke koje Odbor donosi na plenarnoj sjednici;
 - (b) donosi sve odluke za provedbu ove Uredbe.To uključuje:
 - (i.) pružanje Komisiji, što je prije moguće, svih odgovarajućih informacija na temelju kojih Komisija može procijeniti i donijeti obrazloženo mišljenje na temelju članka 16. stavka 6.;
 - (ii.) odlučivanje o dijelu II. proračuna Odbora koji se odnosi na Fond.
3. Ako je to potrebno zbog hitnosti, Odbor može na izvršnoj sjednici donijeti određene privremene odluke u ime plenarne sjednice Odbora, a posebno o pitanjima administrativnog upravljanja, uključujući proračunska pitanja.
4. Odbor se sastaje u okviru izvršne sjednice na inicijativu izvršnog direktora ili na zahtjev svojih članova.

5. Odbor u okviru plenarne sjednice donosi poslovnik Odbora na izvršnoj sjednici.

Članak 51.

Odlučivanje

1. Prilikom rasprave o pojedinačnom subjektu ili grupaciji čiji je poslovni nastan u samo jednoj uključenoj državi članici, Odbor na izvršnim sjednicama donosi odluke običnom većinom svojih uključenih članova. U slučaju neriješenog rezultata glasovanja izvršni direktor ima odlučujući glas.
2. Prilikom rasprave o prekograničnoj grupaciji, Odbor na izvršnim sjednicama donosi odluke običnom većinom svojih uključenih članova. Članovi odbora iz članka 40. stavka 2. i član kojeg imenuje država članica u kojoj se nalazi tijelo za rješavanje na razini grupacije imaju svaki jedan glas. Ostali uključeni članovi imaju svaki pravo glasa koji je jednak razlomku jednog glasa i broja nacionalnih tijela za rješavanje država članica u kojima se nalazi poslovni nastan podružnice ili subjekta na koje se odnosi konsolidirani nadzor. U slučaju neriješenog rezultata glasovanja izvršni direktor ima odlučujući glas.
3. Sve dok se ne postigne ciljana razina financiranja iz članka 65., član kojeg imenuje država članica može zatražiti novu raspravu Odbora ako odluka o kojoj se raspravlja utječe na fiskalne odgovornosti te države članice.
4. Odbor na izvršnoj sjednici donosi i objavljuje poslovnik o izvršnim sjednicama.

Sastanke Odbora u okviru izvršne sjednice saziva izvršni direktor na vlastitu inicijativu ili na zahtjev dvaju članova, a sastancima predsjedava izvršni direktor. Odbor može pozvati promatrače da prisustvuju izvršnim sjednicama na ad hoc osnovi.

GLAVA IV.

IZVRŠNI DIREKTOR I ZAMJENIK IZVRŠNOG DIREKTORA

Članak 52.

Imenovanje i zadaće

1. Odborom upravlja izvršni direktor koji dužnost obnaša u punom radnom vremenu i koji ne obnaša dužnosti na nacionalnoj razini.
2. Izvršni direktor nadležan je za sljedeće:
 - (a) priprema rada Odbora u okviru plenarnih i izvršnih sjednica te sazivanje sastanaka i predsjedanje njima;
 - (b) sva kadrovska pitanja;

- (c) pitanja svakodnevnog upravljanja;
- (d) izvršenje proračuna Odbora u skladu s člankom 59. stavkom 3.;
- (e) upravljanje Odborom;
- (f) provedba godišnjeg programa rada Odbora;
- (g) svake godine izvršni direktor priprema nacrt izvješća s odjeljkom o aktivnostima rješavanja koje provodi Odbor i odjeljkom o financijskim i administrativnim pitanjima.

3. Izvršnom direktoru pomaže zamjenik izvršnog direktora.

Zamjenik izvršnog direktora obavlja zadaće izvršnog direktora u njegovoj odsutnosti.

- 4. Izvršni direktor i zamjenik izvršnog direktora imenuju se na temelju postignuća, vještina, znanja o bankarskim i financijskim pitanjima te na temelju iskustva značajnog za financijski nadzor i uređenje.
- 5. Nakon saslušanja Odbora u okviru plenarne sjednice Komisija predlaže Vijeću popis kandidata za imenovanje izvršnog direktora i zamjenika izvršnog direktora. Vijeće imenuje izvršnog direktora i zamjenika izvršnog direktora nakon saslušanja Europskog parlamenta.
- 6. Odstupajući od članka 40. stavka 2., mandat prvog zamjenika izvršnog direktora imenovanog nakon stupanja na snagu ove Uredbe iznosi tri godine; mandat se može jednom obnoviti na razdoblje od pet godina. Izvršni direktor i zamjenik izvršnog direktora ostaju na dužnosti sve do imenovanja njihovih nasljednika.
- 7. Izvršni direktor ili zamjenik izvršnog direktora čiji je mandat produljen ne smije sudjelovati u još jednom postupku odabira za isto radno mjesto na kraju ukupnog razdoblja mandata.
- 8. Ako izvršni direktor ili zamjenik izvršnog direktora više ne ispunjuju uvjete potrebne za obavljanje njihovih zadaća ili ako su počinili tešku povredu dužnosti, Vijeće može, na prijedlog Komisije i nakon saslušanja Europskog parlamenta, razriješiti dužnosti izvršnog direktora ili zamjenika izvršnog direktora.

Članak 53.

Neovisnost

- 1. Izvršni direktor i zamjenik izvršnog direktora izvršavaju svoje zadaće u skladu s odlukama Komisije i Odbora.

Prilikom sudjelovanja u raspravama i postupcima donošenja odluka u okviru Odbora, izvršni direktor i zamjenik izvršnog direktora ne smiju zatražiti niti primati naputke od institucija ili tijela Unije, već moraju izražavati vlastita stajališta i neovisno glasovati. Tijekom tih rasprava i postupka donošenja odluka zamjenik izvršnog direktora ne smije biti pod utjecajem izvršnog direktora.

2. Nijedna država članica i nijedno javno ili privatno tijelo ne smiju pokušati utjecati na izvršnog direktora i zamjenika izvršnog direktora u obavljanju njihovih zadaća.
3. U skladu s Pravilnikom o osoblju iz članka 78. stavka 6., izvršni direktor i zamjenik izvršnog direktora obvezni su nakon odlaska iz službe i dalje se ponašati časno i diskretno u pogledu prihvaćanja određenih imenovanja ili povlastica.

GLAVA V.

FINANCIJSKE ODREDBE

Poglavlje 1.

Opće odredbe

Članak 54.

Resursi

Odbor je nadležan osigurati potrebna financijska sredstva i ljudske resurse za obavljanje zadaća koji su mu povjereni na temelju ove Uredbe.

Članak 55.

Proračun

1. Za svaku financijsku godinu, koja odgovara kalendarskoj godini, priprema se procjena svih prihoda i rashoda Odbora te se ona prikazuje u proračunu Odbora.
2. Proračun Odbora mora biti uravnotežen u pogledu prihoda i rashoda.
3. Proračun se sastoji od dva dijela: dio I. za administraciju Odbora i dio II. za Fond.

Članak 56.

Dio I. proračuna za administraciju Odbora

1. The revenues of Part I of the budget shall consist of the annual contributions necessary to cover the administrative expenditure in accordance with Article 62(1) (a).
2. Rashodi dijela I. proračuna sadržavaju troškove osoblja, plaća, administracije, infrastrukture, stručne izobrazbe i poslovanja.

Članak 57.

Dio II. proračuna za Fond

1. Prihodi dijela II. proračuna sadržavaju osobito sljedeće:
 - (a) doprinosi koje uplaćuju institucije koje imaju poslovni nastan u uključenim državama članicama u skladu s člankom 62., osim godišnjeg doprinosa iz članka 62. stavka 1. točke (a);
 - (b) krediti dobiveni na temelju ostalih financijskih aranžmana rješavanja u neuključenim državama članicama u skladu s člankom 68. stavkom 1.
 - (c) krediti dobiveni od financijskih institucija ili ostalih trećih strana u skladu s člankom 69.;
 - (d) povrat na ulaganja iznosa iz Fonda u skladu s člankom 70.
2. Rashodi dijela II. proračuna sadržavaju sljedeće:
 - (a) troškovi za potrebe navedene u članku 71.;
 - (b) ulaganja u skladu s člankom 70.;
 - (c) kamate za kredite dobivene na temelju ostalih financijskih aranžmana rješavanja u neuključenim državama članicama u skladu s člankom 68. stavkom 1.
 - (d) kamate na kredite dobivene od financijskih institucija ili ostalih trećih osoba u skladu s člankom 69.;

Članak 58.

Donošenje i izvršenje proračuna

1. Do 15. veljače svake godine izvršni direktor priprema procjenu prihoda i rashoda Odbora za sljedeću godinu i podnosi je Odboru na odobrenje u okviru plenarne sjednice najkasnije do 31. ožujka svake godine.
2. Proračun Odbora donosi se na plenarnoj sjednici Odbora na temelju izvještaja o procjenama. Prema potrebi, proračun se usklađuje na odgovarajući način.
3. Izvršni direktor izvršava proračun Odbora.

Članak 59.

Revizija i kontrola

1. Unutar odbora uspostavlja se funkcija unutarnje revizije koja se provodi u skladu s odgovarajućim međunarodnim standardima. Unutarnji revizor, kojeg imenuje Odbor,

nadležan je za provjeru ispravnosti djelovanja sustava i postupaka izvršenja proračuna Odbora.

2. Unutarnji revizor savjetuje Odbor o pitanjima povezanim s rizicima upućivanjem neovisnih mišljenja o kvaliteti sustava upravljanja i kontrole te upućivanjem preporuka o poboljšanju uvjeta provedbe poslovanja i promicanju dobrog financijskog upravljanja.
3. Odbor je odgovoran za uspostavu sustava i postupaka unutarnje kontrole koji unutarnjem revizoru omogućuju izvršenje zadaća.

Članak 60.

Financijsko izvještavanje i razrješnica

1. Izvršni direktor djeluje u svojstvu dužnosnika za ovjeravanje.
2. Dužnosnik za ovjeravanje Odbora dostavlja Revizorskom sudu privremene financijske izvještaje do 1. ožujka sljedeće financijske godine.
3. Do 31. ožujka svake godine Odbor u okviru svoje izvršne sjednice dostavlja Europskom parlamentu, Vijeću, Komisiji i Revizorskom sudu izvještaj o privremenim financijskim izvještajima Odbora za prethodnu financijsku godinu.
4. Nakon primitka primjedbi Revizorskog suda o privremenim financijskim izvještajima odbora, izvršni direktor sastavlja konačne financijske izvještaje Odbora koji su u njegovoj nadležnosti i dostavlja ih Odboru na odobravanje u okviru plenarne sjednice.
5. Izvršni direktor dostavlja, do 1. srpnja nakon svake financijske godine, konačne financijske izvještaje Europskom parlamentu, Vijeću, Komisiji i Revizorskom sudu.
6. Izvršni direktor do 30. rujna dostavlja Revizorskom sudu odgovor na primjedbe Revizorskog suda.
7. Konačni financijski izvještaji objavljuju se u Službenom listu Europske unije do 15. studenoga sljedeće godine.
8. Odbor na plenarnoj sjednici daje izvršnom direktoru razrješnicu u pogledu izvršenja proračuna.
9. Izvršni direktor dostavlja Europskom parlamentu, na njegov zahtjev, sve potrebne informacije u pogledu financijskih izvještaja Odbora.

Članak 61.

Financijska pravila

Odbor donosi, nakon savjetovanja s Revizorskim sudom Unije i Komisijom, unutarnje financijske odredbe kojima se osobito utvrđuje postupak donošenja i izvršenja proračuna.

Ako je to u skladu s osobitom naravi Odbora, financijske odredbe temelje se na Okvirnoj financijskoj uredbi za tijela osnovana na temelju UFEU-a u skladu s člankom 208. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije.²⁶

Članak 62.

Doprinosi

1. Subjekti iz članka 2. pridonose proračunu Odbora u skladu s ovom Uredbom i delegiranim aktima o doprinosima donesenim u skladu sa stavkom 5. Doprinosi sadržavaju sljedeće:
 - (a) godišnje doprinose potrebne za pokrivanje administrativnih rashoda;
 - (b) godišnje *ex ante* doprinose potrebne za dostizanje ciljane razine financiranja Fonda utvrđene člankom 65., izračunanom u skladu s člankom 66.
 - (c) izvanredne *ex post* doprinose, izračunane u skladu s člankom 67.
2. Iznosi doprinosa izračunavaju se tako da se njihovom razinom osiguraju rashodi koji su u načelu dostatni da bi proračun Odbora svake godine bio uravnotežen te da bi se njime ispunjivali zadaće Fonda.
3. U skladu s delegiranim aktima iz stavka 5., doprinose koje duguje svaki subjekt iz članka 2. Odbor utvrđuje odlukom koju upućuje dotičnom subjektu. Odbor primjenjuje pravila o postupcima, izvještavanju i sva ostala pravila kojima se osigurava potpuno i pravodobno plaćanje doprinosa.
4. Iznosi prikupljeni u skladu sa stavcima 1., 2., 3. upotrebljavaju se samo za potrebe ove Uredbe.
5. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte o doprinosima u skladu s člankom 82. kako bi:
 - (a) utvrdila vrstu doprinosa i pitanja za koje se doprinosi moraju uplatiti, način izračuna iznosa doprinosa, način plaćanja doprinosa;
 - (b) odredila pravila o prijavi, računovodstvu, izvještavanju te ostala pravila iz stavka 3. kojima se osigurava potpuno i pravodobno plaćanje doprinosa;
 - (c) odredila sustav doprinosa za institucije kojima je odobren rad nakon što Fond dosegne ciljanu razinu;
 - (d) odredila godišnje doprinose potrebne za pokrivanje administrativnih rashoda Odbora prije nego što on počne potpuno djelovati.

²⁶ SL L 298, 26.10.2012., str. 1.

Članak 63.

Mjere za borbu protiv prijevара

1. Kako bi olakšala borbu protiv prijevара, korupcije i svake druge nezakonite djelatnosti u skladu s Uredbom (EZ) br.1073/1999, u roku od šest mjeseci od dana kada postane operativan, Odbor pristupa Međuinstitucijskom sporazumu od 25. svibnja 1999. o unutarnjim istragama Europskog ureda za borbu protiv prijevара (OLAF) i donosi odgovarajuće odredbe koje se primjenjuju na cjelokupno osoblje Odbora uz uporabu obrasca iz Priloga tom Sporazumu.
2. Europski revizorski sud ovlašten je za provođenje revizija, na temelju dokumenata i na licu mjesta, svih korisnika, izvođača i podizvođača koji su od Odbora primili sredstva Unije.
3. OLAF može provoditi istrage, uključujući provjere na licu mjesta i inspekcije, kako bi se utvrdilo postoji li prijevара, korupcija ili druga nezakonita djelatnost koja ugrožava financijske interese Unije u vezi s ugovorom koji je financirao Odbor u skladu s odredbama i postupcima utvrđenima u Uredbi (EZ) br. 1073/1999 i Uredbi (Euratom, EZ) br. 2185/96.

Poglavlje 2.

Jedinstveni fond za rješavanje banaka

ODJELJAK 1.

OSNIVANJE FONDA

Članak 64.

Opće odredbe

1. Ovime se osniva Jedinstveni fond za rješavanje banaka.
2. Odbor se koristi sredstvima iz Fonda samo u svrhu osiguravanja učinkovite provedbe instrumenata rješavanja i ovlasti navedenih u dijelu II., glavi I. te u skladu s ciljevima rješavanja i načelima za upravljanje rješavanjem utvrđenima u člancima 12. i 13. Proračun Unije ni u kojem se slučaju ne smatra odgovornim za rashode ili gubitke Fonda.
3. Vlasnik Fonda je Odbor.

Članak 65.

Ciljana razina financiranja

1. U razdoblju od najviše deset godina od stupanja na snagu ove Uredbe, dostupna financijska sredstva Fonda iznose najmanje 1 % iznosa depozita svih kreditnih institucija s odobrenjem u uključenim državama članicama koji su osigurani u skladu s Direktivom 94/19/EZ.
2. Tijekom početnog razdoblja iz stavka 1. doprinosi Fondu izračunani u skladu s člankom 66. i prikupljeni u skladu s člankom 62. vremenski se raspodjeljuju što je moguće ravnomjernije dok se ne ostvari ciljana razina, osim ako se, ovisno o okolnostima, mogu predujmiti s obzirom na povoljne tržišne uvjete ili potrebe za sredstvima.
3. Odbor može produljiti početno razdoblje za najviše četiri godine u slučaju da Fond obavlja ukupne isplate u iznosu većem od 0,5 % ukupnog iznosa iz stavka 1.
4. Ako se nakon početnog razdoblja iz stavka 1. dostupna financijska sredstva smanje na iznos manji od ciljane razine navedene u stavku 1., doprinosi koji se izračunavaju u skladu s člankom 66. prikupljaju se dok se ne ostvari ciljana razina. Ako dostupna financijska sredstva iznose manje od polovine ciljane razine, godišnji doprinosi ne smiju biti manji od jedne četvrtine ciljane razine.
5. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 82. kako bi odredila sljedeće:
 - (a) kriterije za vremensku raspodjelu doprinosa Fondu izračunanih u skladu sa stavkom 2.;
 - (b) okolnosti pod kojima se plaćanje doprinosa može predujmiti u skladu sa stavkom 2.;
 - (c) kriterije za određivanje broja godina za koji se početno razdoblje iz stavka 1. može produljiti u skladu sa stavkom 3.;
 - (d) kriterije za utvrđivanje godišnjih doprinosa predviđenih u stavku 4.

Članak 66.

Ex ante doprinosi

1. Pojedinačni doprinos svake institucije prikuplja se najmanje jedanput godišnje i izračunava se razmjerno iznosu njezinih obveza, isključujući vlastita sredstva i osigurane depozite, u odnosu na ukupne obveze, isključujući vlastita sredstva i osigurane depozite svih institucija s odobrenjem na državnim područjima uključenih država članica.

Doprinos se usklađuje razmjerno profilu rizičnosti svake institucije u skladu s kriterijima navedenima u delegiranim aktima iz članka 94. stavka 7. Direktive [].

2. Dostupna financijska sredstva koja se uzimaju u obzir kako bi se ostvarila ciljana razina financiranja navedena u članku 65. mogu uključivati obveze plaćanja koja su u potpunosti osigurana kolateralima niskog rizika i neopterećena pravima bilo koje treće osobe, stoje na raspolaganju i izdvojena su isključivo za uporabu od strane Odbora za potrebe navedene u članku 71. stavku 1. Udio tih neopozivih obveza plaćanja ne premašuje 30 % ukupnog iznosa doprinosa prikupljenih u skladu sa stavkom 1.
3. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 82. kako bi odredila sljedeće:
 - (a) metodu izračuna pojedinačnih doprinosa iz stavka 1.;
 - (b) kvalitetu kolaterala za osiguranje obveza plaćanja iz stavka 2.;
 - (c) kriterije za izračun udjela obveza plaćanja iz stavka 2.

Članak 67.

Izvanredni ex post doprinosi

1. Ako dostupna financijska sredstva nisu dovoljna za pokrivanje gubitaka, troškova ili drugih rashoda nastalih uporabom sredstava iz Fonda, Odbor u skladu s člankom 62. prikuplja izvanredne *ex post* doprinose od institucija s odobrenjem na državnim područjima uključenih država članica kako bi se pokrili dodatni iznosi. Ti se izvanredni doprinosi raspodjeljuju među institucijama u skladu s pravilima utvrđenima u članku 66.
2. Odbor može u skladu s delegiranim aktima iz stavka 3. u cijelosti ili djelomično izuzeti instituciju od obveze plaćanja *ex post* doprinosa u skladu sa stavkom 1. ako bi ukupni iznos plaćanja iz članka 66. i stavka 1. ovog članka ugrozio namirenje potraživanja drugih vjerovnika te institucije. Takvo se izuzeće ne dodjeljuje na razdoblje duže od šest mjeseci, ali može se produžiti na zahtjev institucije.
3. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 82. kako bi odredila okolnosti i uvjete pod kojima se subjekt iz članka 2. može djelomično ili u cijelosti izuzeti od *ex post* doprinosa iz stavka 2.

Članak 68.

Dobrovoljno kreditiranje među financijskim aranžmanima

1. Odbor može zatražiti zajam za Fond od svih drugih financijskih aranžmana za rješavanje u neuključenim državama članicama, u slučaju:
 - (a) da iznosi prikupljeni u skladu s člankom 66. nisu dovoljni za pokrivanje gubitaka, troškova ili drugih rashoda nastalih uporabom sredstava iz Fonda;
 - (b) da izvanredni *ex post* doprinosi predviđeni u članku 67. nisu odmah dostupni;

- (c) da alternativna sredstva financiranja predviđena u članku 69. nisu odmah dostupna pod razumnim uvjetima.
2. Ti financijski aranžmani za rješavanje odlučuju o takvom zahtjevu u skladu s člankom 97. Direktive []. Uvjeti kreditiranja podliježu članku 97. stavku 3. točkama (a), (b) i (c) te Direktive [].

Članak 69.

Alternativna sredstva financiranja

1. Odbor može za Fond ugovoriti zajmove ili druge oblike potpore od financijskih institucija ili trećih osoba u slučaju da iznosi prikupljeni u skladu s člancima 66. i 67. nisu odmah dostupni ili nisu dovoljni za pokrivanje rashoda nastalih uporabom sredstava iz Fonda.
2. Zajam ili drugi oblici potpore iz stavka 1. otplaćuju se u cijelosti unutar roka otplate zajma u skladu s člankom 62.
3. Svi rashodi nastali korištenjem zajmova navedenih u stavku 1. idu na teret samog Odbora, a ne proračuna Unije ili uključenih država članica.

ODJELJAK 2.

UPRAVLJANJE FONDOM

Članak 70.

Ulaganja

1. Odbor upravlja Fondom i može zatražiti od Komisije da obavlja određene zadaće povezane s upravljanjem Fondom.
2. Samo se Fond koristi iznosima primljenima od institucije u rješavanju ili premošćujuće institucije, kamatama i drugim prihodima od ulaganja te svim drugim prihodima.
3. Odbor ulaže iznose iz Fonda u obveznice uključenih država članica ili međuvladinih organizacija ili u imovinu s visokim stupnjem likvidnosti i visoke kreditne sposobnosti. Potrebno je geografski dovoljno diversificirati ulaganja. Povrat od tih ulaganja koristi Fond.
4. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte o detaljnim pravilima za upravljanje Fondom u skladu s postupkom utvrđenim u članku 82.

ODJELJAK 3.

UPORABA SREDSTAVA IZ FONDA

Članak 71.

Zadaća Fonda

1. Unutar okvira o kojem odlučuje Komisija kada primjenjuje instrumente za rješavanje na subjekte iz članka 2., Odbor može koristiti sredstva iz Fonda u sljedeće svrhe:
 - (d) za osiguranje imovine ili obveza institucije u rješavanju, njezinih društava kćeri, premošćujuće institucije ili upravitelja imovinom;
 - (e) za odobrenje zajmova institucijama u rješavanju, njezinim društvima kćerima, premošćujućim institucijama ili upravitelju imovinom;
 - (f) za kupnju imovine institucije u rješavanju;
 - (g) za uplaćivanje kapitala premošćujućoj instituciji ili upravitelju imovinom;
 - (h) za plaćanje odštete dioničarima ili vjerovnicima ako su nakon procjene u skladu s člankom 17. stavkom 5. plaćanjem njihovih potraživanja primili manje nego što bi nakon procjene u skladu s člankom 17. stavkom 16. primili likvidacijom u okviru redovnog stečajnog postupka;
 - (i) za plaćanje doprinosa instituciji u rješavanju umjesto doprinosa koji bi se ostvario otpisom određenih vjerovnika kada se primjenjuje instrument sanacije vlastitim sredstvima i kada tijelo za rješavanje odluči isključiti određene vjerovnike iz područja primjene sanacije vlastitim sredstvima u skladu s člankom 24. stavkom 3.;
 - (j) za sve kombinacije mjera iz točaka (a) do (f).
2. Fond se u kontekstu instrumenta prodaje društva može koristiti za poduzimanje mjera iz točaka (a) do (g) koje se odnose na kupca.
3. Sredstva iz Fonda se ne koriste izravno za nadoknađivanje gubitaka institucije ili subjekta iz članka 2. ili za dokapitalizaciju institucije ili subjekta iz članka 2. U slučaju da korištenje financijskog aranžmana za rješavanje za potrebe iz stavka 1. neizravno dovede do toga da se dio gubitaka institucije ili subjekta iz članka 2. proslijedi Fondu, primjenjuju se načela za korištenje financijskog aranžmana za rješavanje utvrđena u članku 24.
4. Odbor ne smije kapital uplaćen u skladu sa stavkom 1. točkom (f) držati više od pet godina.

Članak 72.

Uzajamna potpora nacionalnih financijskih aranžmana u slučaju skupnog rješavanja koje uključuje institucije iz neuključenih država članica

U slučaju skupnog rješavanja u koje su uključene s jedne strane institucije s odobrenjem u jednoj ili više uključenih država članica te s druge strane institucije s odobrenjem u jednoj ili više neuključenih država članica, Fond pridonosi financiranju skupnog rješavanja u skladu s odredbama utvrđenima u članku 98. Direktive [].

Članak 73.

Korištenje sustava osiguranja depozita u kontekstu rješavanja

1. Kada Odbor poduzme mjere rješavanja i pod uvjetom da se tim mjerama osigurava da deponenti i dalje imaju pristup svojim depozitima, uključena država članica osigurava da je sustav osiguranja depozita kojem institucija pripada odgovoran za iznose navedene u članku 99. stavku 1. i stavku 4. Direktive [].
2. Iznos do kojeg je sustav osiguranja depozita odgovoran u skladu sa stavkom 1. određuje se u skladu s uvjetima utvrđenima u članku 17.
3. Prije nego što odluči, u skladu sa stavkom 1. ovog članka, iznos do kojeg je sustav osiguranja depozita odgovoran u skladu s uvjetima utvrđenima u članku 39. stavku 3. točki (d) Direktive [], Odbor se savjetuje s dotičnim sustavom osiguranja depozita uzimajući u obzir hitnost predmeta.
4. U slučaju da sredstva iz sustava osiguranja depozita nisu dovoljna za pokrivanje iznosa koji se trebaju isplatiti deponentima, a druga sredstva iz dotične uključene države članice nisu odmah dostupna, Fond može posuditi potrebna sredstva tom sustavu osiguranja depozita pod uvjetom da su ispunjeni svi uvjeti u skladu s člankom 10. Direktive 94/19/EZ.

GLAVA VI.

OSTALE ODREDBE

Članak 74.

Povlastice i imuniteti

Protokol (br. 7.) o povlasticama i imunitetima Europske unije koji je priložen Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije primjenjuje se na Odbor i njegovo osoblje.

Članak 75.

Jezici

1. Na Odbor se primjenjuje Uredba Vijeća br. 1.²⁷
2. Odbor odlučuje o internim dogovorima u vezi s jezikom Odbora.
3. Odbor odlučuje koji se od službenih jezika koristi za slanje dokumenata institucijama ili tijelima Unije.
4. Odbor se sa svakim nacionalnim tijelom za rješavanje može dogovoriti o jeziku ili jezicima na kojima trebaju biti sastavljeni dokumenti koji se šalju nacionalnom tijelu za rješavanje ili koje šalje nacionalno tijelo za rješavanje.
5. Prevoditeljske usluge potrebne za funkcioniranje Odbora pruža Prevoditeljski centar za tijela Europske Unije.

Članak 76.

Osoblje Odbora

1. Pravilnik o osoblju i Uvjeti zaposlenja ostalih službenika te pravila koja sporazumno donose institucije Unije za primjenu Pravilnika o osoblju i Uvjeta zaposlenja ostalih službenika, primjenjuju se na osoblje Odbora, uključujući i izvršnog direktora i zamjenika izvršnog direktora.
2. Odbor u suglasnosti s Komisijom donosi odgovarajuća provedbena pravila za primjenu Pravilnika o osoblju i Uvjeta zaposlenja ostalih službenika, u skladu s člankom 110. Pravilnika o osoblju.

Članak 77.

Razmjena osoblja

1. Odbor može angažirati upućene nacionalne stručnjake i drugo osoblje koje nije zaposleno u Odboru.
2. Odbor na plenarnoj sjednici donosi odgovarajuću odluku kojom se utvrđuju pravila o razmjeni i upućivanju osoblja u Odbor iz nacionalnih tijela za rješavanje i među nacionalnim tijelima za rješavanje uključenih država članica.
3. Odbor može uspostaviti interne timove za rješavanje koje čini osoblje nacionalnih tijela za rješavanje uključenih država članica.

²⁷ SL 17, 6.10.1958., str. 385.

Članak 78.

Odgovornost Odbora

1. Ugovorna odgovornost Odbora uređuje se zakonom koji se primjenjuje na dotični ugovor.
2. Sud Europske unije nadležan je za donošenje presuda na temelju svake arbitražne klauzule sadržane u ugovoru koji je Odbor sklopio.
3. U slučaju izvanugovorne odgovornosti, Odbor u skladu s općim načelima koja su zajednička zakonima o odgovornosti javnih tijela država članica, nadoknađuje svaku štetu koju prouzroči on ili njegovo osoblje pri obavljanju svojih dužnosti, posebno pri funkcijama rješavanja, uključujući radnje i propuste u korist stranih postupaka rješavanja.
4. Odbor nacionalnom tijelu za rješavanje nadoknađuje štetu za koju ga je osudio nacionalni sud ili koju se ono obvezalo platiti u dogovoru s Odborom u okviru izvansudske nagodbe te koja proizlazi iz radnje ili propusta koje je nacionalno tijelo za rješavanje počinilo tijekom bilo kojeg rješavanja u skladu s ovom Uredbom, osim ako ta radnja ili propust predstavlja povredu prava Unije, ove Uredbe, odluke Komisije ili odluke Odbora, ili očitu i ozbiljnu pogrešku u prosudbi.
5. Sud Europske unije nadležan je za svaki spor u vezi sa stavicima 3. i 4. Postupci u predmetima koji proizlaze iz izvanugovorne odgovornosti ne mogu se pokrenuti nakon proteka roka od pet godina od nastanka događaja koji je povod pokretanju postupka.
6. Osobna odgovornost osoblja prema Odboru uređuje se odredbama utvrđenima Pravilnikom o osoblju ili Uvjetima zaposlenja koji se na njih primjenjuju.

Članak 79.

Poslovna tajna i razmjena informacija

1. Članovi Odbora, osoblje Odbora i osoblje razmijenjeno s uključenom državom članicom ili upućeno iz nje koje obavlja zadaće rješavanja, podliježu čuvanju poslovne tajne u skladu s člankom 339. UFEU-a i odgovarajućim odredbama zakonodavstva Unije, čak i nakon prestanka njihovih dužnosti.
2. Odbor osigurava da osobe koje pružaju usluge izravno ili neizravno, stalno ili povremeno, koje su povezane s obavljanjem dužnosti, podliježu jednakoj obvezi čuvanja poslovne tajne.
3. Za potrebe obavljanja zadaća koje su mu dodijeljene ovom Uredbom, Odbor se u okviru svojih ograničenja i pod uvjetima utvrđenima u mjerodavnom zakonodavstvu Unije, ovlašćuje za razmjenu informacija s nacionalnim ili europskim tijelima u slučajevima u kojima mjerodavno pravo Unije nacionalnim nadležnim tijelima dopušta objavljivanje informacija tim subjektima ili u kojima države članice mogu dopustiti takvo objavljivanje u skladu s mjerodavnim pravom Unije.

Članak 80.

Transparentnost

1. Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća²⁸ primjenjuje se na dokumente koje posjeduje Odbor.
2. U roku od šest mjeseci od datuma prvog sastanka, Odbor donosi detaljna pravila za primjenu Uredbe (EZ) br. 1049/2001.
3. Odluke koje donese Odbor u skladu s člankom 8. Uredbe (EZ) br. 1049/2001, mogu biti predmetom pritužbe upućene Europskom ombudsmanu ili postupka pred Sudom Europske unije, nakon žalbe upućene Žalbenom vijeću, ovisno o slučaju, u skladu s uvjetima iz članka 228. i 263. UFEU-a.
4. Obrada osobnih podataka od strane Odbora podliježe Uredbi (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća²⁹. Obrada osobnih podataka od strane nacionalnih tijela za rješavanje podliježe Direktivi 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća³⁰.

Članak 81.

Sigurnosna pravila za zaštitu klasificiranih i osjetljivih neklasificiranih podataka

Odbor primjenjuje sigurnosna načela obuhvaćena sigurnosnim pravilima Komisije za zaštitu klasificiranih podataka Europske Unije (EUCI) i osjetljivih neklasificiranih podataka, kako je utvrđeno u prilogu Odluci 2001/844/EZ, EZUČ, Euratom. Primjena sigurnosnih načela uključuje primjenu odredbi za razmjenu, obradu i čuvanje takvih podataka.

²⁸ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnoj dostupnosti dokumenata Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije, SL L 145, 31.5.2001., str. 43.

²⁹ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti osoba u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom protoku takvih podataka, SL L 8, 12.1.2001., str. 1.

³⁰ Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka, SL L 281, 23.11.1995., str. 31.

DIO IV.

IZVRŠNE OVLAŠTI I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 82.

Postupak delegiranja

1. Ovlašti za donošenje delegiranih akata dodjeljuju se Komisiji u skladu s uvjetima utvrđenima u ovom članku.
2. Delegiranje ovlaštati dodjeljuje se na neodređeno vrijeme od datuma iz članka 88.
3. Delegiranje ovlaštati iz članka 62. stavka 5., članka 65. stavka 5., članka 66. stavka 3., članka 67. stavka 3. i članka 70. stavka 4. Europski parlament ili Vijeće mogu opozvati u bilo kojem trenutku. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlaštati koje je u njoj navedeno. Ona proizvodi učinke sljedećeg dana od dana objave odluke u *Službenom listu Europske unije* ili od kasnijeg dana utvrđenog u odluci. Ona ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
4. Čim donese delegirani akt, Komisija o njemu istodobno obavješćuje Europski parlament i Vijeće.
5. Delegirani akt donesen u skladu s člankom 62. stavkom 5., člankom 65. stavkom 5., člankom 66. stavkom 3., člankom 67. stavkom 3. i člankom 70. stavkom 4. stupa na snagu samo ako se tomu ne usprotive ni Europski parlament ni Vijeće u roku od dva mjeseca od obavješćivanja Europskog parlamenta i Vijeća o tom aktu ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće izvijestili Komisiju da se ne protive. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 83.

Preispitivanje

1. Do 31. prosinca 2016. i nakon toga svakih pet godina, Komisija objavljuje izvješće o primjeni ove Uredbe s posebnim naglaskom na praćenje mogućih posljedica na neometano funkcioniranje unutarnjeg tržišta. U izvješću se ocjenjuje sljedeće:
 - (a) funkcioniranje jedinstvenog mehanizma rješavanja i utjecaja aktivnosti rješavanja na interese Unije kao cjeline te na koherentnost i integritet unutarnjeg tržišta financijskih usluga, uključujući mogući utjecaj na strukture nacionalnih bankarskih sustava unutar Unije te u pogledu učinkovitosti mehanizama suradnje i razmjene podataka unutar jedinstvenog mehanizma rješavanja, između jedinstvenog mehanizma rješavanja i jedinstvenog nadzornog mehanizma, između jedinstvenog mehanizma rješavanja i nacionalnih tijela za rješavanje i nacionalnih nadležnih tijela neuključenih država članica;
 - (b) učinkovitost mehanizama neovisnosti i obveze polaganja računa;

- (c) interakcija između Odbora i Europskog nadzornog tijela za bankarstvo;
 - (d) interakcija između Odbora i nacionalnih tijela za rješavanje neuključenih država članica te učinak jedinstvenog mehanizma rješavanja na te države članice.
2. Izvješće se prosljeđuje Europskom parlamentu i Vijeću. Komisija izrađuje popratne prijedloge ako je potrebno.

Članak 84.

Izmjena Uredbe (EU) br. 1093/2010

Uredba (EU) br. 1093/2010 mijenja se kako slijedi:

1. Članak 4. točka 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. „nadležna tijela” znači:

- (i.) nadležna tijela definirana u točki 40. članka 4. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive 2007/64/EZ te kako se navodi u Direktivi 2009/110/EZ;
- (ii.) s obzirom na direktive 2002/65/EZ i 2005/60/EZ, tijela nadležna za osiguravanje usklađenosti kreditnih i financijskih institucija sa zahtjevima iz tih direktiva;
- (iii.) s obzirom na sustave osiguranja depozita, tijela koja upravljaju sustavom osiguranja depozita u skladu s Direktivom 94/19/EZ ili, ako poslovanjem sustava osiguranja depozita upravlja privatno društvo, javno tijelo koje nadzire te sustave u skladu s tom Direktivom i
- (iv.) u pogledu članka 62. stavka 5., članka 65. stavka 5., članka 66. stavka 3., članka 67. stavka 4. i članka 70. stavka 4. tijela za rješavanje određena u članku 3. te Direktive i Jedinstveni odbor za rješavanje uspostavljen Uredbom (EU) br. .../... Europskog parlamenta i Vijeća.

2. U članku 25. umeće se sljedeći stavak:

„1.a Tijelo može organizirati i provoditi stručne revizije razmjene podataka i zajedničkih aktivnosti Odbora iz Uredbe o jedinstvenom mehanizmu rješavanja i nacionalnih tijela za rješavanje država članica koje nisu uključene u jedinstveni mehanizam rješavanja pri rješavanju prekograničnih skupina kako bi se ojačala učinkovitost i dosljednost rezultata. U tu svrhu Tijelo razvija metode kojima se omogućuje objektivna procjena i usporedba.”

3. U članku 40. stavku 6. dodaje se sljedeći treći podstavak:

„Za potrebe djelovanja u području primjene članka 62. stavka 5., članka 65. stavka 5., članka 66. stavka 3., članka 67. stavka 4. i članka 70. stavka 4. izvršni direktor Europskog odbora za rješavanje ima ulogu promatrača u Odboru nadzornih tijela.”

Članak 85.

Zamjena nacionalnih financijskih aranžmana za rješavanje

Od dana primjene iz članka 88. drugog podstavka Fond se smatra financijskim aranžmanom za rješavanje uključenih država članica u skladu s glavom VII. Direktive [].

Članak 86.

Sporazum o sjedištu i uvjeti rada

1. Potrebni dogovori o smještaju Odbora u državi članici domaćinu i objekti koje ta država članica daje na raspolaganje zajedno s posebnim pravilima koja se u državi članici domaćinu primjenjuju na izvršnog direktora, članove Odbora na plenarnoj sjednici, osoblje Odbora i članove njihovih obitelji utvrđuju se u Sporazumu o sjedištu sklopljenom između Odbora i države članice domaćina nakon što je Odbor dao suglasnost na plenarnoj sjednici i najkasnije u roku od 2 godine od stupanja na snagu ove Uredbe.
2. Država članica domaćin Odbora osigurava najbolje uvjete za funkcioniranje Odbora, uključujući višejezično, europski usmjereno školovanje te primjerenu prometnu povezanost.

Članak 87.

Početak rada Odbora

1. Odbor postaje u potpunosti operativan do 1. siječnja 2015.
2. Komisija je odgovorna za uspostavu i početno djelovanje Odbora dok Odbor ne uspostavi operativnu sposobnost za izvršavanje vlastitog proračuna. U tu svrhu:
 - (a) dok izvršni direktor ne preuzme dužnosti nakon što ga je imenovalo Vijeće u skladu s člankom 53., Komisija može odrediti dužnosnika Komisije da djeluje kao privremeni izvršni direktor i obavlja dužnosti koje se dodjeljuju izvršnom direktoru;
 - (b) odstupajući od članka 47. stavka 1. točke i. te do donošenja odluke iz članka 47. stavka 2. privremeni izvršni direktor ima ovlasti tijela nadležnog za imenovanja;
 - (c) Komisija može ponuditi pomoć Odboru, posebno upućivanjem dužnosnika Komisije za obavljanje aktivnosti posrednika pod odgovornošću privremenog izvršnog direktora ili izvršnog direktora;
 - (d) Komisija u ime Odbora prikuplja godišnje doprinose iz članka 62. stavka 5. točke (d).

3. Privremeni izvršni direktor može odobriti sva plaćanja obuhvaćena odobrenim sredstvima iz proračuna Odbora i može sklapati ugovore, uključujući i ugovore o radu.

Članak 88.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članci 7. do 23. i članci 25. do 38. primjenjuju se od 1. siječnja 2015.

Članak 24. primjenjuje se od 1. siječnja 2018.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu,

Za Europski parlament
Predsjednik

Za Vijeće
Predsjednik

ZAKONODAVNI FINANCIJSKI IZVJEŠTAJ

1. OKVIR PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

- 1.1. Naslov prijedloga/inicijative
- 1.2. Područja politike o kojima je riječ u strukturi ABM/ABB
- 1.3. Vrsta prijedloga/inicijative
- 1.4. Ciljevi
- 1.5. Osnova prijedloga/inicijative
- 1.6. Trajanje i financijski učinak
- 1.7. Predviđeni načini upravljanja

2. MJERE UPRAVLJANJA

- 2.1. Pravila praćenja i izvješćivanja
- 2.2. Sustav upravljanja i kontrole
- 2.3. Mjere za sprečavanje prijevara i nepravilnosti

3. PROCJENA FINANCIJSKOG UČINKA PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

- 3.1. Relevantni naslovi višegodišnjeg financijskog okvira i proračunske linije rashoda
- 3.2. Procjena učinka na rashode
 - 3.2.1. *Sažetak procjene učinka na rashode*
 - 3.2.2. *Procjena učinka na odobrena sredstva za poslovanje*
 - 3.2.3. *Procjena učinka na administrativna odobrena sredstva*
 - 3.2.4. *Usklađenost s tekućim višegodišnjim financijskim okvirom*
 - 3.2.5. *Doprinosi trećih osoba*
- 3.3. Procjena učinka na prihode

ZAKONODAVNI FINACIJSKI IZVJEŠTAJ

1. OKVIR PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

1.1. Naslov prijedloga/inicijative

Uredba Europskog parlamenta i Vijeća o uspostavi jedinstvenog mehanizma rješavanja i jedinstvenog fonda za rješavanje banaka.

1.2. Područja politike o kojima je riječ u strukturi ABM/ABB³¹

Unutarnje tržište – financijska tržišta

1.3. Vrsta prijedloga/inicijative

Prijedlog/inicijativa odnosi se na **ново djelovanje**

Prijedlog/inicijativa odnosi se na **ново djelovanje nakon pilot-projekta/pripremnog djelovanja**³²

Prijedlog/inicijativa odnosi se na **produženje postojećeg djelovanja**

Prijedlog/inicijativa odnosi se na **djelovanje koje je preusmjereno na novo djelovanje**

1.4. Ciljevi

1.4.1. Višegodišnji strateški ciljevi Komisije koje se želi ostvariti prijedlogom/inicijativom

- ojačati unutarnje tržište za bankarske usluge uz istovremeno održavanje ravnopravnih uvjeta natjecanja;
- održati financijsku stabilnost i povjerenje u banke, osigurati kontinuitet ključnih financijskih usluga, izbjeći širenje problema;
- svesti na minimalnu razinu gubitke za društvo u cjelini, a osobito za porezne obveznike, zaštititi deponente te smanjiti moralni hazard.

1.4.2. Posebni ciljevi i predmetne aktivnosti ABM/ABB

Na temelju prethodno navedenih općih ciljeva teži se sljedećim posebnim ciljevima:

Priprema i sprečavanje:

- povećati pripravnost supervizora i banaka za krizne situacije i
- omogućiti rješivost svih banaka.

³¹ ABM: Activity-Based Management (upravljanje po djelatnostima) Proračun temeljen na aktivnosti.
³² Kako je navedeno u članku 54. stavku 2. točki (a) ili (b) Financijske uredbe.

Rana intervencija:

- poboljšati mehanizme za ranu intervenciju supervizora banaka.

Rješavanje banaka:

- osigurati pravovremeno i pouzdano rješavanje banaka obuhvaćenih jedinstvenim nadzornim mehanizmom;
- pružiti pravnu sigurnost dionicima u postupku rješavanja banaka.

financiranje:

- osnovati jedinstveni fond za rješavanje banaka kojim se mogu učinkovito apsorbirati geografski neravnomjerno raspoređeni gubici u bankarskom sustavu Unije;
- osigurati da se rješavanje posrnutih banaka u potpunosti pokriva iz doprinosa financijskih institucija nakon sanacije vlastitim sredstvima dioničara i vjerovnika.

1.4.3. Očekivani rezultati i učinak

- prekinuti začarani krug između suverenih država i njihovih banaka;
- omogućiti pravedne uvjete i pristup bankovnom financiranju svim poduzetnicima diljem bankarske unije;
- svesti na minimalnu razinu gubitke deponenata, država i poreznih obveznika nastale zbog oporavka i rješavanja velikih sistemski važnih banaka.

1.4.4. Pokazatelji rezultata i učinka

- dugoročne kamate na državne obveznice među državama članicama;
- broj banaka u postupku rješavanja;
- trošak rješavanja banaka, uključujući isplate iz jedinstvenog fonda za rješavanje;
- promjene u udjelu duga podložnog sanaciji u bankama.

1.5. Osnova prijedloga/inicijative

1.5.1. Uvjeti koje treba ispuniti kratkoročno ili dugoročno

Kao što je navedeno u Nacrtu za produbljenu i istinsku ekonomsku i monetarnu uniju i izvješću predsjedničke četvorke iz 2012., integrirani financijski okvir ili „bankarska unija” ključan je dio političkih mjera za vraćanje Europe na put gospodarskog oporavka i rasta. Neusklađeni nacionalni odgovori na neuspjeh banaka pojačali su fragmentiranost unutarnjeg tržišta u području zajmova i financiranja. Uslijed toga

narušava se prijenos zajedničke monetarne politike, a odvajanjem sredstava ugrožavaju se zajmovi za poduzetnike i potrošače.

To nanosi posebnu štetu u europodručju. Oslanjanjem na nacionalna fiskalna sredstva u slučaju propasti banaka, države i banke i dalje se povezuju u začarani krug zbog nedovoljnih mogućnosti za upotrebu monetarnih instrumenata za rješavanje nedostataka u bankarskom sektoru. Poduzetnici u državama članicama čija se sposobnost spašavanja banaka u problemima na svojem državnom području smatra niskom nalaze se u vrlo nepovoljnom položaju u odnosu na konkurenciju. Štoviše, kako se moglo vidjeti tijekom krize, problemi u nekim državama članicama europodručja mogu se na temelju sumnji i financijskih poveznica vrlo brzo proširiti na druge države članice koje se na tržištima smatraju podložnima sličnim rizicima.

U svojim je zaključcima iz prosinca 2012. Europsko vijeće izjavilo: „U okruženju u kojem je nadzor nad bankama djelotvorno prenesen na jedinstveni nadzorni mehanizam, postojat će potreba za jedinstvenim mehanizmom rješavanja s ovlastima potrebnim da osigura mogućnost rješavanja svih banaka u uključenim državama članicama s pomoću odgovarajućih instrumenata.”

Kako bi se osigurala financijska stabilnost i rast u europodručju nužan je brz napredak prema bankarskoj uniji. Stoga je na temelju čvrstog regulatornog okvira koji dijeli 28 članova unutarnjeg tržišta (jedinstveni pravilnik) Europska komisija odabrala uključivi pristup i predložila plan za razvoj bankarske unije s različitim instrumentima i mjerama, koji je potencijalno otvoren svim državama članicama, a u svakom slučaju uključuje sadašnjih 17 članica europodručja.

Tim prvim korakom, jedinstvenim nadzornim mehanizmom (SSM) za banke europodručja i one u državama članicama koje se žele pridružiti, ESB-u se daju ovlasti za provedbu ključnih zadataka nadzora nad takvim bankama.

Suzakonodavci trenutačno pregovaraju o još jednom ključnom aspektu bankarske unije, naime o prijedlogu direktive kojom se uspostavlja okvir za oporavak i rješavanje kreditnih institucija i investicijskih društava (direktiva o oporavku i rješavanju banaka) donesenom 2012. Direktivom o oporavku i rješavanju banaka donijet će se pravila o načinu provedbe rješavanja diljem unutarnjeg tržišta, a nacionalnim tijelima za rješavanje osigurati ovlasti i postupci kojima se omogućuje rješavanje banaka.

U skladu sa zaključcima Europskog vijeća, za integraciju bankarskih tržišta Unije potreban je mehanizam rješavanja koji obuhvaća čitavo europodručje za postupanje s bankama u teškoćama i upravljanje rizikom od širenja problema, kako bi se zaštitila financijska stabilnost europodručja u korist čitavog unutarnjeg tržišta.

U skladu s nacrtom Komisije iz 2012., dugoročni cilj je stvaranje bankarske unije za banke u svim državama članicama. Izravan nadzor Europske središnje banke u kombinaciji s jedinstvenim mehanizmom rješavanja za banke te djelotvornim i solidnim sustavima osiguranja depozita u svim državama članicama pridonijet će zadržavanju povjerenja u održivu stabilnost Unije.

1.5.2. Dodana vrijednost uključenja EU-a

U skladu s načelom supsidijarnosti iz članka 5.3. UEU-a, u područjima koja nisu obuhvaćena njezinom izravnom nadležnošću Unija postupa samo i u onoj mjeri u kojoj države članice ne mogu dostatno ostvariti ciljeve predloženog djelovanja na središnjoj razini ili na regionalnoj i lokalnoj razini, nego se oni zbog svojih razmjera i učinaka mogu na bolji način ostvariti na razini Unije.

Rješavanje posrnulih banaka na nediskriminirajući način i u skladu s jedinstvenim skupom pravila namijenjenih poboljšanju funkcioniranja ekonomske i monetarne unije i unutarnjeg tržišta može se osigurati samo djelovanjem na europskoj razini. Unatoč visokoj razini integracije bankarskog sektora Unije, znatne razlike među odlukama o rješavanju donesenima na nacionalnoj razini mogle bi dovesti do neprihvatljivih rizika za financijsku stabilnost.

Jedinstvena valuta iziskuje jedinstveni nadzor i izbjegavanje štetne ekonomske fragmentacije pri rješavanju banaka europodručja. Jedinstveni mehanizam rješavanja bit će učinkovitiji od mreže nacionalnih tijela za rješavanje, posebno s obzirom na prekogranične bankarske grupacije kod kojih brzina i koordinacija imaju ključnu ulogu u smanjivanju troškova i vraćanju povjerenja. To će uključivati i znatne ekonomije razmjera te će se time izbjeći negativni vanjski učinci do kojih bi moglo doći na temelju odluka donesenih isključivo na nacionalnoj razini.

1.5.3. Sukladnost i moguća sinergija s ostalim prikladnim instrumentima

Tim prvim korakom, jedinstvenim nadzornim mehanizmom (SSM) za banke europodručja i one u državama članicama koje se žele pridružiti, ESB-u se daju ovlasti za provedbu ključnih zadataka nadzora nad takvim bankama.

Suzakonodavci trenutačno pregovaraju o još jednom ključnom aspektu bankarske unije, naime o prijedlogu direktive kojom se uspostavlja okvir za oporavak i rješavanje kreditnih institucija i investicijskih društava (direktiva o oporavku i rješavanju banaka) donesenom 2012. Direktivom o oporavku i rješavanju banaka donijet će se pravila o načinu provedbe rješavanja diljem unutarnjeg tržišta, a nacionalnim tijelima za rješavanje osigurati ovlasti i postupci kojima se omogućuje rješavanje banaka.

U skladu sa zaključcima Europskog vijeća, za integraciju bankarskih tržišta Unije potreban je mehanizam rješavanja koji obuhvaća čitavo europodručje za postupanje s bankama u teškoćama i upravljanje rizikom od širenja problema, kako bi se zaštitila financijska stabilnost europodručja u korist čitavog unutarnjeg tržišta.

U skladu s nacrtom Komisije iz 2012., dugoročni cilj je stvaranje bankarske unije za banke u svim državama članicama. Izravan nadzor ESB-a u kombinaciji s jedinstvenim mehanizmom rješavanja za banke te djelotvornim i solidnim sustavima osiguranja depozita u svim državama članicama pridonijet će zadržavanju povjerenja u održivu stabilnost Unije.

1.6. Trajanje i financijski učinak

Prijedlog/inicijativa **ograničenog trajanja**

- Prijedlog/inicijativa na snazi od [DD/MM]GGGG do [DD/MM]GGGG
- financijski utjecaj od GGGG do GGGG

Prijedlog/inicijativa **neograničenog trajanja**

- provedba s razdobljem osnivanja od 2014. do kraja 2014.
- nakon kojeg slijedi puna provedba.

1.7. Predviđena metoda/metode upravljanja³³

Izravno upravljanje od strane Komisije

- upravljanje provode odjeli Komisije, uključujući osoblje u delegacijama Unije;
- upravljanje provode izvršne agencije.

Podijeljeno upravljanje s državama članicama

Neizravno upravljanje delegiranjem zadaća provedbe:

- i. trećim zemljama ili tijelima koje su one odredile;
- međunarodnim organizacijama i njihovim agencijama (navesti);
- EIB-u i Europskom investicijskom fondu
- tijelima na koja se upućuje u članku 208. i članku 209. Financijske uredbe;
- javno-pravnim tijelima
- tijelima uređenima privatnim pravom koja pružaju javne usluge u mjeri u kojoj daju odgovarajuća financijska jamstva
- tijelima uređenima privatnim pravom države članice kojima je povjerena provedba javno-privatnog partnerstva i koja daju odgovarajuća financijska jamstva
- osobama kojima je povjerena provedba određenih djelovanja u ZVSP-u u skladu s glavom V. UEU-a i koje su navedene u odgovarajućem temeljnom aktu.
- *Ako se naznačuje više od jednog načina upravljanja, molimo da se pojedinosti navedu u odjeljku „Napomene”.*

³³

Pojedinosti o načinima upravljanja i upućivanja na Financijsku uredbu mogu se naći na internetskoj stranici BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

Napomene

2. MJERE UPRAVLJANJA

2.1. Pravila praćenja i izvješćivanja

U skladu s člankom 47. Uredbe Odbor dužan je odgovarati Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji za provedbu ove Uredbe, među ostalim, svake godine podnijeti izvješće Europskom parlamentu, Vijeću, Komisiji i Europskom revizorskom sudu o izvršavanju zadaća koje su mu povjerene ovom Uredbom.

2.2. Sustav upravljanja i kontrole

2.2.1. Utvrđeni rizici

Prijedlogom se ne uvode novi rizici povezani sa zakonitom, ekonomičnom, učinkovitom i djelotvornom upotrebom odobrenih proračunskih sredstava.

Međutim, pri upravljanju unutarnjim rizicima treba uzeti u obzir posebnu prirodu financijskog mehanizma Odbora. Za razliku od mnogih drugih tijela koja osnivaju Zajednice, rad Odbora financiraju isključivo financijske institucije.

Osim toga, Odbor je dužan osigurati upravljanje jedinstvenim fondom za rješavanje banaka. U tom smislu morat će se izraditi i donijeti paket postupaka unutarnje kontrole.

2.2.2. Informacije o uspostavi sustava unutarnje kontrole

Okvir i pravila unutarnje kontrole trebaju biti u skladu sa sustavima koje primjenjuju druga tijela koja je osnovala Komisija, osim u slučaju upravljanja jedinstvenim fondom za rješavanje banaka za koji će biti potrebno donošenje posebnog paketa pravila.

2.2.3. Troškovi i koristi kontrola i procjena očekivane razine rizika od pogreške

Unutarnja kontrola uključuje se u postupke Odbora koji se odnose na obavljanje njegovih dužnosti i provedbu zadaća koje mu se dodjeljuju. Trošak tih postupaka ne smije nadilaziti njihove prednosti u izbjegavanju bitnih pogrešaka.

2.3. Mjere za sprečavanje prijevара i nepravilnosti

U cilju borbe protiv prijevара, korupcije i svih drugih nezakonitih djelovanja, na Odbor se bez ograničenja primjenjuju odredbe Uredbe (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 1999. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevара (OLAF).

Odbor pristupa međuinstitucijskom sporazumu od 25. svibnja 1999. između Europskog parlamenta, Vijeća Europske unije i Komisije europskih zajednica u vezi s unutarnjim istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevара (OLAF) i odmah donosi odgovarajuće odredbe za cjelokupno osoblje Odbora.

U odlukama o financiranju te sporazumima i instrumentima provedbe koji iz njih proizlaze izričito se propisuje da Revizorski sud i OLAF mogu po potrebi izvršiti

provjere na licu mjesta korisnika sredstava koja dodjeljuje Odbor i osoblja nadležnog za raspodjelu sredstava.

Člancima 58. – 63. Uredbe o osnivanju Odbora utvrđuju se odredbe o izvršenju proračuna Odbora i nadzoru nad njim te važeća finacijska pravila.

3. PROCJENA FINANCIJSKOG UČINKA PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

U analizi u nastavku nalazi se procjena ukupnih troškova Odbora i njegove uprave (u daljnjem tekstu: Odbor) te Komisije na temelju ovog prijedloga.

Troškove Odbora u potpunosti pokrivaju financijske institucije obuhvaćene europskim mehanizmom rješavanja. Kako bi se u potpunosti pokrili proračunski troškovi Odbora, otprilike 6 000 banaka europodručja osim svojih godišnjih doprinosa jedinstvenom fondu za rješavanje banaka plaćat će i proporcionalni fiksni doprinos navedenom iznosu. Stopa doprinosa donosi se na godišnjoj osnovi zajedno s proračunom Odbora. Stopa doprinosa za financiranje Odbora svake se godine prilagođuje kako bi se osigurao uravnotežen proračun Odbora.

Odbor izvršava zadaće povezane s pripremom i provedbom rješavanja, doprinosima fondu za rješavanje i upravljanjem njime. U pogledu pripreme rješavanja, Odbor sastavlja ili preispituje planove za rješavanje, sudjeluje u prekograničnim kolegijima za rješavanje i priprema stvarna rješavanja. Za znatan broj institucija i grupacija Odbor mora u suradnji sa supervizorom (za konsolidaciju) i nacionalnim tijelima za rješavanje sastaviti planove za rješavanje kojima se omogućuju djelatnosti rješavanja koje se mogu poduzeti kada budu ispunjeni uvjeti za rješavanje te barem jednom godišnje preispitati planove i po potrebi ih ažurirati. Odbor također mora procijeniti rješivost institucija i grupacija i otklanjati moguće ozbiljne zapreke rješivosti.

Nacionalna tijela za rješavanje također moraju izraditi planove za rješavanje za druge subjekte i grupacije koje Odbor mora preispitati. Ako neka grupacija uključuje subjekte koji imaju poslovni nastan i izvan uključenih država članica, Odbor na kolegiju za rješavanje zastupa nacionalna tijela za rješavanje uključenih država članica. Kolegiji za rješavanje osnivaju se kako bi se osigurala suradnja i koordinacija među relevantnim nadležnim tijelima te, među ostalim, obavljale zadaće povezane s izradom planova za rješavanje, procjenom rješivosti i stvarnim rješavanjem.

Ako Komisija odluči podvrgnuti neki subjekt rješavanju, Odbor prati provedbu rješavanja i procjenjuje izvedivost plana reorganizacije poslovanja subjekta.

U pogledu fonda Odbor je dužan prikupljati godišnje doprinose od gotovo 6 000 institucija, osigurati da se u pojedinačnim bankama ispravno određuje osnova doprinosa, da se doprinosi plaćaju na vrijeme i da se provodi djelotvoran povrat neplaćenih iznosa. U tu svrhu Odbor pregledava bankarsku evidenciju. Iznos koji se prikuplja i kojim se upravlja bio bi veći od polovice godišnjeg proračuna Unije. Odbor također mora upravljati sredstvima na način kojim se omogućuje nizak rizik i, po potrebi, brza dostupnost sredstava za financijsko rješavanje. To podrazumijeva promišljenu strategiju dugoročnog ulaganja pri čemu se među ostalim uzima u obzir vrsta, geografske značajke i dospijeeće ulaganja. Te se zadaće Odbora moraju poduprijeti odgovarajućim osobljem, uključujući među ostalim zaposlenike u području informacijske tehnologije i komunikacija.

Glavne pretpostavke

Procjena strukture osoblja i troškova Odbora:

- Očekuje se da Odbor bude u punom sastavu na kraju prve godine svog rada, što znači da se sve osoblje mora zaposliti tijekom prve godine: utjecaj na proračun procjenjuje se na 50 % u prvoj godini i 100 % od druge godine rada.
- S obzirom na nedostatak nacionalnih tijela za rješavanje sa znatnim iskustvom u Europi, procjena potreba za ljudskim potencijalima u Odboru dobivena je usporedbom zadaća Odbora sa zadaćama Savezne korporacije za osiguranje depozita Sjedinjenih Američkih Država (FDIC) – vidi tablicu 1. u nastavku.
- Iznosi SAD-a i europodručja usporedivi su u pogledu osiguranih depozita i ciljane veličine fondova za rješavanje, dok su bankovna sredstva podložna mehanizmu rješavanja znatno veća u europodručju nego u SAD-u.
- U vezi s općim troškovima provedena je usporedba s europskim nadzornim tijelima (ESA). No s obzirom na činjenicu da je udio općih troškova u slučaju ESA-a bio viši nego u procjeni na temelju usporedbe s FDIC-om, upotrijebljen je potonji odnosno stroži omjer od 11,5 %. U tablici 1. u nastavku nalaze se daljnje pretpostavke i njihova objašnjenja u pogledu usporedbe s FDIC-om. FDIC je 2012. imao 7 476 ekvivalenata punog radnog vremena (EPRV).
- Budući da FDIC ima šire ovlasti od Odbora, pri usporedbi su uzeti obzir samo relevantni odjeli FDIC-a.
- Na temelju usporedbe broj potrebnog osoblja procijenjen je na 309. Treba napomenuti da je 21 % osoblja FDIC-a zaposleno s ugovorom na određeno vrijeme. Uz vrlo konzervativnu procjenu da bi u situaciji koja nije krizna u FDIC-u ostali samo stalni djelatnici, ciljana veličina Odbora u situaciji koja nije krizna smanjila bi se za 75 zaposlenika na 244 zaposlenika. Stoga je važno Odboru osigurati dovoljnu fleksibilnost za zapošljavanje dodatnog ugovornog osoblja ili vanjskih izvršitelja.
- Predlaže se sljedeća raspodjela osoblja:
 - 80 % privremenog osoblja (PO) (68 % na razini administratora i 12 % na razini asistenta);
 - 10 % upućenih nacionalnih stručnjaka;
 - 10 % ugovornog osoblja.
- Primjenjuje se Pravilnik institucija EU-a, kako se može vidjeti u slučaju troškova po osobi:
 - prosječan godišnji trošak za člana privremenog osoblja: 131 000 EUR;
 - prosječan godišnji trošak za upućenog nacionalnog stručnjaka: 78 000 EUR ;
 - prosječan godišnji trošak za člana ugovornog osoblja: 70 000 EUR.

Osim plaća, ti troškovi uključuju neizravne troškove poput održavanja zgrade, obuke, informacijske tehnologije i socijalno-medicinske infrastrukture.

- S obzirom na to da u ovoj fazi nije poznata lokacija Odbora, za plaće je upotrijebljen koeficijent ispravka 1. Za različitu lokaciju Odbora vjerojatno će biti potrebno ponovno procijeniti troškove.
- Ostali troškovi osoblja, administrativni troškovi i troškovi poslovanja procijenjeni su na temelju usporedbe sa sadašnjom strukturom troškova ESA-a.

- Očekuje se da će troškovi poslovanja iznositi 25 % ukupnih troškova Odbora, a odnose se na razvoj i održavanje informacijskih sustava te izgradnju kontakata i zajedničkog okruženja nadzora s nacionalnim tijelima za rješavanje s obzirom na europski mehanizam rješavanja, u slučajevima kada je potrebna uska i djelotvorna povezanost između Odbora i nacionalnih tijela za rješavanje koja su prvenstveno uključena u provedbu odluka o rješavanju.
- U tablici 2. u nastavku nalazi se sažetak procijenjene strukture troškova Odbora.

Tablica 1. Procjena potrebnog osoblja Odbora na temelju strukture i broja zaposlenika Savezne korporacije za osiguranje depozita Sjedinjenih Američkih Država

	FDIC ¹	ODBOR
Značajke instrumenta		
Broj banaka	7 181 ²	6 008 ³
Ukupna sredstva	14 451 USD (milijardi, 2012.)	29 994 EUR (milijardi, 2011.)
Ukupni osigurani depoziti	6 027 USD (milijardi, ožujak 2013.)	5 514 EUR (milijardi, 2011.)
Ciljana veličina fonda	81 USD (milijardi)	55 EUR (milijardi)
Institucije u teškoćama od 2008. – 2012.	465	90 ⁴
Osoblje		
Ukupno zaposlenika (EPRV, 2012. % u sjedištu)	7 476 (28,6 %)	
(a) Zaposlenici „Odjel za rješavanje i stečajnu upravu” (EPRV, 2012.)	1 428	82 (procjena) ⁵
(b) Zaposlenici „Odjel za financije” (EPRV 2012.)	176	88 (procjena) ⁶
(c) Zaposlenici „Ured za složene institucije” (EPRV 2012.)	148	74 (procjena) ⁷
(d) Zaposlenici „Odjel za pravne poslove” (EPRV 2012. / % ukupnog broja zaposlenika)	716 / 9,6 %	30 / 9,6 % (procjena) ⁸
(e) Ukupni broj zaposlenika u odgovarajućim odjelima (EPRV, 2012.) (zbroj a, b, c i d)	2 468	274
(f) Zaposlenici na određenim funkcijama (IT, komunikacije itd.) (broj / % ukupnog broja zaposlenika)	863 / 11,5 %	35 / 11,5 % (procjena)
(g) Ukupni broj zaposlenika Odbora (zbroj e i f)		309 (procjena)

(h)	Zaposlenici s ugovorom na određeno vrijeme (% ukupnih zaposlenika 2012.)	21 % ⁹	21 %
(i)	Ukupni broj stalnih zaposlenika u Odboru		244 (procjena)
1	Indeks: www.fdic.gov.		
2	Broj članova fonda za osiguranje depozita, 2012.		
3	Broj kreditnih institucija u EU-17 od siječnja 2013. Indeks: ESB.		
4	Indeks: Radni dokument osoblja Komisije pod nazivom „Ažurirane činjenice i brojke o državnoj potpori u državama članicama EU-a 2012.” Stvaran broj institucija u teškoćama u europodručju veći je jer nisu uključene institucije koje su propale, ali nisu primile državnu potporu.		
5	Pretpostavlja se da je 20 % zaposlenika uključeno u rješavanje, a 80 % u stečajnu upravu. Odbor bi sudjelovao samo u rješavanjima. Na temelju raspodjele između središnje i regionalne razine u FDIC-u pretpostavlja se da će 28,6 % zaposlenika uključenih u rješavanja raditi na središnjoj razini Odbora, a 71,4 % na nacionalnoj razini. To je konzervativna procjena jer se prijedlogom predviđa da će sve zadaće povezane s rješavanjem ostati na razini Odbora, dok će se samo provedba odluka o rješavanju obavljati na nacionalnoj razini i pratiti na središnjoj razini.		
6	Zadaće odjela za financije FDIC-a odvijaju se na središnjoj razini. Ovaj odjel uključen je ne samo u prikupljanje doprinosa i upravljanje fondom, već i u općenitije aktivnosti, poput nadzora, financijskog poslovanja i financijskog planiranja. Stoga se pretpostavlja da će za upravljanje doprinosima i fondom na središnjoj razini Odbora biti potrebno 50 % broja zaposlenika odjela za financije FDIC-a.		
7	Planiranje rješavanja velikih banaka europodručja u nadležnosti je Odbora. Odbor može tražiti od nacionalnih tijela nacrt plana rješavanja. Stoga se pretpostavlja da će 50 % zaposlenika raditi na središnjoj razini Odbora.		
8	Odjel za pravne poslove FDIC-a uključen je ne samo u rješavanja i prinudnu upravu te upravljanje fondom, već npr. i u nadzorne dužnosti FDIC-a. Stoga se postotak zaposlenika Odjela za pravne poslove u odnosu na ukupan broj zaposlenika upotrebljava kako bi se procijenio broj zaposlenika potrebnih za Odbor.		
9	Postotak zaposlenika s ugovorom na određeno vrijeme izračunan je na temelju ukupnog broja zaposlenika FDIC-a, osim zaposlenika Odjela za rješavanje i prinudnu upravu koji su uglavnom zaposleni na regionalnoj razini.		

Tablica 2. Procjena strukture troškova Odbora na temelju 309 zaposlenika

Iznosi u milijunima EUR	2014.	2015.	2016.	2017.	2018.	2019.	2020.
Troškovi osoblja (uključujući plaće i dodatke te dodatne troškove, poput troškova za održavanje zgrade, namještaja i troškova informacijske tehnologije)	18	37	38	38	39	40	41
Ostali troškovi ljudskih potencijala (troškovi zapošljavanja, troškovi službenih putovanja, drugi troškovi vanjskog osoblja (privremeni radnici, vanjski pružatelji usluga) ...)	3	3	3	3	3	3	3
Međubroj za ljudske potencijale i rashode povezane s njima	22	40	41	42	43	43	44

Administrativni rashodi (telekomunikacije, troškovi za informiranje i objavu, troškovi za sastanke i drugi troškovi)	3	5	5	5	5	5	5
Međuzbroj za ukupne administrativne rashode	3	5	5	5	5	5	5
Ostali rashodi (upravljanje, projekti informacijske tehnologije, kontakti s odgovarajućim tijelima u Europi i u trećim zemljama, zajednički projekti i radionice s nacionalnim tijelima za rješavanje i drugim odgovarajućim tijelima itd.)							
Međuzbroj za ukupne ostale rashode	8	16	16	16	16	17	17
Ukupni izdaci	33	61	62	63	64	65	66

Jedinstveni fond za rješavanje banaka:

- Ciljana veličina jedinstvenog fonda za rješavanje banaka utvrđena je kao 1 % osiguranih depozita u bankarskom sustavu uključenih država članica. Na temelju podataka o bankama iz 2011. procijenjena ciljana veličina fonda bila bi otprilike 55 milijardi EUR.
- Uključene banke tijekom razdoblja od 10 godina plaćaju jedinstvenom fondu za rješavanje banaka svoj udio prilagođen riziku. Stoga bi godišnja akumulacija fondova za rješavanje trebala iznositi otprilike 5,5 milijardi EUR ne uzimajući u obzir dobit i moguće izdatke.
- Najveće banke daju najveće doprinose u apsolutnim iznosima jedinstvenom fondu za rješavanje banaka. Ako se ne uzme u obzir profil rizičnosti banaka, procjene službi Komisije na temelju podataka iz 2011. pokazuju da će 17 najvećih europskih banaka činiti otprilike 40 % svih doprinosa banaka fondu.
- U pogledu upravljanja fondom valja napomenuti da su u procjenama troškova za Odbor uključeni samo izdaci povezani s ljudskim potencijalima. Za druge se troškove, poput troškova ulaganja, pretpostavlja da će se izravno oduzeti od fonda.

Financijski utjecaj na razini Komisije:

- Procjenjuje se da će tijekom prve godine rada (2014.) na razini Komisije biti potrebno privremeno dodijeliti 15 radnih mjesta sa specijalizacijom u području ljudskih potencijala, proračuna i u drugim administrativnim pitanjima od važnosti za osnivanje Odbora u svrhu pokretanja i praćenja faze osnivanja (procijenjenog na 6 mjeseci) Odbora za koji se pretpostavlja da će imati sjedište u Bruxellesu. Financijska procjena u nastavku može se promijeniti ovisno o odabranom sjedištu Odbora.
- Procjenjuje se da bi od 2015. u Komisiji bilo potrebno 10 radnih mjesta za provedbu zadaća koje su joj dodijeljene na temelju Uredbe, posebno za pripremu odluka o rješavanju. To će ovisiti o odluci o godišnjem proračunskom postupku.

3.1. Relevantni naslovi višegodišnjeg financijskog okvira i proračunske linije rashoda

Procjenjuje se da će tijekom prve godine rada (2014.) na razini Komisije biti potrebno 15 radnih mjesta u svrhu pokretanja i praćenja faze osnivanja Odbora.

Od 2015. u Komisiji će biti potrebno 10 radnih mjesta za provedbu zadaća koje su joj dodijeljene na temelju Uredbe, posebno za pripremu odluka o rješavanju.

3.2. Procjena učinka na rashode

3.2.1. Sažetak procjene učinka na rashode

U milijunima EUR (na tri decimalna mjesta)

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira	Broj	[...][Naslov.....]
---	------	-----------------------------

Glavna uprava: <.....>			Godin a N ³⁴	Godin a N+1	Godin a N+2	Godin a N+3	Upisati onoliki broj godina koliko je potrebno da se pokaže trajanje učinka (vidi točku 1.6)			UKUPNO
• Odobrena sredstva za poslovanje										
Broj proračunske linije	Obveze	(1)								
	Plaćanja	(2)								
Broj proračunske linije	Obveze	(1a)								
	Plaćanja	(2a)								
Administrativna odobrena sredstva financirana iz omotnice pojedinih programa ³⁵										
Broj proračunske linije		(3)								

³⁴ Godina N jest godina u kojoj počinje provedba prijedloga/inicijative.

³⁵ Tehnička i/ili administrativna pomoć i rashodi kojima se podupire provedba programa i/ili aktivnosti EU-a (bivše linije „BA”), neizravno istraživanje, izravno istraživanje.

UKUPNA odobrena sredstva za Glavnu upravu <....>	Obveze	=1+ 1a +3								
	Plaćanja	=2+ 2a +3								

• UKUPNO odobrena sredstva za poslovanje	Obveze	(4)								
	Plaćanja	(5)								
• UKUPNO administrativna odobrena sredstva financirana iz omotnice za pojedine programe		(6)								
UKUPNA odobrena sredstva iz NASLOVA<....> višegodišnjeg financijskog okvira	Obveze	=4+ 6								
	Plaćanja	=5+ 6								

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira	5	Administrativni rashodi
---	----------	-------------------------

U milijunima EUR (na tri decimalna mjesta)

		2014.	2015.	2016.	2017.	2018.	2019.	2020.	UKUPNO
Komisija									
• Ljudski potencijali		1,965	1,310	1,310	1,310	1,310	1,310	1,310	9,825
• Ostali administrativni rashodi – troškovi službenih putovanja		0,150	0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,750
UKUPNO Komisija	Odobrena sredstva	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575

UKUPNA odobrena sredstva iz NASLOVA 5<...> višegodišnjeg financijskog okvira	(Ukupno obveze = ukupno plaćanja)	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575
---	-----------------------------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	---------------

U milijunima EUR (na tri decimalna mjesta)

		2014.	2015.	2016.	2017.	2018.	2019.	2020.	UKUPNO
UKUPNA odobrena sredstva iz NASLOVA 1. do 5. višegodišnjeg financijskog okvira	Obveze	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575
	Plaćanja	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575

3.2.2. Procjena učinka na odobrena sredstva za poslovanje

- Prijedlog/inicijativa ne zahtijeva korištenje odobrenim sredstvima za poslovanje
- Prijedlog/inicijativa zahtijeva korištenje odobrenim sredstvima za poslovanje, kako je objašnjeno u nastavku:

Odobrena sredstva za preuzimanje obveza u milijunima EUR (na tri decimalna mjesta)

Navesti ciljeve i outpute ↓			Godina N	Godina N+1	Godina N+2	Godina N+3	Upisati onoliki broj godina koliko je potrebno da se pokaže trajanje učinka (vidi točku 1.6)										UKUPNO	
	OSTVARENJA																	
	Vrsta ³⁶	Prosječni trošak	Nema	Trošak	Broj rezultata	Trošak	Broj rezultata	Trošak	Broj rezultata	Trošak	Broj rezultata	Trošak	Broj rezultata	Trošak	Broj rezultata	Trošak	Ukupni broj rezultata	Ukupni trošak
Posebni cilj br. 1 ³⁷																		
– Rezultat																		
– Rezultat																		
– Rezultat																		
Međubroj za posebni cilj br. 1																		

³⁶ Rezultati se odnose na proizvode i usluge koji se isporučuju (npr.: broj financiranih studentskih razmjena, kilometri izgrađenih prometnica itd.).

³⁷ Kao što je opisano u točki 1.4.2. „Posebni ciljevi...”

POSEBNI CILJ br. 2																		
- Rezultat																		
Međuzbroj za posebni cilj br. 2																		
UKUPNI TROŠAK																		

3.2.3. Procjena učinka na administrativna odobrena sredstva

3.2.3.1. Sažetak

- Prijedlog/inicijativa ne zahtijeva korištenje administrativnim odobrenim sredstvima
- Za prijedlog/inicijativu potrebno je korištenje administrativnih odobrenih sredstava, kako je objašnjeno gore

U milijunima EUR (na tri decimalna mjesta)

	Godina N ³⁸	Godina N+1	Godina N+2	Godina N+3	Upisati onoliko broj godina koliko je potrebno da se pokaže trajanje učinka (vidi točku 1.6)	UKUPNO
--	---------------------------	---------------	---------------	---------------	---	--------

	2014.	2015.	2016.	2017.	2018.	2019.	2020.	
NASLOV 5 višegodišnjeg financijskog okvira								
Ljudski potencijali	1,965	1,310	1,310	1,310	1,310	1,310	1,310	9,825
Ostali administrativni rashodi	0,150	0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,750
Međuzbroj za NASLOV 5 višegodišnjeg financijskog okvira	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575

Izvan NASLOVA 5.³⁹ višegodišnjeg financijskog okvira	Ne primjenjuje se	Ne primjenjuje se	Ne primjenjuje se	Ne primjenjuje se	Ne primjenjuje se	Ne primjenjuje se	Ne primjenjuje se	Ne primjenjuje se
Ljudski potencijali	Ne primjenjuje se	Ne primjenjuje se	Ne primjenjuje se	Ne primjenjuje se	Ne primjenjuje se	Ne primjenjuje se	Ne primjenjuje se	Ne primjenjuje se
Ostali rashodi administrativne prirode	Ne primjenjuje se	Ne primjenjuje se	Ne primjenjuje se	Ne primjenjuje se	Ne primjenjuje se	Ne primjenjuje se	Ne primjenjuje se	Ne primjenjuje se
Međuzbroj izvan NASLOVA 5 višegodišnjeg financijskog okvira	Ne primjenjuje se	Ne primjenjuje se	Ne primjenjuje se	Ne primjenjuje se	Ne primjenjuje se	Ne primjenjuje se	Ne primjenjuje se	Ne primjenjuje se

UKUPNO	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	---------------

Potrebe za ljudskim potencijalima ispunit će se angažiranjem osoblja glavne uprave kojemu je već povjereno upravljanje djelovanjem i/ili koje je preraspoređeno unutar glavne uprave te, po potrebi, iz bilo kojih dodatnih sredstava koja se mogu dodijeliti nadležnoj glavnoj upravi u okviru godišnjeg postupka dodjele sredstava uzimajući u obzir proračunska ograničenja.

³⁸ Godina N jest godina u kojoj počinje provedba prijedloga/inicijative.

³⁹ Tehnička i/ili administrativna pomoć i rashodi kojima se podupire provedba programa i/ili aktivnosti EU-a (bivše linije „BA”), neizravno istraživanje, izravno istraživanje.

3.2.3.2. Procijenjene potrebe u pogledu ljudskih potencijala

- Za prijedlog/inicijativu nije potrebno korištenje ljudskih potencijala.
- Za prijedlog/inicijativu potrebno je korištenje ljudskih potencijala, kako je objašnjeno u nastavku:

Procjenu izraziti u ekvivalentima punog radnog vremena

	2014.	2015.	2016.	2017.	2018.	2019.	2020.
Radna mjesta prema planu radnih mjesta (dužnosnici i privremeno osoblje)							
XX 01 01 01 (Sjedište i predstavništva Komisije)	15	10	10	10	10	10	10
XX 01 01 02 (Delegacije)							
XX 01 05 01 (neizravno istraživanje)							
10 01 05 01 (Izravno istraživanje)							
• Vanjsko osoblje (u ekvivalentu punog radnog vremena: EPRV)⁴⁰							
XX 01 02 01 (UO, UNS, UsO, iz „opće omotnice”)							
XX 01 02 02 (UD, LD, UNS, INT i JED u delegacijama)							
XX 01 04 gg ⁴¹	- u sjedištima						
	- u delegacijama						
XX 01 05 02 (UD, UNS, AO, – Neizravno istraživanje)							
10 01 05 02 (UD, INT, UNS - Izravno istraživanje)							
Ostale proračunske linije (navedi)							
KUPNO	15	10	10	10	10	10	10

XX je dotično područje politike ili proračunska glava.

Opis poslova:

Dužnosnici i privremeni djelatnici	Vidjeti opis gore.
------------------------------------	--------------------

⁴⁰ UO = ugovorno osoblje; LO = lokalno osoblje; UNS = upućeni nacionalni stručnjak; UsO = ustupljeno osoblje; MSD = mladi stručnjaci u delegacijama.

⁴¹ Podograničenje za vanjsko osoblje obuhvaćeno odobrenim sredstvima za poslovanje (nekadašnje linije „BA”)

Vanjsko osoblje	
-----------------	--

3.2.4. Usklađenost s tekućim višegodišnjim financijskim okvirom

- Prijedlog/inicijativa usklađen(a) je s tekućim višegodišnjim financijskim okvirom.
- Prijedlog/inicijativa povlači za sobom reprogramiranje relevantnog naslova višegodišnjeg financijskog okvira.

Objasniti kakvo je reprogramiranje potrebno i navesti relevantne proračunske linije i pripadajuće iznose.

- Za prijedlog/inicijativu potrebna je primjena instrumenta za financijsku fleksibilnost ili revizija višegodišnjeg financijskog okvira⁴².

Objasniti što je potrebno i navesti relevantne naslove i proračunske linije s pripadajućim iznosima.

3.2.5. Doprinosi trećih osoba

- Prijedlogom/inicijativom nije predviđeno sufinanciranje od strane trećih osoba.
- Prijedlogom/inicijativom predviđa se sufinanciranje kako je procijenjeno u nastavku:

Odobrena sredstva u milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta) Ukupno

	Godina N	Godina N+1	Godina N+2	Godina N+3	Upisati onoliki broj godina koliko je potrebno da se pokaže trajanje učinka (vidi točku 1.6)			Ukupno
Navesti tijelo koje pruža sufinanciranje								
UKUPNA sufinancirana odobrena sredstva								

⁴² Vidi točke 19. i 24. Međuinstitucijskog sporazuma (za razdoblje od 2007. do 2013.).

3.3. Procjena učinka na prihode

- Prijedlog/inicijativa nema financijski učinak na prihode.
- Prijedlog/inicijativa ima sljedeći financijski učinak:
 - na vlastita sredstva
 - na ostale prihode.

U milijunima EUR (na tri decimalna mjesta)

Linija proračunskih prihoda:	Odobrena sredstva raspoloživa za tekuću proračunsku godinu	Učinak prijedloga/inicijative ⁴³				
		Godina N	Godina N+1	Godina N+2	Godina N+3	Upisati onoliki broj godina koliko je potrebno da se pokaže trajanje učinka (vidi točku 1.6)
Članak.....						

Za ostale namjenske prihode navesti linije proračunskih rashoda na koje utječu.

Navesti metodu izračuna učinka na prihode.

⁴³ Kad je riječ o tradicionalnim vlastitim sredstvima (carine, pristojbe na šećer), navedeni iznosi moraju biti neto iznosi, to jest bruto iznosi umanjeni za 25 % na ime troškova naplate.